

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 2331/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 2332/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for fjerkrækød	4
Kommissionens forordning (EF) nr. 2333/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for æg	9
Kommissionens forordning (EF) nr. 2334/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af slusepriser og importbelastninger for ægalbumin og mælkealbumin	11
Kommissionens forordning (EF) nr. 2335/94 af 29. september 1994 om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina	13
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2336/94 af 28. september 1994 om gratis levering af blød hvede fra intervention til Georgien, Armenien og Aserbajdsjan i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1999/94	14
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2337/94 af 29. september 1994 om ændring af forordning (EF) nr. 1590/94 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødsektoren af en ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Bulgarien og Rumænien, samt om ændring af forordning (EF) nr. 1809/94	19
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2338/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af visse destillater til 1995	22
Kommissionens forordning (EF) nr. 2339/94 af 29. september 1994 om suspension af forudfastsættelsen af eksportrestitutioner for visse korn- og risprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	23

Pris : 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 2340/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	24
Kommissionens forordning (EF) nr. 2341/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grøntsager	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter	38
Kommissionens forordning (EF) nr. 2343/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris	41
Kommissionens forordning (EF) nr. 2344/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer	44
Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira	46
Kommissionens forordning (EF) nr. 2346/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	48
Kommissionens forordning (EF) nr. 2347/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	52
Kommissionens forordning (EF) nr. 2348/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	54
Kommissionens forordning (EF) nr. 2349/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger	57
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2350/94 af 29. september 1994 om ændring af forordning (EF) nr. 3190/93 om fastsættelse af den fælles nedsættelseskoefficient til beregning af den mængde bananer, der skal tildeles hver erhvervsdrivende i kategori A og B af det årlige toldkontingent i 1994	59
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2351/94 af 29. september 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 2985/93 om fastsættelse af den ensartede nedsættelseskoefficient med henblik på bestemmelse af den mængde bananer, der skal tildeles hver erhvervsdrivende i kategori C som led i toldkontingentet for 1994	60
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2352/94 af 29. september 1994 om forhøjelse af toldkontingentet for 1994 og om fastsættelse for det samme år af en supplerende periode for indgivelse af ansøgning om importlicens for bananer i fjerde kvartal	61
Kommissionens forordning (EF) nr. 2353/94 af 29. september 1994 om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren	63
★ Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne	64

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

94/653/EF :

- ★ Kommissionens beslutning af 27. juli 1994 om den anmeldte forøgelse af Air Frances kapital ⁽¹⁾ 73

94/654/EF :

- ★ Kommissionens beslutning af 29. september 1994 om prognosen for produktionen og forbruget af bananer i Fællesskabet samt for ind- og udførsel for 1994 90

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1617/94 af 4. juli 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 3652/81 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med forudfastsettelsesattester i forbindelse med restitutioner for fjerkrækød og æg (EFT nr. 170 af 5.7.1994) 92

⁽¹⁾ Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2331/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3179/93⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/92⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1901/92⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁴⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 26. og 27. september 1994 indebærer, at minimumsimportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenoliesektoren er fastsat i bilag II.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren ⁽¹⁾

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	79,00 ⁽²⁾
1509 10 90	79,00 ⁽²⁾
1509 90 00	92,00 ⁽²⁾
1510 00 10	77,00 ⁽²⁾
1510 00 90	122,00 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

⁽²⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

- a) Libanon: 0,60 ECU/100 kg
- b) Tunesien: 12,69 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift
- c) Tyrkiet: 22,36 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift
- d) Algeriet og Marokko: 24,78 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

⁽³⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

- a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg
- b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

⁽⁴⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

- a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg
- b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren ⁽¹⁾

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2332/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
fjerkrækød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1574/93⁽²⁾, særlig artikel 3, artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Slusepriserne og importafgifterne for de produkter, som er
nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2777/75,
skal fastsættes forud for hvert kvartal efter de beregnings-
metoder, der er anført i Rådets forordning (EØF)
nr. 2778/75 af 29. oktober 1975 om fastsættelse af regler
for beregning af importafgift og slusepris for fjer-
krækød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 3714/92⁽⁴⁾;

slusepriserne og importafgifterne for fjerkrækød er senest
blevet fastsat ved Kommissionens forordning (EF)
nr. 1978/94⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2323/94⁽⁶⁾,
for perioden 1. august til 30. september 1994; og der må
derfor foretages en ny fastsættelse for perioden 1. oktober
til 31. december 1994; denne fastsættelse skal i prin-
cippet ske på grundlag af priserne for foderkorn for
perioden 1. april til 31. august 1994;

ved fastsættelsen af den fra den 1. oktober, den 1. januar
og den 1. april gældende slusepris skal der kun tages
hensyn til udviklingen i foderkornpriserne på verdens-
markedet, hvis prisen for foderkornmængden udviser en
mindsteafvigelse i forhold til den pris, som er blevet
anvendt ved beregningen af sluseprisen for det forudgå-
ende kvartal; denne afvigelse er blevet fastsat til 3 % ved
forordning (EØF) nr. 2778/75;

prisen for foderkommængden, der anvendes til
produktion af fjerkrækød afviger med mere end 3 % fra

den, som har været anvendt i det foregående kvartal; der
skal derfor tages hensyn til denne udvikling ved fastsæt-
telsen af slusepriserne for perioden 1. oktober til
31. december 1994;

ved fastsættelsen af den fra den 1. oktober, den 1. januar
og den 1. april gældende importafgift skal der kun tages
hensyn til udviklingen i foderkornpriserne på verdens-
markedet, hvis der samtidig fastsættes en ny slusepris;

der fastsættes nye slusepriser; det er derfor nødvendigt at
fastsætte importafgifterne under hensyntagen til prisudvi-
klingen for foderkorn;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 3834/90 af 20. december
1990 om nedsættelse i 1991 af importafgifterne for visse
landbrugsprodukter med oprindelse i udviklingslande⁽⁷⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 3668/93⁽⁸⁾, og
Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 af 5. marts 1990 om
den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og
visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprin-
delse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-
staterne)⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 235/
94⁽¹⁰⁾, blev der indført særlige importordninger, der inde-
bærer en nedsættelse af importafgifterne med 50 % i
forbindelse med faste mængder eller årlige kontingenter
bl.a. for visse fjerkrækødprodukter;

toldsaterne i den fælles toldtarif blev helt eller delvist
suspenderet bl.a. for visse fjerkrækødprodukter ved Rådets
forordning (EØF) nr. 3833/90 af 20. december 1990 om
anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for visse
landbrugsprodukter med oprindelse i udviklingslande⁽¹¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 3668/93;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af
25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associ-
ering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹²⁾
opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med
oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽²⁾ EFT nr. L 152 af 24. 6. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 84.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 131.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 253 af 29. 9. 1994, s. 9.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 121.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 22.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 30 af 3. 2. 1994, s. 12.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 86.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

ved Rådets forordning (EF) nr. 3491/93⁽¹⁾ og (EF) nr. 3492/93⁽²⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn og Republikken Polen på den anden side og Rådets forordning (EØF) nr. 520/92 af 27. februar 1992 om visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik på den anden side om handel og handelsanliggender⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2235/93⁽⁴⁾, særlig artikel 1, er der oprettet en ordning med nedsatte importafgifter for visse produkter; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2699/93⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3549/93⁽⁶⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til den i nævnte aftaler omhandlede ordning for så vidt angår fjerkrækødsektoren;

ved Rådets forordning (EF) nr. 3641/93⁽⁷⁾ og (EF) nr. 3642/93⁽⁸⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien og Rumænien på den anden side ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1559/94⁽⁹⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til den i nævnte aftaler omhandlede ordning, for så vidt angår fjerkrækødsektoren;

ved Rådets forordning (EF) nr. 774/94⁽¹⁰⁾ er der åbnet toldkontingenter for Fællesskabet for visse landbrugsvarer, og der er fastsat afgifter for import af disse varer; ved

Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94⁽¹¹⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for fjerkrækød for den importordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 774/94;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De importafgifter, der er omtalt i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2777/75 og de slusepriser, der er omtalt i artikel 7 den pågældende forordning for de varer, som er anført i artikel 1, stk. 1, i samme forordning, fastsættes i bilaget.

2. For produkter, henhørende under KN-kode 0207 31, 0207 39 90, 0207 50, 0210 90 71, 0210 90 79, 1501 00 90, 1602 31, 1602 39 19, 1602 39 30 og 1602 39 90, for hvilke toldsatsen er bundet i GATT, begrænses importafgifterne dog til det beløb, der følger af denne binding.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 200 af 10. 8. 1993, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 245 af 1. 10. 1993, s. 88.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 324 af 24. 12. 1993, s. 8.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 333 af 31. 12. 1993, s. 16.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 333 af 31. 12. 1993, s. 17.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 166 af 1. 7. 1994, s. 62.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 91 af 8. 4. 1994, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 156 af 23. 6. 1994, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for fjerkrækød ⁽¹⁾ ⁽²⁾

KN-kode	Slusepris	Importafgift	Toldsats
	ECU/100 stk.	ECU/100 stk.	%
0105 11 11	22,35	4,77	—
0105 11 19	22,35	4,77	—
0105 11 91	22,35	4,77	—
0105 11 99	22,35	4,77	—
0105 19 10	99,09	16,32	—
0105 19 90	22,35	4,77	—
	ECU/100 kg	ECU/100 kg	
0105 91 00	77,78	18,81 ^(*)	—
0105 99 10	87,46	28,83	—
0105 99 20	113,26	29,46 ^(*)	—
0105 99 30	102,81	22,55 ^(*)	—
0105 99 50	119,04	30,78	—
0207 10 11	97,73	23,64 ^(*)	—
0207 10 15	111,12	26,87 ^(*)	—
0207 10 19	121,07	29,28 ^(*) ^(?)	—
0207 10 31	146,87	32,21 ^(*)	—
0207 10 39	161,00	35,30 ^(*)	—
0207 10 51	102,89	33,92 ^(*) ^(?)	—
0207 10 55	124,94	41,19 ^(*) ^(?)	—
0207 10 59	138,82	45,77 ^(?) ^(*) ^(?)	—
0207 10 71	161,80	42,09 ^(*) ^(?)	—
0207 10 79	152,71	44,32 ^(?) ^(*) ^(?)	—
0207 10 90	170,05	43,97	—
0207 21 10	111,12	26,87 ^(*) ^(?)	—
0207 21 90	121,07	29,28 ^(*) ^(?)	—
0207 22 10	146,87	32,21 ^(*)	—
0207 22 90	161,00	35,30 ^(*)	—
0207 23 11	124,94	41,19 ^(*) ^(?)	—
0207 23 19	138,82	45,77 ^(?) ^(*) ^(?)	—
0207 23 51	161,80	42,09 ^(*) ^(?)	—
0207 23 59	152,71	44,32 ^(?) ^(*) ^(?)	—
0207 23 90	170,05	43,97	—
0207 31 10	1 618,00	420,90	3 ^(?)
0207 31 90	1 618,00	420,90	3 ^(?)
0207 39 11	284,28	78,41 ^(*)	—
0207 39 13	133,18	32,21 ^(*)	—
0207 39 15	91,74	24,51 ^(*)	—
0207 39 17	63,51	16,97 ^(*)	—
0207 39 21	183,35	44,34 ^(*)	—
0207 39 23	172,24	41,65 ^(*)	—

KN-kode	Slusepris	Importafgift	Toldsats
	ECU/100 kg	ECU/100 kg	%
0207 39 25	282,28	75,42	—
0207 39 27	63,51	16,97 (*)	—
0207 39 31	308,43	67,64 (*)	—
0207 39 33	177,10	38,83 (*)	—
0207 39 35	91,74	24,51 (*)	—
0207 39 37	63,51	16,97 (*)	—
0207 39 41	234,99	51,54 (*)	—
0207 39 43	110,15	24,16 (*)	—
0207 39 45	198,27	43,48 (*)	—
0207 39 47	282,28	75,42 (*)	—
0207 39 51	63,51	16,97 (*)	—
0207 39 53	320,69	93,07 (?) (*) (?)	—
0207 39 55	284,28	78,41 (?) (*) (?)	—
0207 39 57	152,70	50,35	—
0207 39 61	167,98	48,75 (?) (*) (?)	—
0207 39 63	187,06	48,37	—
0207 39 65	91,74	24,51 (?) (*) (?)	—
0207 39 67	63,51	16,97 (?) (*) (?)	—
0207 39 71	229,07	66,48 (?) (*) (?)	—
0207 39 73	183,35	44,34 (?) (*) (?)	—
0207 39 75	221,43	64,26 (?) (*) (?)	—
0207 39 77	172,24	41,65 (?) (*) (?)	—
0207 39 81	194,36	59,86 (?) (*) (?)	—
0207 39 83	282,28	75,42	—
0207 39 85	63,51	16,97 (*) (?)	—
0207 39 90	162,31	43,37	10
0207 41 10	284,28	78,41 (*) (?)	—
0207 41 11	133,18	32,21 (*)	—
0207 41 21	91,74	24,51 (*)	—
0207 41 31	63,51	16,97 (*)	—
0207 41 41	183,35	44,34 (*) (?)	—
0207 41 51	172,24	41,65 (*) (?)	—
0207 41 71	282,28	75,42 (*) (?) (?)	—
0207 41 90	63,51	16,97 (*) (?)	—
0207 42 10	308,43	67,64 (*) (?)	—
0207 42 11	177,10	38,83 (*) (?)	—
0207 42 21	91,74	24,51 (*)	—
0207 42 31	63,51	16,97 (*)	—
0207 42 41	234,99	51,54 (*)	—
0207 42 51	110,15	24,16 (*)	—
0207 42 59	198,27	43,48 (*)	—
0207 42 71	282,28	75,42 (*) (?)	—
0207 42 90	63,51	16,97	—
0207 43 11	320,69	93,07 (?) (*) (?)	—

KN-kode	Slusepris	Importafgift	Toldsats
	ECU/100 kg	ECU/100 kg	%
0207 43 15	284,28	78,41 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 21	152,70	50,35	—
0207 43 23	167,98	48,75 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 25	187,06	48,37	—
0207 43 31	91,74	24,51 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 41	63,51	16,97 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 51	229,07	66,48 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 53	183,35	44,34 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 61	221,43	64,26 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 63	172,24	41,65 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 71	194,36	59,86 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	—
0207 43 81	282,28	75,42	—
0207 43 90	63,51	16,97 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	—
0207 50 10	1 618,00	420,90	3 ⁽³⁾
0207 50 90	162,31	43,37	10
0209 00 90	141,14	37,71	—
0210 90 71	1 618,00	420,90	3
0210 90 79	162,31	43,37	10
1501 00 90	169,37	45,25	18
1602 31 11	293,74	64,42	17 ⁽⁸⁾
1602 31 19	310,51	82,96	17
1602 31 30	169,37	45,25	17
1602 31 90	98,80	26,40	17
1602 39 11	279,42	78,18	—
1602 39 19	310,51	82,96	17 ⁽⁸⁾
1602 39 30	169,37	45,25	17
1602 39 90	98,80	26,40	17

⁽¹⁾ For de produkter, der henhører under KN-kode 0207, 1602 31 og 1602 39 med oprindelse i AVS-staterne, og som er anført i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 715/90, nedsættes importafgiften med 50 % inden for de kontingenter, der er omhandlet i nævnte forordning.

⁽²⁾ For disse produkter, der har oprindelse i udviklingslande, og som er anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 3834/90 nedsættes importafgiften med 50 % inden for de faste mængder, der er omhandlet i nævnte bilag.

⁽³⁾ For disse produkter, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien og Bulgarien, eller der har oprindelse i udviklingslande, og som er anført i forordning (EØF) nr. 3833/90, suspenderes toldsaterne i den fælles toldtarif og der opkræves ingen importafgift.

⁽⁴⁾ Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovakiet og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 2699/93 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

⁽⁵⁾ Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med aftalerne mellem Bulgarien og Rumænien og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EF) nr. 1559/94 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

⁽⁶⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

⁽⁷⁾ Den gældende importafgift begrænses på de i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94 fastsatte betingelser.

⁽⁸⁾ Toldsaterne i den fælles toldtarif for produkter henhørende under denne kode, der indføres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1798/94, begrænses på de i denne forordning fastsatte betingelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2333/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for æg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af
29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
æg⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93⁽²⁾,
særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Slusepriserne og importafgifterne for de produkter, som er
nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2771/75,
skal fastsættes forud for hvert kvartal efter de beregnings-
metoder, der er anført i Rådets forordning (EØF)
nr. 2773/75 af 29. oktober 1975 om fastsættelse af
reglerne for beregning af importafgift og slusepris for
æg⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4155/87⁽⁴⁾;

slusepriserne og importafgifterne for æg er senest blevet
fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1979/94⁽⁵⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 2324/94⁽⁶⁾, for perioden
1. august til 30. september 1994; der må derfor foretages
en ny fastsættelse for perioden 1. oktober til 31. december
1994; denne fastsættelse skal i princippet ske på grundlag
af priserne for foderkorn for perioden 1. april til
31. august 1994;

ved fastsættelse af den fra den 1. oktober, den 1. januar og
den 1. april gældende slusepris skal der kun tages hensyn
til udviklingen i foderkornpriserne på verdensmarkedet,
hvis prisen for foderkornmængden udviser en mindsteaf-
vigelse i forhold til den pris, som er blevet anvendt ved
beregningen af sluseprisen for det forudgående kvartal;
denne afvigelse er blevet fastsat til 3 % ved forordning
(EØF) nr. 2773/75;

foderkornmængdens pris afviger med mere end 3 % fra
den pris, som har været anvendt i det foregående kvartal;
det er derfor nødvendigt at tage hensyn til udviklingen i
foderkornpriserne på verdensmarkedet ved fastsættelsen af
slusepriserne for perioden fra 1. oktober til 31. december
1994;

ved fastsættelsen af den fra den 1. oktober, den 1. januar
og den 1. april gældende importafgift skal der kun tages
hensyn til udviklingen i foderkornpriserne på verdens-
markedet, hvis der samtidig fastsættes en ny slusepris;

der fastsættes nye slusepriser; det er derfor nødvendigt at
fastsætte importafgifterne under hensyntagen til prisud-
viklingen for foderkorn;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af
25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers asso-
ciering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽⁷⁾
opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med
oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

ved Rådets forordning (EF) nr. 3491/93⁽⁸⁾ og (EF)
nr. 3492/93⁽⁹⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til
Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De
Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den
ene side og Republikken Ungarn og Republikken Polen
på den anden side og Rådets forordning (EØF) nr. 520/92
af 27. februar 1992 om visse gennemførelsesbestemmelser
til interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på
den ene side og Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative
Republik på den anden side om handel og handelsanlig-
gender⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2235/93⁽¹¹⁾, særlig artikel 1, indførtes en ordning med
nedsatte importafgifter for visse produkter; ved Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 2699/93⁽¹²⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 3549/93⁽¹³⁾, er der fastsat gennemfø-
relsesbestemmelser til den i nævnte aftaler omhandlede
ordning, for så vidt angår æg;

ved Rådets forordning (EF) nr. 3641/93⁽¹⁴⁾ og (EF)
nr. 3642/93⁽¹⁵⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til
interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på
den ene side og Republikken Bulgarien og Rumænien på
den anden side ved Kommissionens forordning (EF)
nr. 1559/94⁽¹⁶⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser
til den i nævnte aftaler omhandlede ordning, for så vidt
angår æg;

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 152 af 24. 6. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 64.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 392 af 31. 12. 1987, s. 29.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 137.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 253 af 29. 9. 1994, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 4.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 9.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 200 af 10. 8. 1993, s. 5.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 245 af 1. 10. 1993, s. 88.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 324 af 24. 12. 1993, s. 8.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 333 af 31. 12. 1993, s. 16.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 333 af 31. 12. 1993, s. 17.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 166 af 1. 7. 1994, s. 62.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importafgifter, der er omtalt i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2771/75, og de slusepriser, der er omtalt i artikel 7 i den pågældende forordning, for de varer, som er anført i artikel 1, stk. 1, i samme forordning, fastsættes i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for æg ⁽¹⁾

KN-kode	Slusepris	Importafgift
	ECU/100 stk.	ECU/100 stk.
0407 00 11	51,49	10,31 ⁽¹⁾
0407 00 19	10,92	3,05 ⁽¹⁾
	ECU/100 kg	ECU/100 kg
0407 00 30	82,95	26,04 ⁽¹⁾
0408 11 80	403,57	121,87 ⁽¹⁾
0408 19 81	182,55	53,12 ⁽¹⁾
0408 19 89	194,51	56,77 ⁽¹⁾
0408 91 80	338,71	117,70 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
0408 99 80	89,76	30,21 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med aftalerne mellem Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovakiet og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 2699/93 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

⁽²⁾ Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Rumænien og Bulgarien og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EF) nr. 374/94 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

⁽³⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2334/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af slusepriser og importbelastninger for ægalbumin og mælkealbumin

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 4001/87⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og artikel 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Slusepriserne og importbelastningerne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2783/75, skal fastsættes forud for hvert kvartal efter de beregningsmetoder, der er anført i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1679/90 af 28. juni 1990 om fastsættelse af slusepriser og importbelastninger for ægalbumin og mælkealbumin⁽³⁾;

slusepriserne og importbelastningerne for ægalbumin og mælkealbumin er senest blevet fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1980/94⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2325/94⁽⁵⁾, for perioden 1. august til 30. september 1994 og der må derfor foretages en ny fastsættelse for perioden 1. oktober til 31. december 1994; denne fastsættelse skal ske på grundlag af den slusepris og importafgift, som er gældende for æg i skal i samme periode;

denne slusepris og importafgift er blevet fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2333/94 af

29. september 1994, om fastsættelse af slusepriser og importafgifter for æg⁽⁶⁾;

sluseprisen og importafgiften for æg i skal er blevet ændret ved nævnte forordning; det er derfor nødvendigt ligeledes at ændre de slusepriser og importbelastninger for ægalbumin og mælkealbumin uændrede, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 3588/93;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽⁷⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2783/75 omhandlede importbelastninger, og de i artikel 5 i den pågældende forordning omhandlede slusepriser for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i samme forordning, fastsættes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 44.

⁽³⁾ EFT nr. L 157 af 22. 6. 1990, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 140.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 253 af 29. 9. 1994, s. 19.

⁽⁶⁾ Se side 9 i denne Tidende.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af slusepriser og importbelastninger for ægalbumin og mælkealbumin ⁽¹⁾

KN-kode	Slusepris	Importbelastning
	ECU/100 kg	ECU/100 kg
3502 10 91	387,91	105,72
3502 10 99	51,99	14,32
3502 90 51	387,91	105,72
3502 90 59	51,99	14,32

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2335/94

af 29. september 1994

om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
3669/93⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1213/94 af 27. maj 1994 om en beskyttelsesforanstaltning
for indførsel af hvidløg med oprindelse i Kina⁽³⁾, ændret
ved forordning (EF) nr. 1992/94⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 4,
og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2707/72⁽⁵⁾ fastsættes
betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstalt-
ninger for frugt og grøntsager;

i medfør af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1859/
93⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1662/94⁽⁷⁾, kan
hvidløg importeret fra tredjelande kun overgå til fri
omsætning i Fællesskabet, hvis der forelægges en import-
licens;

i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr.
1213/94 begrænses udstedelse af importlicenser for
hvidløg med oprindelse i Kina og for ansøgninger, der
indgives i perioden 25. august 1994 til 24. maj 1995, til en
maksimal månedlig mængde;

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1, stk. 3, i
nævnte forordning og til de allerede udstedte importli-
censer overstiger de mængder, der var ansøgt om den 26.
september 1994, den maksimale månedlige mængde for
oktober 1994; der bør derfor fastsættes, i hvilket omfang
der kan udstedes importlicenser for disse ansøgninger;
følgelig bør det afvises at udstede licenser for ansøgninger,
der er indgivet efter den 26. september og før den 25.
oktober 1994 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicenser, der var ansøgt om i henhold til artikel
1 i forordning (EØF) nr. 1859/93 den 26. september 1994
for hvidløg henhørende under KN-kode 0703 20 00 med
oprindelse i Kina, udstedes for 0,5806 % af den ansøgte
mængde under hensyntagen til de oplysninger, Kommis-
sionen havde modtaget den 28. september 1994.

For de nævnte produkter afvises de importlicensansøgnin-
ger, der er indgivet efter den 26. september og før den 25.
oktober 1994.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 26.
⁽³⁾ EFT nr. L 133 af 28. 5. 1994, s. 36.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 200 af 3. 8. 1994, s. 11.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 3.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 170 af 13. 7. 1993, s. 10.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 176 af 9. 7. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2336/94

af 28. september 1994

om gratis levering af blød hvede fra intervention til Georgien, Armenien og
Aserbajdsjan i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1999/94

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1999/94
af 27. juli 1994 om aktioner i form af gratis levering af
landbrugsprodukter til befolkningerne i Georgien, Arme-
nien, Aserbajdsjan, Kirgistan og Tadsjikistan ⁽¹⁾, særlig
artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2065/94 ⁽²⁾ blev
der fastsat bestemmelser for levering af landbrugspro-
dukter fra interventionslagre til Georgien, Armenien,
Aserbajdsjan, Kirgistan og Tadsjikistan som fastsat i
Rådets forordning (EF) nr. 1999/94; der bør desuden fast-
sættes særlige bestemmelser for levering af blød hvede fra
intervention; under hensyn til dels de disponible budget-
midler, dels forvaltningen af interventionslagrene, bør der
indledes en licitation for levering af 50 000 tons blød
hvede, som det danske interventionsorgan ligger inde
med, til Georgien, Armenien og Aserbajdsjan;

i betragtning af de nuværende vanskeligheder i disse
republikker og de særlige problemer for transport af
støtten til disse områder bør ovennævnte produkter
leveres ved én enkelt aktion, for hvilken der ved udbuddet
bør udpeges en enkelt tilslagsmodtager;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr.
2065/94 og især i samme forordnings artikel 2, stk. 1 og
2, afholdes der en licitation over omkostningerne ved
levering af 50 000 tons netto blød hvede, jf. bilag I.
2. Omkostningerne omfatter overtagelse på de i bilag
II angivne lagre og transport på passende transportmidler
indtil de bestemmelsessteder og inden for de frister, der er
fastsat i bilag I.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 4. 8. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 213 af 18. 8. 1994, s. 3.

Artikel 2

1. Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 2065/94
indgives buddene til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Afd. VI/G. 2
Kontor 10/05
Rue de la Loi 120
B-1049 Bruxelles.

Fristen for indgivelse af bud udløber den 12. oktober
1994, kl. 17.00 (Bruxelles-tid).

2. Buddet vedrører samtlige mængder, der er
omhandlet i artikel 1.

Uanset artikel 6, stk. 1, litra d), nr. 1, i forordning (EF) nr.
2065/94, skal buddet indeholde oplysning om det
samlede beløb i ecu, der kræves for den samlede levering
samt om beløbet i ecu/ton, der kræves for hver destina-
tion.

3. Uanset det i artikel 6, stk. 1, litra f), i forordning (EF)
nr. 2065/94 omhandlede beløb fastsættes licitationssikker-
heden til 20 ecu/ton. ECU/ton. 4. Den i artikel 12, stk.

2, i forordning (EF) nr. 2065/94 omhandlede sikkerhed
fastsættes til 140 ECU/ton, som skal stilles i national
valuta.

5. De i stk. 3 og 4 omhandlede sikkerheder stilles til
fordel for Kommissionen for De Europæiske Fællesska-
ber.

Artikel 3

Den i artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr.
2065/94 omhandlede overtagelsesattest udarbejdes på de i
bilag III omhandlede overtagelsessteder og af de i samme
bilag omhandlede myndigheder på grundlag af modellen
i bilag IV.

Artikel 4

For den i artikel 13 i forordning (EF) nr. 2065/94 fastsatte
betaling udsteder interventionsorganet et bevis for fuld-
stændig afhentning af mængderne for hver destination, så
snart operationen er afsluttet.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Parti: 20 000 tons blød hvede fra interventionslager til Armenien.

Leveringsstrin: Airum via havnene Poti eller Batumi (varen ikke losset).

Frist for ankomst til havn: 20. november 1994.

20 000 tons blød hvede fra interventionslager til Georgien.

Leveringsstrin: Poti eller Batumi (varen ikke losset).

Frist for ankomst til havn: 4. december 1994.

10 000 tons blød hvede fra interventionslager til Aserbajdsjan.

Leveringsstrin: Pbeiuk-Kesik via havnene Poti eller Batumi (varen ikke losset).

Frist for ankomst til havn: 27. november 1994.

Mængder bestemt til Armenien eller Aserbajdsjan kan ikke oplagres i havnene Poti eller Batumi, men skal straks losses på transportmidler.

BILAG II

<i>Oplagringssteder</i>	<i>Mængde (tons)</i>
DLG Smakkerup Artebjergvej 2 DK-4400 Kalundborg	2 246,910
DLG Kattrup Gods, Planiager Kattrupvej DK-4450 Jyderup	3 706,890
Østsjællands Andel Lageret Parallelvej 31 DK-4300 Holbæk	4 046,920
DLG Horsens Afd. Fuglevangsvej 42 DK-8700 Horsens	3 017,580
Overgård Gods Anker 1 Overgaardsvej 28 DK-8970 Havndal	8 670,100
A/S KFK Hal C Birkegårdsvej DK-8361 Hasselager	8 312,320
DLG Skrivensgård Hvilshøjvej 222 DK-9700 Brønderslev	6 470,070
ØAG Dregårdsvej 1 DK-9330 Dronninglund	2 480,320
N. P. Andersen St. Sindholtvej 55 DK-9380 Vestbjerg	5 847,804
A/S KFK Vrejlev Kloster Vrejlevklostervej 805 DK-9760 Vrå	5 201,806

Tilslagsmodtageren modtager en beskrivelse af partierne fra det danske interventionsorgan.

Interventionsorganets adresse :

Landbrugsministeriet
EF-Direktoratet
Nyropsgade 26
DK-1602 København V
Tlf. (45) 33 92 70 00
Fax (45) 33 92 69 48.

BILAG III

a) Overtagelsessteder i Georgien

1. Havnen Poti eller Batumi — varen ikke losset.

Overtagelsesattesten kan dog først udstedes efter losning og kontrol af varens kvalitet og mængde.

2. Myndighed, der er bemyndiget til at udstede overtagelsesattesten :

Gossudarstvenaya Corporatziya Chleboproductov
Ul. Didi Cheivani No. 6
Tblisi
Hr. Anzar Burdjanadze
Tlf. (7-8832) 99 86 98 ; fax (7-8832) 99 67 40.

b) Overtagelsessted i Armenien

1. Airum — varen ikke losset.

Kontrol af kvalitet og mængde vil blive foretaget ved plomberingen af togvognene i Poti eller Batumi. Overtagelsesattesten vil blive udstedt ved ankomsten til ovennævnte jernbanestation, efter at det er kontrolleret, om plomberne er intakte og togvogdenes antal korrekt.

2. Myndighed, der er bemyndiget til at udstede overtagelsesattesten :

Ministry of Food and Provision
375010 Yerevan
Dom Pravitelstva
Ploschad Respubliki 1
Hr. Stepanian, Viceminister
Tlf. (8-8852) 52 03 21.

c) Overtagelsessteder i Aserbajdsjan

1. Pbeiuk-Kesik — varen ikke losset.

Kontrollen af kvalitet og mængde vil blive foretaget ved plomberingen af togvognene i Poti eller Batumi. Overtagelsesattesten vil blive udstedt ved ankomsten til ovennævnte jernbanestation, efter at det er kontrolleret, om plomberne er intakte og togvogdenes antal korrekt.

2. Myndighed, der er bemyndiget til at udstede overtagelsesattesten :

Azintrade
Baku, center
Dom Pravitelstva, 1. sal
Tlf. (7-8922) 93 19 80/93 97 13.

BILAG IV**Overtagelsesattest**

Undertegnede
(navn, fornavn og stilling)

der handler på vegne af

bekræfter at have overtaget de nedenfor anførte varer :

Produkt :		
Emballering :		
Samlet mængde i tons (netto) : (brutto) :		
Antal	sække (mel) :	
	kartoner (smør-kød) (!) :	
Sted og dato for overtagelsen :		
Waggonnumre / Skibes navn / Lastbilernes registreringsnumre (!) :		
Plombernes numre ved ankomsten :		
Navn og adresse på det firma, der har varetaget transporten :		

Kontrolselskabets navn og adresse :

.....
.....

Den stedlige repræsentants navn og underskrift :

.....
.....

Bemærkninger eller forbehold :

.....
.....
.....
.....

Underskrift og stempel

.....

(!) Det ikke relevante overstreges.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2337/94

af 29. september 1994

om ændring af forordning (EF) nr. 1590/94 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødsektoren af en ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Bulgarien og Rumænien, samt om ændring af forordning (EF) nr. 1809/94

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3641/93 af 20. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side⁽¹⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3642/93 af 20. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Rumænien på den anden side⁽²⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2795/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1249/89⁽⁴⁾, særlig artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

Den 30. juni 1994 undertegnede aftaler i form af brevveksling mellem Fællesskabet på den ene side og Bulgarien⁽⁵⁾ og Rumænien⁽⁶⁾ på den anden side om ændring af interimsaftalerne mellem Fællesskabet og Bulgarien⁽⁷⁾ og Rumænien⁽⁸⁾;

disse aftaler i form af brevveksling var nødvendige for at tage hensyn for Rumæniens vedkommende til den forsinkede anvendelse af visse landbrugsindrømmelser, der var fastsat i interimsaftalen, og for Bulgariens vedkommende

til den forsinkede ikrafttrædelse af interimsaftalen; de i nævnte aftaler fastsatte foranstaltninger finder anvendelse fra den 1. juli 1994;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1590/94 af 30. juni 1994⁽⁹⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalerne mellem Fællesskabet og Bulgarien og Rumænien;

det vil derfor være hensigtsmæssigt at forhøje de mængder, der er fastsat i bilag I til forordning (EF) nr. 2590/94 og i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 1809/94 af 22. juli 1994 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1994 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Bulgarien og Rumænien⁽¹⁰⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1590/94 affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Bilag II til forordning (EF) nr. 1809/94 affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 333 af 31. 12. 1993, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 333 af 31. 12. 1993, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 178 af 12. 7. 1994, s. 71.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 178 af 12. 7. 1994, s. 76.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 323 af 23. 12. 1993, s. 2.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 81 af 2. 4. 1993, s. 2.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 167 af 1. 7. 1994, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 189 af 23. 7. 1994, s. 53.

BILAG I»*BILAG I***A. Produkter med oprindelse i Bulgarien**

Nedsættelse af importafgift på 60 %

(tons)

Gruppe	KN-kode	1. juli 1994 til 30. juni 1995	1. juli 1995 til 30. juni 1996	1. juli 1996 til 30. juni 1997
14	0203 11 10 0203 29 55 (*)	210	220	230

(*) Undtagen mørbrad, der frembydes særskilt.

B. Produkter med oprindelse i Rumænien

I. Nedsættelse af importafgift på 50 %

(tons)

Gruppe	KN-kode	1. juli 1994 til 30. juni 1995	1. juli 1995 til 30. juni 1996	1. juli 1996 til 30. juni 1997
15	1601 00 91 1601 00 99	910	960	1 020
16	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	1 514	1 604	1 694

II. Nedsættelse af importafgift på 60 %

(tons)

Gruppe	KN-kode	1. juli 1994 til 30. juni 1995	1. juli 1995 til 30. juni 1996	1. juli 1996 til 30. juni 1997
17	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 55 (*) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (*) 0203 29 59	12 640	13 450	14 270

(*) Undtagen mørbrad, der frembydes særskilt.

BILAG II»*BILAG II*

Gruppe	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. oktober til 31. december 1994
14	105
15	455
16	757
17	6 320*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2338/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af visse destillater til 1995

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987⁽¹⁾ om den fælles markedsordning for
vin, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/94⁽²⁾,
særlig artikel 37, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

For så vidt angår alkohol fra de i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer dækker Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) kun omkostningerne ved deres afsætning; acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af disse produkter bør derfor fastsættes under hensyntagen til den tilsvarende nedskrivning for alkohol, der stammer fra den i artikel 39 nævnte forordning omhandlede destillation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af destillater som fastsat i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 bestemmes ved anvendelse af en koefficient på den månedlige værdi af de opkøb, der er foretaget af interventionsorganerne.

Denne koefficient fastsættes til 0,75 for regnskabsåret 1995.

Artikel 2

De således beregnede udgiftsbeløb meddeles til Kommissionen i forbindelse med de meddelelser, der udarbejdes i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2776/88⁽³⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 42.

⁽³⁾ EFT nr. L 249 af 8. 9. 1988, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2339/94

af 29. september 1994

om suspension af forudfastsættelsen af eksportrestitutioner for visse korn- og risprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 7, første afsnit,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 31. maj 1994 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2296/94⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 3, andet afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94⁽⁶⁾, særlig artikel 17, stk. 7, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 13, stk. 7, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92, artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF)

nr. 1222/94 og artikel 17, stk. 7, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1418/76 kan forudfastsættelsen af eksportrestitutioner suspenderes for basisprodukter, der udføres i form af visse varer;

situationen på visse markeder gør det nødvendigt at justere restitutionerne; for at undgå ansøgninger om forudfastsættelse af restitutioner i spekulationsøjemed bør forudfastsættelsen suspenderes, indtil justeringen træder i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forudfastsættelsen af eksportrestitutionerne for korn- og risprodukter som udføres i form af varer, der er anført i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller bilag B til forordning (EØF) nr. 1418/76, suspenderes til og med den 30. september 1994.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 249 af 24. 9. 1994, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2340/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1880/94⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 kan
forskellen mellem priserne i den internationale
samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i
forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 876/68 af
28. juni 1968 om de almindelige regler for ydelse af
eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter og krite-
rierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 776/94⁽⁴⁾, skal restitu-
tionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i forord-
ning (EØF) nr. 804/68, og som udføres i uforarbejdet
stand, fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk
og mejeriprodukter og de disponible mængder på
Fællesskabets marked samt situationen og den forven-
tede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den
internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkost-
ninger for transport fra Fællesskabets marked til
eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførsels-
steder samt transportomkostningerne til bestemmelses-
landene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og
mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en
afbalanceret situation og en naturlig udvikling af
priser og samhandel
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler;

ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 876/68 fast-
sættes priserne inden for Fællesskabet under hensyntagen

til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske
priser; fastsættelsen af priserne i den internationale
handel sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til
andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende
tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de
tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse;

ifølge artikel 4 i forordning (EØF) nr. 876/68 kan situ-
ationen i den internationale handel eller de særlige krav
på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i
forordning (EØF) nr. 804/68, alt efter bestem-
melsesstedet;

ved artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 876/68 er det
fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der
ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes
mindst én gang hver fjerde uge; restitutionsbeløbet kan
dog opretholdes uændret i mere end fire uger;

ifølge artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1098/68 af 27. juli 1968 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende eksportrestitutioner for mælk og meje-
riprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2767/90⁽⁶⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat
sukker lig med summen af to elementer, hvoraf det ene
tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og det
andet til mængden af tilsat saccharose; sidstnævnte
element anvendes dog kun, hvis den tilsatte saccharose er
produceret af sukkerroer eller sukkerrør høstet i Fælles-
skabet; for produkter henhørende under KN-kode
ex 0402 99 11 ex 0402 99 19, ex 0404 90 51,
ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 og ex 0404 90 93 med et
fedtindhold på 9,5 vægtprocent eller derunder og et
indhold af fedtfri mælketørstof på 15 vægtprocent eller
derover fastsættes ovennævnte første element for 100 kg
af hele produktet; for de andre produkter tilsat sukker
henhørende under KN-kode 0402 og 0404 beregnes dette
element ved at multiplicere grundbeløbet med det pågæl-
dende produkts indhold af mejeriprodukter; dette grund-
beløb er lig med den restitution, der skal fastsættes for et
kg af de mejeriprodukter, der er indeholdt i hele produk-
tet;

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 91 af 8. 4. 1994, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 184 af 29. 7. 1968, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 267 af 29. 9. 1990, s. 14.

det andet element beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførselen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 133/94⁽²⁾;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁴⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽⁶⁾;

restitutionssatserne for ost er beregnet for produkter, som er bestemt til direkte forbrug; osteskorpe og osteaffald opfylder ikke dette formål; for at forhindre enhver fejlagtig fortolkning er det nødvendigt at fremhæve, at ost, hvis værdi franko grænse er mindre end 150 ECU pr. 100 kg, ikke er restitutionsberettiget;

Østrig vil være medlem af Den Europæiske Union fra 1. januar 1995; erfaringerne viser, at der er risiko for, at ost vil blive udført til dette land i spekulationsøjemed indtil af udgangen af 1994; restitutionerne for ost, der udføres til Østrig, bør derfor afskaffes;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88⁽⁸⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende; disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato;

med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fælleskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁹⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede eksportrestitutioner for produkter eksporteret i uforarbejdet stand fastsættes til de i bilaget angivne beløb.
2. Der fastsættes ingen restitution for udførsler til zone E for produkterne henhørende under KN-kode 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 og 2309.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 27. 1. 1994, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 91 af 1. 4. 1984, s. 71.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

(ECU/100 kg netto, hvis ikke andet er angivet)

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0401 10 10 000		5,18	0402 21 91 500		118,10
0401 10 90 000		5,18	0402 21 91 600		128,54
0401 20 11 100		5,18	0402 21 91 700		134,75
0401 20 11 500		8,00	0402 21 91 900		141,68
0401 20 19 100		5,18	0402 21 99 100		105,31
0401 20 19 500		8,00	0402 21 99 200		106,08
0401 20 91 100		10,65	0402 21 99 300		107,46
0401 20 91 500		12,41	0402 21 99 400		115,39
0401 20 99 100		10,65	0402 21 99 500		118,10
0401 20 99 500		12,41	0402 21 99 600		128,54
0401 30 11 100		15,94	0402 21 99 700		134,75
0401 30 11 400		24,58	0402 21 99 900		141,68
0401 30 11 700		36,93	0402 29 15 200		0,6000
0401 30 19 100		15,94	0402 29 15 300		0,9158
0401 30 19 400		24,58	0402 29 15 500		0,9682
0401 30 19 700		36,93	0402 29 15 900		1,0450
0401 30 31 100		43,98	0402 29 19 200		0,6000
0401 30 31 400		68,67	0402 29 19 300		0,9158
0401 30 31 700		75,72	0402 29 19 500		0,9682
0401 30 39 100		43,98	0402 29 19 900		1,0450
0401 30 39 400		68,67	0402 29 91 100		1,0531
0401 30 39 700		75,72	0402 29 91 500		1,1539
0401 30 91 100		86,30	0402 29 99 100		1,0531
0401 30 91 400		126,85	0402 29 99 500		1,1539
0401 30 91 700		148,02	0402 91 11 110		5,18
0401 30 99 100		86,30	0402 91 11 120		10,65
0401 30 99 400		126,85	0402 91 11 310		18,15
0401 30 99 700		148,02	0402 91 11 350		22,42
0402 10 11 000		60,00	0402 91 11 370		27,47
0402 10 19 000		60,00	0402 91 19 110		5,18
0402 10 91 000		0,6000	0402 91 19 120		10,65
0402 10 99 000		0,6000	0402 91 19 310		18,15
0402 21 11 200		60,00	0402 91 19 350		22,42
0402 21 11 300		91,58	0402 91 19 370		27,47
0402 21 11 500		96,82	0402 91 31 100		21,05
0402 21 11 900		104,50	0402 91 31 300		32,47
0402 21 17 000		60,00	0402 91 39 100		21,05
0402 21 19 300		91,58	0402 91 39 300		32,47
0402 21 19 500		96,82	0402 91 51 000		24,58
0402 21 19 900		104,50	0402 91 59 000		24,58
0402 21 91 100		105,31	0402 91 91 000		86,30
0402 21 91 200		106,08	0402 91 99 000		86,30
0402 21 91 300		107,46	0402 99 11 110		0,0518
0402 21 91 400		115,39	0402 99 11 130		0,1065

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0402 99 11 150		0,1769	0403 90 61 100		0,0518
0402 99 11 310		20,94	0403 90 61 300		0,0800
0402 99 11 330		25,30	0403 90 63 000		0,1065
0402 99 11 350		33,90	0403 90 69 000		0,1594
0402 99 19 110		0,0518	0404 90 11 100		60,00
0402 99 19 130		0,1065	0404 90 11 910		5,18
0402 99 19 150		0,1769	0404 90 11 950		18,15
0402 99 19 310		20,94	0404 90 13 120		60,00
0402 99 19 330		25,30	0404 90 13 130		91,58
0402 99 19 350		33,90	0404 90 13 140		96,82
0402 99 31 110		0,2282	0404 90 13 150		104,50
0402 99 31 150		35,31	0404 90 13 911		5,18
0402 99 31 300		0,4398	0404 90 13 913		10,65
0402 99 31 500		0,7572	0404 90 13 915		15,94
0402 99 39 110		0,2282	0404 90 13 917		24,58
0402 99 39 150		35,31	0404 90 13 919		36,93
0402 99 39 300		0,4398	0404 90 13 931		18,15
0402 99 39 500		0,7572	0404 90 13 933		22,42
0402 99 91 000		0,8630	0404 90 13 935		27,47
0402 99 99 000		0,8630	0404 90 13 937		32,47
0403 10 22 100		5,18	0404 90 13 939		33,95
0403 10 22 300		8,00	0404 90 19 110		105,31
0403 10 24 000		10,65	0404 90 19 115		106,08
0403 10 26 000		15,94	0404 90 19 120		107,46
0403 10 32 100		0,0518	0404 90 19 130		115,39
0403 10 32 300		0,0800	0404 90 19 135		118,10
0403 10 34 000		0,1065	0404 90 19 150		128,54
0403 10 36 000		0,1594	0404 90 19 160		134,75
0403 90 11 000		60,00	0404 90 19 180		141,68
0403 90 13 200		60,00	0404 90 31 100		60,00
0403 90 13 300		91,58	0404 90 31 910		5,18
0403 90 13 500		96,82	0404 90 31 950		18,15
0403 90 13 900		104,50	0404 90 33 120		60,00
0403 90 19 000		105,31	0404 90 33 130		91,58
0403 90 31 000		0,6000	0404 90 33 140		96,82
0403 90 33 200		0,6000	0404 90 33 150		104,50
0403 90 33 300		0,9158	0404 90 33 911		5,18
0403 90 33 500		0,9682	0404 90 33 913		10,65
0403 90 33 900		1,0450	0404 90 33 915		15,94
0403 90 39 000		1,0531	0404 90 33 917		24,58
0403 90 51 100		5,18	0404 90 33 919		36,93
0403 90 51 300		8,00	0404 90 33 931		18,15
0403 90 53 000		10,65	0404 90 33 933		22,42
0403 90 59 110		15,94	0404 90 33 935		27,47
0403 90 59 140		24,58	0404 90 33 937		32,47
0403 90 59 170		36,93	0404 90 33 939		33,95
0403 90 59 310		43,98	0404 90 39 110		105,31
0403 90 59 340		68,67	0404 90 39 115		106,08
0403 90 59 370		75,72	0404 90 39 120		107,46
0403 90 59 510		86,30	0404 90 39 130		115,39
0403 90 59 540		126,85			
0403 90 59 570		148,02			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0404 90 39 150		118,10	0405 00 19 500		156,10
0404 90 51 100		0,6000	0405 00 19 700		160,00
0404 90 51 910		0,0518	0405 00 90 100		160,00
0404 90 51 950		20,94	0405 00 90 900		206,00
0404 90 53 110		0,6000	0406 10 20 100		—
0404 90 53 130		0,9158	0406 10 20 230	028	—
0404 90 53 150		0,9682		032	—
0404 90 53 170		1,0450		038	—
0404 90 53 911		0,0518		400	31,80
0404 90 53 913		0,1065		404	—
0404 90 53 915		0,1594		...	39,07
0404 90 53 917		0,2458	0406 10 20 290	028	—
0404 90 53 919		0,3693		032	—
0404 90 53 931		20,94		038	—
0404 90 53 933		25,30		400	31,80
0404 90 53 935		33,90		404	—
0404 90 53 937		35,31		...	39,07
0404 90 59 130		1,0531	0406 10 20 610	028	11,00
0404 90 59 150		1,1539		032	11,00
0404 90 59 930		0,5279		036	—
0404 90 59 950		0,7572		038	—
0404 90 59 990		0,8630		400	71,05
0404 90 91 100		0,6000		404	—
0404 90 91 910		0,0518	0406 10 20 620	...	72,89
0404 90 91 950		20,94		028	16,29
0404 90 93 110		0,6000		032	16,29
0404 90 93 130		0,9158		036	—
0404 90 93 150		0,9682		038	—
0404 90 93 170		1,0450		400	78,34
0404 90 93 911		0,0518		404	—
0404 90 93 913		0,1065	0406 10 20 630	...	79,92
0404 90 93 915		0,1594		028	19,55
0404 90 93 917		0,2458		032	19,55
0404 90 93 919		0,3693		036	—
0404 90 93 931		20,94		038	—
0404 90 93 933		25,30		400	89,03
0404 90 93 935		33,90	0406 10 20 640	404	—
0404 90 93 937		35,31		...	90,24
0404 90 99 130		1,0531		028	—
0404 90 99 150		1,1539		032	—
0404 90 99 930		0,5279		036	—
0404 90 99 950		0,7572		038	—
0404 90 99 990		0,8630		400	105,89
0405 00 11 200		120,98	0406 10 20 650	404	—
0405 00 11 300		152,20		...	105,89
0405 00 11 500		156,10		028	22,40
0405 00 11 700		160,00		032	22,40
0405 00 19 200		120,98		036	—
0405 00 19 300		152,20		038	—
				400	52,94
				404	—
				...	110,24

Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb (°)	Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb (°)
0406 10 20 660		—	0406 30 10 200	028	—
0406 10 20 810	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	35,44
	400	17,16		404	—
	404	—		...	39,65
	...	17,16	0406 30 10 250	028	—
0406 10 20 830	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	35,44
	400	29,30		404	—
	404	—		...	39,65
	...	29,30	0406 30 10 300	028	—
0406 10 20 850	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	52,04
	400	35,53		404	—
	404	—		...	58,18
	...	35,53	0406 30 10 350	028	—
0406 10 20 870		—		032	—
0406 10 20 900		—		036	—
0406 20 90 100		—		038	—
0406 20 90 913	028	—		400	35,44
	032	—		404	—
	038	—		...	39,65
	400	69,19	0406 30 10 400	028	—
	404	—		032	—
	...	69,19		036	—
0406 20 90 915	028	—		038	—
	032	—		400	52,04
	038	—		404	—
	400	92,25		...	58,18
	404	—	0406 30 10 450	028	—
	...	92,25		032	—
0406 20 90 917	028	—		036	—
	032	—		038	—
	038	—		400	75,77
	400	98,00		404	—
	404	—		...	84,66
	...	98,00	0406 30 10 500		—
0406 20 90 919	028	—	0406 30 10 550	028	—
	032	—		032	—
	038	—		036	—
	400	109,54		038	—
	404	—		400	35,44
	...	109,54		404	16,29
0406 20 90 990		—		...	39,65
0406 30 10 100		—	0406 30 10 600	028	—
0406 30 10 150	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	52,04
	400	16,32		404	22,81
	404	—		...	58,18
	...	18,60			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 30 10 650	028	—	0406 30 31 730	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	75,77		400	52,04
	404	—		404	—
	...	84,66		...	58,18
0406 30 10 700	028	—	0406 30 31 910	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	75,77		400	35,44
	404	—		404	—
	...	84,66		...	39,65
0406 30 10 750	028	—	0406 30 31 930	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	92,48		400	52,04
	404	—		404	—
	...	103,34		...	58,18
0406 30 10 800	028	—	0406 30 31 950	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	92,48		400	75,77
	404	—		404	—
	...	103,34		...	84,66
0406 30 31 100	028	—	0406 30 39 100	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	92,48		400	35,44
	404	—		404	16,29
	...	103,34		...	39,65
0406 30 31 300	028	—	0406 30 39 300	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	16,32		400	52,04
	404	—		404	22,81
	...	18,60		...	58,18
0406 30 31 500	028	—	0406 30 39 500	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	35,44		400	52,04
	404	—		404	22,81
	...	39,65		...	58,18
0406 30 31 710	028	—	0406 30 39 700	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	35,44		400	75,77
	404	—		404	—
	...	39,65		...	84,66
	028	—	0406 30 39 930	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	35,44		400	75,77
	404	—		404	—
	...	39,65		...	84,66

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0406 30 39 950	028	—	0406 90 21 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	92,48		400	105,89
	404	—		404	—
	...	103,34		...	123,56
0406 30 90 000	028	—	0406 90 23 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	92,48		400	52,94
	404	—		404	—
	...	103,34		...	110,24
0406 40 50 000	028	—	0406 90 25 900	028	—
	032	—		032	—
	038	—		036	—
	400	97,75		038	—
	404	—		400	52,94
	...	103,04		404	—
				...	110,24
0406 40 90 000	028	—	0406 90 27 900	028	—
	032	—		032	—
	038	—		036	—
	400	97,75		038	—
	404	—		400	45,72
	...	103,04		404	—
				...	93,42
0406 90 13 000	028	—	0406 90 31 119	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	105,89		400	50,89
	404	—		404	13,03
	...	129,78		...	73,27
0406 90 15 100	028	—	0406 90 31 151	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	105,89		400	47,57
	404	—		404	12,19
	...	129,78		...	68,29
0406 90 15 900		—	0406 90 31 159		—
0406 90 17 100	028	—		028	—
	032	—	0406 90 33 119	032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	105,89		400	50,89
	404	—		404	13,03
	...	129,78		...	73,27
0406 90 17 900		—			

Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb (")
0406 90 33 151	028	—	0406 90 69 910	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	57,02
	038	—		038	—
	400	47,57		400	122,18
	404	12,19		404	65,16
	...	68,29		...	134,39
0406 90 33 919	028	—	0406 90 73 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	34,75
	038	—		038	—
	400	50,89		400	123,00
	404	13,03		404	97,75
	...	73,27		...	123,00
0406 90 33 951	028	—	0406 90 75 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	47,57		400	52,94
	404	12,19		404	—
	...	68,29		...	102,60
0406 90 35 190	028	—	0406 90 76 100	028	19,55
	032	—		032	19,55
	036	34,75		036	—
	400	129,13		038	—
	404	73,31		400	47,87
	...	129,13		404	—
				...	90,24
0406 90 35 990	028	—	0406 90 76 300	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	105,89		400	52,94
	404	—		404	—
	...	105,89		...	110,24
0406 90 61 000	028	—	0406 90 76 500	028	—
	032	—		032	—
	036	73,31		036	—
	400	150,68		038	—
	404	114,03		400	61,09
	...	150,68		404	—
				...	110,24
0406 90 63 100	028	—	0406 90 78 100	028	19,55
	032	—		032	19,55
	036	85,55		036	—
	038	—		038	—
	400	172,77		400	47,87
	404	130,32		404	—
	...	172,77		...	90,24
0406 90 63 900	028	—	0406 90 78 300	028	—
	032	—		032	—
	036	57,02		036	—
	038	—		038	—
	400	122,18		400	52,94
	404	65,16		404	—
	...	134,39		...	110,24
0406 90 69 100		—			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 90 78 500	028	—	0406 90 86 300	028	16,29
	032	—		032	16,29
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	61,09		400	78,34
	404	—		404	—
	***	110,24		***	79,92
0406 90 79 900	028	—	0406 90 86 400	028	19,55
	032	—		032	19,55
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	45,72		400	89,03
	404	—		404	—
	***	93,42		***	90,24
0406 90 81 900	028	—	0406 90 86 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	105,89		400	105,89
	404	—		404	—
	***	105,89		***	105,89
0406 90 85 910	028	—	0406 90 87 100		—
	032	—			—
	036	34,75	0406 90 87 200	028	11,00
	038	—		032	11,00
	400	129,13		036	—
	404	73,31		038	—
	***	129,13		400	72,89
0406 90 85 991	028	—	0406 90 87 300	404	—
	032	—		***	72,89
	036	—		028	16,29
	038	—		032	16,29
	400	105,89		036	—
	404	—		038	—
	***	105,89		400	78,34
0406 90 85 995	028	22,40	0406 90 87 400	404	—
	032	22,40		***	79,92
	036	—		028	19,55
	038	—		032	19,55
	400	52,94		036	—
	404	—		038	—
	***	110,24		400	89,03
0406 90 85 999		—	0406 90 87 951	404	—
0406 90 86 100		—		***	90,24
0406 90 86 200	028	11,00		028	—
	032	11,00		032	—
	036	—		036	34,75
	038	—		038	—
	400	72,89		400	123,00
	404	—		404	73,31
	***	72,89		***	123,00

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 90 87 971	028	22,40	2309 10 19 010		—
	032	22,40	2309 10 19 100		—
	036	—	2309 10 19 200		0,22
	038	—	2309 10 19 300		0,29
	400	60,28	2309 10 19 400		0,37
	404	—	2309 10 19 500		0,45
	***	110,24	2309 10 19 600		0,52
0406 90 87 972	028	—	2309 10 19 700		0,55
	032	—	2309 10 19 800		0,59
	038	—	2309 10 70 010		—
	400	31,80	2309 10 70 100		17,10
	404	—	2309 10 70 200		22,80
	***	39,07	2309 10 70 300		28,50
			2309 10 70 500		34,20
0406 90 87 979	028	22,40	2309 10 70 600		39,90
	032	22,40	2309 10 70 700		45,60
	036	—	2309 10 70 800		50,16
	038	—	2309 90 35 010		—
	400	60,28	2309 90 35 100		—
	404	—	2309 90 35 200		0,22
	***	110,24	2309 90 35 300		0,29
0406 90 88 100		—	2309 90 35 400		0,37
0406 90 88 200	028	11,00	2309 90 35 500		0,45
	032	11,00	2309 90 35 700		0,52
	036	—	2309 90 39 010		—
	038	—	2309 90 39 100		—
	400	72,89	2309 90 39 200		0,22
	404	—	2309 90 39 300		0,29
	***	72,89	2309 90 39 400		0,37
0406 90 88 300	028	16,29	2309 90 39 500		0,45
	032	16,29	2309 90 39 600		0,52
	036	—	2309 90 39 700		0,55
	038	—	2309 90 39 800		0,59
	400	78,34	2309 90 70 010		—
	404	—	2309 90 70 100		17,10
	***	79,92	2309 90 70 200		22,80
2309 10 15 010		—	2309 90 70 300		28,50
2309 10 15 100		—	2309 90 70 500		34,20
2309 10 15 200		0,22	2309 90 70 600		39,90
2309 10 15 300		0,29	2309 90 70 700		45,60
2309 10 15 400		0,37	2309 90 70 800		50,16
2309 10 15 500		0,45			
2309 10 15 700		0,52			

(*) Destinationskoderne er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 3478/93 (EFT nr. L 317 af 18. 12. 1993, s. 32).

For andre destinationer end dem, der er anført for hver produktkode, angives det gældende restitutionsbeløb ved ***

Hvis der ikke er angivet nogen destination, anvendes det restitutionsbeløb, der gælder for udførsel til alle andre destinationer end dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.

(**) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2341/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3669/93⁽²⁾, særlig artikel 30, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 30 i forordning (EØF) nr. 1035/72
kan forskellen mellem priserne i den internationale
handel og priserne inden for Fællesskabet på de produk-
ter, som er omtalt i nævnte artikel, udlignes ved en
eksportrestitution, i det omfang det er nødvendigt for at
skabe mulighed for en udførsel af økonomisk betydning;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF)
nr. 2518/69 af 9. december 1969 om fastsættelse af almin-
delige bestemmelser inden for frugt- og grøntsagssektoren
vedrørende ydelse af eksportrestitutioner og kriterier for
fastsættelsen af restitutionsbeløbet⁽³⁾, ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 2455/72⁽⁴⁾, skal restitutionerne fastsættes
under hensyntagen til situationen og den forventede
udvikling dels i frugt- og grøntsagspriserne på Fællesska-
bets marked og i de disponible mængder, dels i priserne i
den internationale handel; der skal ligeledes tages hensyn
til de omkostninger, som er nævnt i litra b) i artiklen,
samt til den påtænkte udførsels økonomiske aspekt;

i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2518/69 fast-
sættes priserne på Fællesskabets marked under hensyn til
de priser, som viser sig at være de gunstigste med henblik
på udførsel; priserne i international handel fastsættes
under hensyn til de noteringer og priser, som er nævnt i
stk. 2 i artiklen;

situationen i den internationale handel eller de særlige
krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at diffe-
rentiere restitutionen for et bestemt produkt alt efter
dennes bestemmelsessted;

eksporten af tomater, friske citroner, friske søde appelsi-
ner, æbler, ferskener og nektariner, klasse ekstra, I og II,

ifølge de fælles kvalitetsnormer, druer til spisebrug, klasse
ekstra og I, mandler, hasselnødder samt valnødder med
skal kan for tiden have økonomisk betydning;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁵⁾ er der udstedt
forbud mod handel mellem Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien
(Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en
række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordnin-
gens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved
restitutionsfastsættelsen;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁶⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁷⁾, fastsatte repræ-
sentative markedskurser anvendes til omregning af det
beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til
grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne
for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvæn-
delse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fast-
lagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁸⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽⁹⁾;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser på den nuvæ-
rende markedssituation og på dens forventede udvikling,
på noteringerne og priserne for frugt og grøntsager inden
for Fællesskabet og i den internationale handel, fører til at
fastsætte restitutionerne som angivet i bilaget til denne
forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for frugt og grøntsager fastsættes til
de beløb, der er anført i bilaget til nærværende forord-
ning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 266 af 25. 11. 1972, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af eksport
restitutionerne for frugt og grønsager

(ECU/100 kg netto)			(ECU/100 kg netto)		
Produktkode	Restitutionens bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Restitutionens bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
0702 00 10 100	04	4,50	0805 10 49 200	01	11,00
0702 00 90 100	04	4,50	0805 30 10 100	04	13,50
0802 12 90 000	04	9,67	0806 10 11 200	04	4,84
0802 21 00 000	04	11,30	0806 10 15 200	04	4,84
0802 22 00 000	04	21,80	0806 10 19 200	04	4,84
0802 31 00 000	04	14,00	0808 10 31 910	02	8,00
0805 10 11 200	01	11,00	0808 10 33 910	02	8,00
0805 10 15 200	01	11,00	0808 10 39 910	02	8,00
0805 10 19 200	01	11,00	0808 10 51 910	02	8,00
0805 10 21 200	01	11,00	0808 10 53 910	02	8,00
0805 10 25 200	01	11,00	0808 10 59 910	02	8,00
0805 10 29 200	01	11,00	0808 10 81 910	02	8,00
0805 10 31 200	01	11,00	0808 10 83 910	02	8,00
0805 10 35 200	01	11,00	0808 10 89 910	02	8,00
0805 10 39 200	01	11,00	0809 30 10 100	03	—
0805 10 41 200	01	11,00	0809 30 90 100	03	—
0805 10 45 200	01	11,00			

(1) Bestemmelserne er følgende :

01 Østrig, Schweiz, Finland, Sverige, Grønland, Norge, Island, Malta, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Kasakhstan, Kirgistan, Moldavien, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien

02 Sverige, Norge, Island, Østrig, Færøerne, Finland, Grønland, Malta, Syrien, Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Kasakhstan, Kirgistan, Moldavien, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador, Colombia, lande og territorier i Afrika med undtagelse af Sydafrika, landene på Den Arabiske Halvø (Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaimah og Fujairah), Kuwait og Yemen), Iran, Jordan, Hongkong, Singapore, Malaysia, Indonesien, Thailand og Taiwan

03 Alle bestemmelser, undtagen Schweiz og Østrig

04 Alle bestemmelser.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2342/94
af 29. september 1994
om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1880/94 ⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for mælk og mejeriprodukter er fastsat
ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1924/94 ⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 2234/94 ⁽⁴⁾;

anvendelsen af de i forordning (EF) nr. 1924/94 nævnte
bestemmelser på de priser, som Kommissionen har fået

kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende
importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærvæ-
rende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede
importafgifter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 240 af 15. 9. 1994, s. 19.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af importafgifterne
for mælk og mejeriprodukter

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote (¹)	Importafgiftens beløb	KN-kode	Fodnote (¹)	Importafgiftens beløb
0401 10 10		16,94	0403 10 16	(¹)	2,0809/kg + 27,48
0401 10 90		15,73	0403 10 22		25,41
0401 20 11		23,00	0403 10 24		30,12
0401 20 19		21,79	0403 10 26		72,26
0401 20 91		27,71	0403 10 32	(¹)	0,1937/kg + 26,27
0401 20 99		26,50	0403 10 34	(¹)	0,2408/kg + 26,27
0401 30 11		69,85	0403 10 36	(¹)	0,6622/kg + 26,27
0401 30 19		68,64	0403 90 11		120,01
0401 30 31		133,35	0403 90 13		179,27
0401 30 39		132,14	0403 90 19		215,34
0401 30 91		222,76	0403 90 31	(¹)	1,1276/kg + 27,48
0401 30 99		221,55	0403 90 33	(¹)	1,7202/kg + 27,48
0402 10 11	(¹)	120,01	0403 90 39	(¹)	2,0809/kg + 27,48
0402 10 19	(³) (¹)	112,76	0403 90 51		25,41
0402 10 91	(¹) (¹)	1,1276/kg + 27,48	0403 90 53		30,12
0402 10 99	(¹) (¹)	1,1276/kg + 20,23	0403 90 59		72,26
0402 21 11	(¹)	179,27	0403 90 61	(¹)	0,1937/kg + 26,27
0402 21 17	(¹)	172,02	0403 90 63	(¹)	0,2408/kg + 26,27
0402 21 19	(³) (¹)	172,02	0403 90 69	(¹)	0,6622/kg + 26,27
0402 21 91	(³) (¹)	215,34	0404 10 02		28,08
0402 21 99	(³) (¹)	208,09	0404 10 04		179,27
0402 29 11	(¹) (³) (¹)	1,7202/kg + 27,48	0404 10 06		215,34
0402 29 15	(¹) (¹)	1,7202/kg + 27,48	0404 10 12		120,01
0402 29 19	(¹) (¹)	1,7202/kg + 20,23	0404 10 14		179,27
0402 29 91	(¹) (¹)	2,0809/kg + 27,48	0404 10 16		215,34
0402 29 99	(¹) (¹)	2,0809/kg + 20,23	0404 10 26	(¹)	0,2808/kg + 20,23
0402 91 11	(¹)	36,72	0404 10 28	(¹)	1,7202/kg + 27,48
0402 91 19	(¹)	36,72	0404 10 32	(¹)	2,0809/kg + 27,48
0402 91 31	(¹)	45,90	0404 10 34	(¹)	1,1276/kg + 27,48
0402 91 39	(¹)	45,90	0404 10 36	(¹)	1,7202/kg + 27,48
0402 91 51	(¹)	133,35	0404 10 38	(¹)	2,0809/kg + 27,48
0402 91 59	(¹)	132,14	0404 10 48	(²)	0,2808/kg
0402 91 91	(¹)	222,76	0404 10 52	(²)	1,7202/kg + 6,04
0402 91 99	(¹)	221,55	0404 10 54	(²)	2,0809/kg + 6,04
0402 99 11	(¹)	53,74	0404 10 56	(²)	1,1276/kg + 6,04
0402 99 19	(¹)	53,74	0404 10 58	(²)	1,7202/kg + 6,04
0402 99 31	(¹) (¹)	1,2972/kg + 23,86	0404 10 62	(²)	2,0809/kg + 6,04
0402 99 39	(¹) (¹)	1,2972/kg + 22,65	0404 10 72	(²)	0,2808/kg + 20,23
0402 99 91	(¹) (¹)	2,1913/kg + 23,86	0404 10 74	(²)	1,7202/kg + 26,27
0402 99 99	(¹) (¹)	2,1913/kg + 22,65	0404 10 76	(²)	2,0809/kg + 26,27
0403 10 02		120,01	0404 10 78	(²)	1,1276/kg + 26,27
0403 10 04		179,27	0404 10 82	(²)	1,7202/kg + 26,27
0403 10 06		215,34	0404 10 84	(²)	2,0809/kg + 26,27
0403 10 12	(¹)	1,1276/kg + 27,48	0404 90 11		120,01
0403 10 14	(¹)	1,7202/kg + 27,48	0404 90 13		179,27

KN-kode	Fodnote (¹)	Importafgiftens beløb	KN-kode	Fodnote (¹)	Importafgiftens beløb
0404 90 19		215,34	0406 90 31	(³) (⁴)	163,25
0404 90 31		120,01	0406 90 33	(³) (⁴)	163,25
0404 90 33		179,27	0406 90 35	(³) (⁴)	163,25
0404 90 39		215,34	0406 90 37	(³) (⁴)	163,25
0404 90 51	(¹)	1,1276/kg + 27,48	0406 90 39	(³) (⁴)	163,25
0404 90 53	(¹) (²)	1,7202/kg + 27,48	0406 90 50	(³) (⁴)	163,25
0404 90 59	(¹)	2,0809/kg + 27,48	0406 90 61	(³) (⁴)	374,03
0404 90 91	(¹)	1,1276/kg + 27,48	0406 90 63	(³) (⁴)	374,03
0404 90 93	(¹) (²)	1,7202/kg + 27,48	0406 90 69	(³) (⁴)	374,03
0404 90 99	(¹)	2,0809/kg + 27,48	0406 90 73	(³) (⁴)	163,25
0405 00 11	(³)	229,36	0406 90 75	(³) (⁴)	163,25
0405 00 19	(³)	229,36	0406 90 76	(³) (⁴)	163,25
0405 00 90		279,82	0406 90 78	(³) (⁴)	163,25
0406 10 20	(³) (⁴)	204,53	0406 90 79	(³) (⁴)	163,25
0406 10 80	(³) (⁴)	259,97	0406 90 81	(³) (⁴)	163,25
0406 20 10	(³) (⁴)	374,03	0406 90 82	(³) (⁴)	163,25
0406 20 90	(³) (⁴)	374,03	0406 90 84	(³) (⁴)	163,25
0406 30 10	(³) (⁴)	165,09	0406 90 85	(³) (⁴)	163,25
0406 30 31	(³) (⁴)	154,16	0406 90 86	(³) (⁴)	163,25
0406 30 39	(³) (⁴)	165,09	0406 90 87	(³) (⁴)	163,25
0406 30 90	(³) (⁴)	261,81	0406 90 88	(³) (⁴)	163,25
0406 40 10	(³) (⁴)	146,72	0406 90 93	(³) (⁴)	204,53
0406 40 50	(³) (⁴)	146,72	0406 90 99	(³) (⁴)	259,97
0406 40 90	(³) (⁴)	146,72	1702 10 10		63,32
0406 90 11	(³) (⁴)	210,16	1702 10 90		63,32
0406 90 13	(³) (⁴)	147,76	2106 90 51		63,32
0406 90 15	(³) (⁴)	147,76	2309 10 15		86,99
0406 90 17	(³) (⁴)	147,76	2309 10 19		112,92
0406 90 19	(³) (⁴)	374,03	2309 10 39		105,39
0406 90 21	(³) (⁴)	210,16	2309 10 59		85,99
0406 90 23	(³) (⁴)	163,25	2309 10 70		112,92
0406 90 25	(³) (⁴)	163,25	2309 90 35		86,99
0406 90 27	(³) (⁴)	163,25	2309 90 39		112,92
0406 90 29	(³) (⁴)	163,25	2309 90 49		105,39
			2309 90 59		85,99
			2309 90 70		112,92

(¹) Importafgiften for 100 kg af en vare henhørende under denne kode er lig med summen af:

- det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælkebestanddel, der er indeholdt i 100 kg af varen
- det andet angivne beløb.

(²) Importafgiften for 100 kg af en vare henhørende under denne kode er lig med:

- det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af tørstoffet af mælkebestanddelen der er indeholdt i 100 kg af varen, og eventuelt forhøjet med
- det andet angivne beløb.

(³) Produkter henhørende under denne kode, der indføres fra et tredjeland,

- og fra hvilket der fremlægges et certifikat IMA 1, der udsjedes på de i forordning (EØF) nr. 1767/82 fastsatte betingelser
- for hvilke der fremlægges et certifikat EUR 1, der udstedes på de i den ændrede forordning (EØF) nr. 1316/93 fastsatte betingelser for Sverige og på de i den ændrede forordning (EØF) nr. 584/92 fastsatte betingelser for Polen, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik og Ungarn, og i Kommissionens forordning (EF) nr. 385/94 (EFT nr. L 50 af 22. 2. 1994, s. 7) for Bulgarien og Rumænien, er undergivet importafgifterne, der er fastlagt i de nævnte forordninger.

(⁴) Den gældende importafgift begrænses på de i forordning (EØF) nr. 715/90 fastsatte betingelser.

(⁵) Ifølge artikel 101, stk. 1, afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2343/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94⁽²⁾, særlig
artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit, første punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1418/76
kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som
gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt
i artikel 1 i forordningen og priserne for disse produkter
inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF)
nr. 1431/76 af 21. juni 1976 om de almindelige regler for
ydelse af eksportrestitutioner for ris og om kriterierne for
restitutionsbeløbenes fastsættelse⁽³⁾, skal restitutionerne
fastsættes under hensyntagen til situationen og den
forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible
mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets
marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris
på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes
vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig
udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at
tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt
og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 4 000 tons
poleret ris til visse destinationer; det vil være hensigts-
mæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 9, stk. 4, i
Kommissionens forordning (EØF) nr. 891/89⁽⁴⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 1755/94⁽⁵⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽⁶⁾ fast-
sættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for
hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden
bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal

nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af
den udførte ris end dette maksimale indhold;

i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1431/76 fastsættes
særlige kriterier, der skal lægges til grund ved
beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt, at differentiere
restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelses-
sted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret
langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en
særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om
måneden; den kan ændres i mellemtiden;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁸⁾, fastsatte repræ-
sentative markedskurser anvendes til omregning af det
beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til
grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne
for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anven-
delse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fast-
lagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁹⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽¹⁰⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller
priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽¹¹⁾ er der udstedt
forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab
og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og
Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række
tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens
artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved resti-
tutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 94 af 7. 4. 1989, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 183 af 19. 7. 1994, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

produkter med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutioner for ris og brudris

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
1006 20 11 000	01	187,00	1006 30 63 900	01	234,00
	05	187,00		04	234,00
				05	234,00
1006 20 13 000	01	187,00	1006 30 65 100	01	234,00
	05	187,00		02	240,00
1006 20 15 000	01	187,00		03	245,00
	05	187,00		04	234,00
1006 20 17 000	—	—		05	234,00
1006 20 92 000	01	187,00	1006 30 65 900	01	234,00
	05	187,00		04	234,00
1006 20 94 000	01	187,00		05	234,00
	05	187,00	1006 30 67 100	—	—
1006 20 96 000	01	187,00	1006 30 67 900	—	—
	05	187,00	1006 30 92 100	01	234,00
1006 20 98 000	—	—		02	240,00
1006 30 21 000	01	187,00		03	245,00
	05	187,00		04	234,00
1006 30 23 000	01	187,00		05	234,00
	05	187,00	1006 30 92 900	01	234,00
1006 30 25 000	01	187,00		04	234,00
	05	187,00		05	234,00
1006 30 27 000	—	—	1006 30 94 100	01	234,00
1006 30 42 000	01	187,00		02	240,00
	05	187,00		03	245,00
1006 30 44 000	01	187,00		04	234,00
	05	187,00		05	234,00
1006 30 46 000	01	187,00	1006 30 94 900	01	234,00
	05	187,00		04	234,00
1006 30 48 000	—	—		05	234,00
1006 30 61 100	01	234,00	1006 30 96 100	01	234,00
	02	240,00		02	240,00
	03	245,00		03	245,00
	04	234,00		04	234,00
	05	234,00		05	234,00
1006 30 61 900	01	234,00	1006 30 96 900	01	234,00
	04	234,00		04	234,00
	05	234,00		05	234,00
1006 30 63 100	01	234,00	1006 30 98 100	—	—
	02	240,00	1006 30 98 900	—	—
	03	245,00	1006 40 00 000	—	—
	04	234,00			
	05	234,00			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, Ceuta og Melilla

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Restitution fastsat for en mængde på 4 000 tons poleret ris efter fremgangsmåden i artikel 9, stk. 4, i den ændrede forordning (EØF) nr. 891/89, bestemt til Østrig.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2344/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92
af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse land-
brugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1974/93⁽²⁾, særlig
artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at
De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til
mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebrin-
gelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for
importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for
leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsæt-
telsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til
omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og
især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1695/92⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93⁽⁴⁾, fast-
sættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den
særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrø-
rende visse landbrugsprodukter, herunder ris; ved
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1997/92 af 17. juli
1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige
forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende
risprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsy-
ningsbehovene⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF)

nr. 1683/94⁽⁶⁾; er der fastsat bestemmelser, der supplerer
eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁸⁾, fastsatte repræ-
sentative markedskurser anvendes til omregning af det
beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til
grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne
for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anven-
delse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fast-
lagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁹⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽¹⁰⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
markedssituation for ris, og især på noteringerne eller
priserne for disse produkter i den europæiske del af
Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten
for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført
i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fast-
sættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fælles-
skabet under den særlige forsyningsordning for De Kana-
riske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 23. 7. 1993, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. L 179 af 1. 7. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 238 af 23. 9. 1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 199 af 18. 7. 1992, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 178 af 12. 7. 1994, s. 53.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

Produktkode	(ECU/ton)
	Støttebeløb
	De Kanariske Øer
Sleben ris (1006 30)	248,00
Brudris (1006 40)	54,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2345/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Acorerne og Madeira⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1974/93⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Acorerne og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira vedrørende ris-produkter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94⁽⁶⁾, er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁸⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽¹⁰⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Acorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 23. 7. 1993, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. L 179 af 1. 7. 1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 238 af 23. 9. 1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 17. 7. 1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 178 af 12. 7. 1994, s. 53.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira

(ECU/ton)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Acorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	248,00	248,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2346/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾,
særlig artikel 11, stk. 3,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94⁽⁴⁾ særlig
artikel 12, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Reglerne for beregningen af det variable element af importafgiften for produkter forarbejdet på basis af korn og ris er fastsat i artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 11, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1418/76; incidensen på disse produkters kostpris af importafgifterne på deres basisprodukt er ifølge artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1620/93 af 25. juni 1993 om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris⁽⁵⁾ lig med gennemsnittet af importafgifterne på disse basisprodukter inden for de første 25 dage af måneden forud for importmåneden; dette gennemsnit, der reguleres i forhold til den i importmåneden gældende tærskelpris for de pågældende basisprodukter, beregnes efter den mængde af basisprodukter, som skønnes at være medgået til fremstillingen af det forarbejdede produkt eller af et konkurrerende produkt, der tjener som reference for ikke-kornholdige forarbejdede produkter;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1579/74 af 24. juni 1974 om de nærmere bestemmelser for beregning af den importafgift, der gælder for produkter forarbejdet på basis af korn og ris, og om forudfastsættelse af denne afgift for disse produkter, samt for

sammensatte næringsmidler på basis af korn⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1740/78⁽⁷⁾, ændres den således fastsatte importafgift, hvortil er lagt det faste element, når importafgiften på basisprodukterne afviger med mere end 3,02 ECU pr. ton fra det på ovennævnte måde beregnede importafgiftsgennemsnit;

for at tage hensyn til AVS-landenes interesser skal importafgiften over for disse for visse produkter forarbejdet på basis af korn nedsættes med det faste element samt for nogle af disse produkter med en del af det variable element; denne nedsættelse skal ske i overensstemmelse med artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 715/90⁽⁸⁾ om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-landene senest ændret ved forordning (EF) nr. 235/94⁽⁹⁾;

artikel 3, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91⁽¹⁰⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92⁽¹¹⁾, fastsætter at importafgift ikke opkræves ved indførsel til det franske departement Réunion af en årlig mængde på indtil 8 000 tons hvedeklid, henhørende under KN-kode 2302 30, med oprindelse i AVS-lande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹²⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

efter Rådets forordning (EØF) nr. 3834/90 af 20. december 1990 om nedsættelse i 1991 af importafgifterne for visse landbrugsprodukter med oprindelse i udviklingslande⁽¹³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3668/93⁽¹⁴⁾, nedsættes importafgiften ved import til Fællesskabet af produkter henhørende under KN-kode 1108 13 00 med 50 % for en fast mængde på 5 000 tons pr. år;

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 155 af 26. 6. 1993, s. 29.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 202 af 26. 7. 1978, s. 8.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 30 af 3. 2. 1994, s. 12.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 121.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 22.

ved Rådets forordning (EF) nr. 774/94 af 29. marts 1994 ⁽¹⁾ er der åbnet toldkontingenter for Fællesskabet for visse landbrugsvarer, og der er fastsat afgifter for import af disse varer; ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1897/94 ⁽²⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for korn for den importordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 774/94;

i Rådets forordning (EØF) nr. 430/87 af 9. februar 1987 om importordningen for produkter henhørende under KN-kode 0714 10 og 0714 90 med oprindelse i visse tredjelande ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3909/92 ⁽⁴⁾, er det fastsat, på hvilke betingelser importafgiften er begrænset til 6 % af toldværdien;

i Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 af 29. oktober 1975 om glucose og lactose ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88 ⁽⁶⁾, er det fastsat, at den ved forordning (EØF) nr. 1766/92 og gennemførelsesbestemmelserne hertil fastlagte ordning for glucose og glucosesirup henhørende under KN-kode 1702 30 91, 1702 30 99 og 1702 40 90 udvides til at omfatte glucose og glucosesirup under KN-kode 1702 30 51 og 1702 30 59; den importafgift, der er fastsat for produkter henhørende under KN-kode 1702 30 91, 1702 30 99 og 1702 40 90, anvendes således også for produkter under KN-kode 1702 30 51 og 1702 30 59; for at sikre en korrekt anvendelse af nævnte bestemmelser er det af formelle hensyn hensigtsmæssigt, at de pågældende produkter og den tilsvarende importafgift medtages i listen over importafgifterne;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 ⁽⁷⁾ ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93 ⁽⁸⁾ fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 ⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 547/94 ⁽¹⁰⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 samt de i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter, for hvilke forordning (EØF) nr. 1620/93 finder anvendelse, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 8. 4. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 29. 7. 1994, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 43 af 13. 2. 1987, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 394 af 31. 12. 1992, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af importafgifterne
for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
KN-kode	Beløb (°)		KN-kode	Beløb (°)	
	AVS	Tredjelande (undtagen AVS)		AVS	Tredjelande (undtagen AVS)
0714 10 10 (1)	91,97	98,62	1104 23 90	94,59	97,61
0714 10 91	95,60 (2) (°)	95,60	1104 29 11	88,82	91,84
0714 10 99	93,79	98,62	1104 29 15	140,39	143,41
0714 90 11	95,60 (2) (°)	95,60	1104 29 19	152,56	155,58
0714 90 19	93,79 (2)	98,62	1104 29 31	106,85	109,87
1102 20 10	166,93	172,97	1104 29 35	168,90	171,92
1102 20 90	94,59	97,61	1104 29 39	152,56	155,58
1102 30 00	124,97	127,99	1104 29 91	68,12	71,14
1102 90 10	172,08	178,12	1104 29 95	107,67	110,69
1102 90 30	168,05	174,09	1104 29 99	97,26	100,28
1102 90 90	97,26	100,28	1104 30 10	50,09	56,13
1103 12 00	168,05	174,09	1104 30 90	69,56	75,60
1103 13 10	166,93	172,97	1106 20 10	91,97 (2)	98,62
1103 13 90	94,59	97,61	1106 20 90	145,68 (2)	169,86
1103 14 00	124,97	127,99	1108 11 00	146,92	167,47
1103 19 10	190,01	196,05	1108 12 00	149,31	169,86
1103 19 30	172,08	178,12	1108 13 00	149,31	169,86 (3)
1103 19 90	97,26	100,28	1108 14 00	74,65	169,86
1103 21 00	120,20	126,24	1108 19 10	179,21	210,04
1103 29 10	190,01	196,05	1108 19 90	74,65 (2)	169,86
1103 29 20	172,08	178,12	1109 00 00	267,12	448,46
1103 29 30	168,05	174,09	1702 30 51	194,75	291,47
1103 29 40	166,93	172,97	1702 30 59	149,31	215,80
1103 29 50	124,97	127,99	1702 30 91	194,75	291,47
1103 29 90	97,26	100,28	1702 30 99	149,31	215,80
1104 11 10	97,51	100,53	1702 40 90	149,31	215,80
1104 11 90	191,20	197,24	1702 90 50	149,31	215,80
1104 12 10	95,23	98,25	1702 90 75	204,03	300,75
1104 12 90	186,72	192,76	1702 90 79	141,89	208,38
1104 19 10	120,20	126,24	2106 90 55	149,31	215,80
1104 19 30	190,01	196,05	2302 10 10	35,72	41,72
1104 19 50	166,93	172,97	2302 10 90	76,54	82,54
1104 19 91	212,22	218,26	2302 20 10	35,72	41,72
1104 19 99	171,63	177,67	2302 20 90	76,54	82,54
1104 21 10	152,96	155,98	2302 30 10	35,72 (8)	41,72
1104 21 30	152,96	155,98	2302 30 90	76,54 (8)	82,54
1104 21 50	239,00	245,04	2302 40 10	35,72	41,72
1104 21 90	97,51	100,53	2302 40 90	76,54	82,54
1104 22 10 10 (3)	95,23	98,25	2303 10 11	185,48	366,82
1104 22 10 90 (4)	168,05	171,07			
1104 22 30	168,05	171,07			
1104 22 50	149,38	152,40			
1104 22 90	95,23	98,25			
1104 23 10	148,38	151,40			
1104 23 30	148,38	151,40			

(¹) 6 % *ad valorem* under visse forudsætninger.

(²) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift for følgende varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet :

- produkter henhørende under KN-kode ex 0714 10 91
- produkter henhørende under KN-kode 0714 90 11 og arrow-root henhørende under KN-kode 0714 90 19
- mel og marv af arrow-root henhørende under KN-kode 1106 20
- stivelse af arrow-root henhørende under KN-kode 1108 19 90.

(³) Taric-kode : spidset havre.

(⁴) Taric-kode : KN-kode 1104 22 10 andre varer.

(⁵) Efter ordningen i forordning (EØF) nr. 3834/90 nedsættes importafgiften ved import til Fællesskabet af produkter henhørende under KN-kode 1108 13 00 ifølge de i denne forordning fastsatte betingelser.

(⁶) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(⁷) Ifølge artikel 101, stk. 1. i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(⁸) Under de i forordning (EØF) nr. 3763/91 omhandlede forhold opkræves afgiften ikke for hvedeklid, der stammer fra lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), og som indføres direkte til det franske departement Réunion.

(⁹) Importafgifterne for produkter henhørende under disse koder, der indføres i forbindelse med aftalerne fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 774/94, er begrænset af de i denne forordning fastsatte betingelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2347/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 3,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1937/94⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 28. september 1994, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1937/94, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 36.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KN-kode	Tredjelande ^(*) (ECU/ton)
0709 90 60	113,26 ^(*) ⁽³⁾
0712 90 19	113,26 ^(*) ⁽³⁾
1001 10 00	17,65 ⁽¹⁾ ^(*) ⁽¹¹⁾
1001 90 91	60,39
1001 90 99	60,39 ^(*) ⁽¹¹⁾
1002 00 00	104,78 ^(*)
1003 00 10	91,75
1003 00 90	91,75 ^(*)
1004 00 00	91,89
1005 10 90	113,26 ^(*) ⁽³⁾
1005 90 00	113,26 ^(*) ⁽³⁾
1007 00 90	117,82 ^(*)
1008 10 00	30,04 ^(*)
1008 20 00	38,01 ^(*) ⁽⁹⁾
1008 30 00	0 ^(*)
1008 90 10	^(*)
1008 90 90	0
1101 00 00	123,36 ^(*)
1102 10 00	185,03
1103 11 10	62,21
1103 11 90	144,96
1107 10 11	118,37
1107 10 19	91,20
1107 10 91	174,20 ⁽¹⁰⁾
1107 10 99	132,91 ^(*)
1107 20 00	153,09 ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22), ændret ved forordning (EØF) nr. 560/91 (EFT nr. L 62 af 8. 3. 1991, s. 26).

⁽⁷⁾ Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

⁽⁸⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

⁽⁹⁾ Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med aftalerne mellem Polen og Ungarn og Fællesskabet, og indenfor rammerne af interimsaftalerne mellem Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Bulgarien og Rumænien og Fællesskabet og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EF) nr. 121/94 eller forordning (EF) nr. 335/94 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til de nævnte forordninger.

⁽¹⁰⁾ I overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77, nedsættes denne importafgift med 5,44 ECU/ton for produkter med oprindelse i Tyrkiet.

⁽¹¹⁾ Importafgifterne for produkter henhørende under disse koder, der indføres i forbindelse med aftalerne fastsat ved forordning (EF) nr. 774/94, er begrænset af de i denne forordning fastsatte betingelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2348/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og risKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾,
særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94⁽⁴⁾, særlig
artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og
artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1418/76 kan forskellen
mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som
er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på
disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en
eksportrestitution;i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF)
nr. 1431/76⁽⁵⁾ om de almindelige regler for ydelse af
eksportrestitutioner og om kriterierne for restitutionsbelø-
bets fastsættelse inden for rissektoren, skal restitutionerne
fastsættes under hensyntagen til situationen og den
forventede udvikling dels med hensyn til de disponible
mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris
på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for
korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet;
ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre
ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvik-
ling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage
hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekter og
til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked;ved artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1620/93⁽⁶⁾, om
regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet påbasis af korn og ris, fastsættes de særlige kriterier, der skal
tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse
produkter;den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter,
bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres
indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer
eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende
med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk
indeholdes i det forarbejdede produkt;for så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder
og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførs-
lers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til
disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsæt-
telse af en eksportrestitution påkrævet; på grund af
Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse
produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en
eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig;situationen på verdensmarkedet eller visse markeders
særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere resti-
tutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet;de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁸⁾, fastsatte repræ-
sentative markedskurser anvendes til omregning af det
beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til
grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne
for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anven-
delse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fast-
lagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁹⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽¹⁰⁾;restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den
kan ændres i mellemtiden;ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽¹¹⁾ er der udstedt
forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab
og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og
Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række
tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens
artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved resti-
tutionsfastsættelsen;⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7.⁽⁵⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 36.⁽⁶⁾ EFT nr. L 155 af 26. 6. 1993, s. 29.⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁸⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.⁽⁹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.⁽¹¹⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet; det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner;

det følger af alle de førnævnte bestemmelser, at restitutionerne skal fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1418/76 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EØF) nr. 1620/93 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)		(ECU/ton)	
Produktkode	Restitutionsbeløb (¹)	Produktkode	Restitutionsbeløb (¹)
1102 20 10 200 (²)	68,29	1104 23 10 300	56,10
1102 20 10 400 (²)	58,54	1104 29 11 000	24,12
1102 20 90 200 (²)	58,54	1104 29 91 000	23,65
1102 90 10 100	69,89	1104 29 95 000	23,65
1102 90 10 900	47,52	1104 30 10 000	5,91
1102 90 30 100	94,37	1104 30 90 000	12,20
1103 12 00 100	94,37	1107 10 11 000	42,10
1103 13 10 100 (²)	87,80	1107 10 91 000	82,93
1103 13 10 300 (²)	68,29	1108 11 00 200	47,30
1103 13 10 500 (²)	58,54	1108 11 00 300	47,30
1103 13 90 100 (²)	58,54	1108 12 00 200	78,05
1103 19 10 000	51,67	1108 12 00 300	78,05
1103 19 30 100	72,21	1108 13 00 200	78,05
1103 21 00 000	24,12	1108 13 00 300	78,05
1103 29 20 000	47,52	1108 19 10 200	82,08
1104 11 90 100	69,89	1108 19 10 300	82,08
1104 12 90 100	104,86	1109 00 00 100	0,00
1104 12 90 300	83,89	1702 30 51 000 (³)	101,95
1104 19 10 000	24,12	1702 30 59 000 (³)	78,05
1104 19 50 110	78,05	1702 30 91 000	101,95
1104 19 50 130	63,41	1702 30 99 000	78,05
1104 21 10 100	69,89	1702 40 90 000	78,05
1104 21 30 100	69,89	1702 90 50 100	101,95
1104 21 50 100	93,18	1702 90 50 900	78,05
1104 21 50 300	74,54	1702 90 75 000	106,83
1104 22 10 100	83,89	1702 90 79 000	74,15
1104 22 30 100	89,13	2106 90 55 000	78,05
1104 23 10 100	73,17		

(¹) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

(²) Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatineret af stivelsen.

(³) Restitutionerne ydes i henhold til forordning (EØF) nr. 2730/75.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senere ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2349/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾,
særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1
i forordningen, og priserne på disse produkter uden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1913/69 af 29.
september 1969 om ydelse og forudfastsættelse af eksport-
restitution for kornfoderblandinger⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 1707/94⁽⁴⁾, er det fastsat, at bereg-
ningen af eksportrestitutionen navnlig skal være baseret
på gennemsnittene af de restitutioner, der er ydet, og af
de afgifter, der er beregnet for de almindeligst anvendte
basiskornarter justeret i overensstemmelse med den i den
pågældende måned gældende tærskelpris;

der skal ved beregningen også tages hensyn til indholdet
af kornprodukter; med henblik på en forenkling bør
restitutionen betales for to kategorier af »kornprodukter«,
nemlig for majs som er den mest almindelige kornart i
udførte kornfoderblandinger og majsprodukter, og for
»andre kornarter«, som er de restitutionsberettigede korn-
produkter med undtagelse af majs og majsprodukter; der
bør ydes en restitution for den mængde kornprodukter,
som foderblandingen indeholder;

i øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet
ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne
for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet,
interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked og udførelsernes økonomiske aspekt;

ved fastsættelsen af restitutionen forekommer det dog for
tiden hensigtsmæssigt at basere sig på den forskel, der
konstateres på Fællesskabets marked og på verdensmarke-
det, mellem priserne på de råvarer, som i almindelighed
anvendes i disse foderblandinger, hvorved det bliver
muligt at tage mere præcist hensyn til de faktiske økono-

miske vilkår, der gælder for eksport af de pågældende
produkter;

i henhold til artikel 4 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1619/93⁽⁵⁾, kan restitutionen differentieres efter
bestemmelsesstedet;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁶⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 3528/93⁽⁷⁾, fastsatte repræ-
sentative markedskurser anvendes til omregning af de
beløb, der er udtrykt i tredjelandes valuta og ligger til
grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne
for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvæn-
delse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fast-
lagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁸⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 547/94⁽⁹⁾;

restitutionen skal fastsættes én gang om måneden; den
kan ændres i den mellemliggende periode;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽¹⁰⁾ er der udstedt
forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab
og Den Føderative Republik Jugoslavien (serbien og
Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række
tilfælde, der udtømmende er angivet i forordningens
artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved resti-
tutionsfastsættelsen;

det følger af alle de førnævnte bestemmelser, at restitutio-
nerne skal fastsættes som anført i bilaget til nærværende
forordning;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse
inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EØF) nr.
1766/92 henhørende foderblandinger, for hvilke forord-
ning (EØF) nr. 1619/93 gælder, fastsættes som angivet i
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 246 af 30. 9. 1969, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 180 af 14. 7. 1994, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 155 af 26. 6. 1993, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 32.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1994, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. september 1994 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

Produktkoder, for hvilke der ydes eksportrestitutioner ⁽¹⁾:

2309 10 11 000, 2309 10 13 000, 2309 10 31 000,
2309 10 33 000, 2309 10 51 000, 2309 10 53 000,
2309 90 31 000, 2309 90 33 000, 2309 90 41 000,
2309 90 43 000, 2309 90 51 000, 2309 90 53 000.

(ECU/ton)	
Kornprodukter ⁽²⁾	Restitutionsbeløb ⁽³⁾
Majs og majsprodukter:	
KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10.	48,78
Kornprodukter ⁽²⁾ , med undtagelse af majs og majsprodukter.	35,12

⁽¹⁾ Produktkoderne er defineret i sektor 5 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senere ændret.

⁽²⁾ Med henblik på restitutionsydelse tages der kun hensyn til stivelse fra kornprodukter.

Som kornprodukter anses produkter henhørende under KN-kode 0709 90 60 og 0712 90 19, kapitel 10 og 1101, 1102, 1103 og 1104 (bortset fra 1104 30) og kornindholdet i produkter under KN-kode 1904 10 10 og 1904 10 90. Kornindholdet i produkterne under KN-kode 1904 10 10 og 1904 10 90 betragtes som værende lig med slutproduktets vægt.

Der betales ingen restitution for korn, hvor stivelsens oprindelse ikke klart kan fastslås ved analyse.

⁽³⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2350/94

af 29. september 1994

om ændring af forordning (EF) nr. 3190/93 om fastsættelse af den fælles nedsættelseskoefficient til beregning af den mængde bananer, der skal tildeles hver erhvervsdrivende i kategori A og B af det årlige toldkontingent i 1994

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3518/93⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3190/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1258/94⁽⁴⁾, blev der i henhold til artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1299/94⁽⁶⁾, og for at overholde det toldkontingent på 2 mio. tons, der oprindeligt blev åbnet for 1994, for hver kategori erhvervsdrivende fastsat en fælles nedsættelseskoefficient, med hvilken den enkelte erhvervsdrivendes referencemængde skulle multipliceres med henblik på bestemmelse af den mængde, som den pågældende skulle tildeles for 1994;

toldkontingentet for 1994 er på 2 118 000 tons; de ved forordning (EF) nr. 3190/93 fastsatte koefficienter bør ændres i overensstemmelse hermed;

det bør fastsættes, at bestemmelserne i nærværende forordning straks finder anvendelse, så de erhvervsdrivende hurtigst muligt kan få gavn af bestemmelserne;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 1, første og andet led, i forordning (EF) nr. 3190/93 anførte koefficienter ændres til nedenstående koefficienter:

- for erhvervsdrivende i kategori A: 0,538769
- for erhvervsdrivende i kategori B: 0,455599.

Artikel 2

Medlemsstaterne meddeler hurtigst muligt de erhvervsdrivende, der er registreret hos deres myndigheder, de korrigerede referencemængder efter anvendelsen af den i artikel 1 fastsatte koefficient.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 137 af 1. 6. 1994, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 141 af 4. 6. 1994, s. 38.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2351/94

af 29. september 1994

om ændring af forordning (EØF) nr. 2985/93 om fastsættelse af den ensartede nedsættelseskoefficient med henblik på bestemmelse af den mængde bananer, der skal tildeles hver erhvervsdrivende i kategori C som led i toldkontingentet for 1994

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3518/93⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 af 10. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1299/94⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Den ensartede nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på de mængder, som hver erhvervsdrivende ansøger om i forbindelse med et toldkontingent på 2 000 000 tons, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2985/93⁽⁵⁾;

toldkontingentet for 1994 andrager definitivt 2 118 000 tons; den ensartede nedsættelseskoefficient bør derfor ændres i overensstemmelse hermed;

det bør fastsættes, at nærværende forordning anvendes straks, for at de erhvervsdrivende kan omfattes af denne forordning hurtigst muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2985/93 ændres koefficienten 0,000341372 til 0,000361512.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 141 af 4. 6. 1994, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 268 af 29. 10. 1993, s. 37.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2352/94

af 29. september 1994

om forhøjelse af toldkontingentet for 1994 og om fastsættelse for det samme år af en supplerende periode for indgivelse af ansøgning om importlicens for bananer i fjerde kvartal

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3518/93⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 1, og artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1299/94⁽⁴⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for indførsel af bananer til Fællesskabet;

ifølge artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93 forhøjes det årlige toldkontingent på 2 mio. tons nettovægt i takt med udviklingen i efterspørgslen efter bananer i Fællesskabet, der fastslås på grundlag af en opgørelse; opgørelsen viser, at det er nødvendigt at forøge toldkontingentet for 1994;

forhøjelsen af toldkontingentet for 1994 betyder indledning af en ny periode for indgivelse af ansøgninger og udstedelse af importlicenser for bananer i fjerde kvartal; i denne periode bør der endvidere gives de erhvervsdrivende mulighed for at indgive licensansøgninger for ny tildeling for mængderne vedrørende licenser, der ikke blev udnyttet;

for de erhvervsdrivende i kategori A, B og C må ansøgningen om supplerende importlicens, der skal indgives for toldkontingentet i oktober 1994, ikke vedrøre en mængde, der er større end forskellen mellem den årlige mængde, der blev tildelt den erhvervsdrivende, og som blev revideret efter den ændring af korrektionskoefficienterne, der fandt sted ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2350/94⁽⁵⁾ og (EF) nr. 2351/94⁽⁶⁾, og summen af mængderne vedrørende de licenser, der blev udstedt for 1994;

bestemmelserne i nærværende forordning bør straks træde i kraft, så at ansøgningerne om supplerende licenser kan indgives for 1994;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Toldkontingentet for indførsel af tredjelandssbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer som fastsat i artikel 18 og 19 i forordning (EØF) nr. 404/93 fastsættes til 2 118 000 tons for 1994.

Artikel 2

1. I fjerde kvartal af 1994 indgiver de erhvervsdrivende deres ansøgninger om importlicenser i forbindelse med toldkontingentet til myndighederne i den medlemsstat, hvor de indgav deres registreringsansøgning som omhandlet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1442/93, i perioden fra den 10. til den 14. oktober 1994.

2. I samme periode kan disse erhvervsdrivende endvidere indgive ansøgninger om licenser for ny tildeling for mængder vedrørende licenser, der ikke blev udnyttet i forbindelse med toldkontingentet i 1994, jf. artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1442/93.

Senest den 20. oktober meddeler medlemsstaterne Kommissionen særskilt de mængder, der er indgivet licensansøgninger om, samt mængderne i licenserne for ny tildeling.

3. Importlicenserne udstedes senest den 31. oktober 1994.

4. Importlicenserne og licenserne for ny tildeling udløber den 9. januar 1995.

Artikel 3

I forbindelse med nærværende forordning må ansøgningen om importlicens for hver erhvervsdrivende ikke vedrøre en mængde, der er større end forskellen mellem den mængde, der definitivt blev tildelt den erhvervsdrivende for 1994 i medfør af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1442/93, og summen af mængderne vedrørende de importlicenser, der blev udstedt tidligere for 1994. Ansøgningen om importlicens ledsages af en kopi af den eller de importlicenser, der blev udstedt til den erhvervsdrivende for de pågældende kvartaler.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 141 af 4. 6. 1994, s. 38.

⁽⁵⁾ Se side 59 i denne Tidende.

⁽⁶⁾ Se side 60 i denne Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2353/94

af 29. september 1994

om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94⁽²⁾,
særlig artikel 7 stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94⁽⁴⁾, særlig
artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1722/93 af 30. juni 1993 om gennemførelsesbestem-
melser for produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren
(⁵), ændret ved forordning (EF) nr. 1586/94⁽⁶⁾, særlig
artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Betingelserne for ydelse af produktionsrestitutioner er
fastsat i forordning (EØF) nr. 1722/93; beregningsgrund-
laget er fastsat i forordningens artikel 3; produktionsresti-
tutionen fastsættes en gang om måneden og kan ændres,
hvis majs- og hvedepriserne varierer betydeligt;

de produktionsrestitutioner, der skal fastsættes ved nærvæ-
rende forordning, bør justeres med de i bilaget II til
forordning (EØF) nr. 1722/93 anførte koefficienter med
henblik på at fastlægge det nøjagtige beløb, der skal beta-
les;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse
inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den produktionsrestitution, der skal udbetales inden for
korn- og rissektoren i henhold til forordning (EØF) nr.
1722/93, fastsættes til 62,00 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 167 af 1. 7. 1994, s. 5.

RÅDETS DIREKTIV 94/45/EF

af 22. september 1994

om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til protokol nr. 14 om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 2, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

På grundlag af protokol nr. 14 om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, der ønsker at gennemføre socialpagten fra 1989, indgået en aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken ;

i henhold til artikel 2, stk. 2, i nævnte aftale kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter ;

i henhold til artikel 1 i samme aftale har Fællesskabet og medlemsstaterne bl.a. som mål at fremme dialogen på arbejdsmarkedet ;

i punkt 17 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder hedder det bl.a., at »informationen og høringen af arbejdstagerne skal udbygges på passende vis under hensyntagen til gældende praksis i medlemsstaterne« ; i henhold til pagten »gælder dette især virksomheder eller koncer-

ner, som omfatter bedrifter eller virksomheder beliggende i to eller flere medlemsstater« ;

på trods af bred enighed mellem størstedelen af medlemsstaterne har Rådet ikke været i stand til at træffe afgørelse om forslaget til direktiv om oprettelse af et europæisk udvalg i virksomheder og koncerner, som omfatter bedrifter eller virksomheder i flere medlemsstater, med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽⁴⁾, som ændret den 3. december 1991 ⁽⁵⁾ ;

Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken konsulteret arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats vedrørende information og konsultation af arbejdstagerne i virksomheder, der omfatter bedrifter i flere medlemsstater, og koncerner, der omfatter virksomheder i flere medlemsstater ;

Kommissionen fandt efter denne konsultation en fællesskabsindsats hensigtsmæssig og konsulterede på ny arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i ovennævnte aftale, og arbejdsmarkedets parter har afgivet udtalelse til Kommissionen ;

efter denne anden konsultationsfase har arbejdsmarkedets parter ikke meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede en proces, der kan føre til indgåelse af en aftale i henhold til artikel 4 i ovennævnte aftale ;

det indre markeds funktion vil nødvendigvis indebære en proces med virksomhedssammenslutninger, grænseoverskridende fusioner, overtagelser og andre former for sammenslutninger, og der vil dermed opstå virksomheder og koncerner, som omfatter bedrifter og virksomheder i flere medlemsstater ; for at sikre en harmonisk udvikling på det økonomiske område bør virksomheder og koncerner, som opererer i flere medlemsstater, informere og høre repræsentanter for de arbejdstagere, som berøres af deres afgørelser ;

de procedurer for information og høring af arbejdstagerne, der findes i kraft af medlemsstaternes lovgivning eller praksis, er ikke altid i overensstemmelse med den grænseoverskridende struktur i den virksomhed eller koncern, der træffer afgørelser af betydning for de pågældende arbejdstagere ; dette forhold kan medføre, at arbejdstagere, som påvirkes af afgørelser, der træffes af en og samme virksomhed eller koncern, ikke behandles ens ;

⁽¹⁾ EFT nr. C 135 af 18. 5. 1994, s. 8, og EFT nr. C 199 af 21. 7. 1994, s. 10.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 1. juni 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4. maj 1994 (EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994), Rådets fælles holdning af 18. juli 1994 (EFT nr. C 244 af 31. 8. 1994, s. 37).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 39 af 15. 2. 1991, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 336 af 31. 12. 1991, s. 11.

der bør vedtages hensigtsmæssige bestemmelser med henblik på at sikre, at arbejdstagere i virksomheder, der omfatter bedrifter i flere medlemsstater, eller koncerner, som omfatter virksomheder i flere medlemsstater, informeres og høres på behørig vis, når afgørelser, som har betydning for de pågældende, træffes i en anden medlemsstat end den, hvor de er beskæftiget;

for at sikre, at arbejdstagere i virksomheder eller koncerner, som opererer i flere medlemsstater, informeres og høres på behørig vis, skal der nedsættes et europæisk samarbejdsudvalg eller indføres andre passende procedurer med henblik på information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne;

det er med henblik herpå nødvendigt at definere begrebet virksomhed, der udøver kontrol; definitionen skal kun vedrøre dette direktiv og vil ikke foregribe definitioner af begreberne koncern eller kontrol, som måtte blive vedtaget i tekster, der udarbejdes senere;

mekanismen for information og høring af arbejdstagerne i sådanne virksomheder eller koncerner bør omfatte alle bedrifter eller i givet fald virksomheder i en koncern, der er beliggende i medlemsstaterne, uanset om virksomhedens eller, for så vidt angår en koncern, den kontrollerende virksomheds centrale ledelse er beliggende i eller uden for medlemsstaterne;

i overensstemmelse med princippet om, at arbejdsmarkedets parter har aftalefrihed, tilfalder det arbejdstagerrepræsentanterne og ledelsen i virksomheden eller i den kontrollerende virksomhed i en koncern at aftale, hvilken form for samarbejdsudvalg eller anden form for informations- og høringsprocedure der skal indføres, hvordan samarbejdsudvalget skal sammensættes, hvilke beføjelser det skal have, hvordan det skal fungere, hvilke procedurer der skal anvendes, og endelig hvilke økonomiske midler det skal have til rådighed, således at parterne kan indrette sig efter de særlige omstændigheder, der gælder for dem;

i overensstemmelse med nærhedsprincippet tilkommer det medlemsstaterne at fastlægge, hvem der er arbejdstagerrepræsentanter, og, hvis de finder det hensigtsmæssigt, at træffe bestemmelse om en ligelig repræsentation af de forskellige kategorier af arbejdstagere;

der bør fastsættes en række subsidiære forskrifter, der finder anvendelse, hvis parterne træffer beslutning herom, hvis den centrale ledelse afviser at indlede forhandlinger, eller hvis disse ikke har ført til en aftale;

endvidere kan arbejdstagerrepræsentanterne vedtage ikke at forlange, at der nedsættes et europæisk samarbejdsud-

valg, ligesom parterne kan beslutte at anvende andre procedurer for information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne;

uden at det berører parternes muligheder for at beslutte noget andet, bør det europæiske samarbejdsudvalg, der nedsættes, hvis der ikke er indgået en aftale mellem parterne, informeres og høres om virksomhedens eller koncernens aktiviteter, således at det kan vurdere en eventuel indvirkning på arbejdstagernes interesser i mindst to forskellige medlemsstater, for således at iværksætte formålet med direktivet; virksomheden eller den kontrollerende virksomhed bør have pligt til at give arbejdstagerrepræsentanterne generelle oplysninger, som berører arbejdstagernes interesser, samt oplysninger, som mere specifikt vedrører de aspekter ved virksomhedens eller koncernens aktiviteter, som berører arbejdstagernes interesser; det europæiske samarbejdsudvalg bør kunne afgive udtalelse efter dette møde;

de repræsentanter, der er udpeget af arbejdstagerne, skal i god tid underrettes og høres om en række beslutninger, som er af afgørende betydning for arbejdstagernes interesser;

arbejdstagerrepræsentanterne bør i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i henhold til direktivet nyde samme beskyttelse og have lignende garantier, som arbejdstagerrepræsentanter har i henhold til national lovgivning og/eller praksis i beskæftigelseslandet; de må ikke underkastes nogen form for forskelsbehandling som følge af udøvelsen af deres legitime virksomhed, og de skal beskyttes på passende vis mod afskedigelse eller andre sanktioner;

såfremt en virksomheds eller, i forbindelse med en koncern, en kontrollerende virksomheds hovedkontor ligger uden for medlemsstaterne, bør det påhvile virksomhedens repræsentant på en medlemsstats område, som eventuelt udpeges hertil, eller i mangel af en sådan, den bedrift eller kontrollerede virksomhed, som beskæftiger det største antal arbejdstagere i medlemsstaterne, at gennemføre direktivets krav om information og høring af arbejdstagerne;

der bør gælde en særlig ordning for virksomheder og koncerner med bedrifter eller virksomheder i flere medlemsstater, hvor der allerede på tidspunktet for direktivets gennemførelse findes en aftale, der gælder for samtlige arbejdstagere, om information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne;

medlemsstaterne bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i tilfælde af, at dette direktiv ikke efterkommes —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv har til formål at forbedre arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt i virksomheder, som omfatter bedrifter i flere medlemsstater (fællesskabsvirksomheder), og koncerner, som omfatter virksomheder i flere medlemsstater (fællesskabskoncerner).

2. Med henblik herpå indføres der et europæisk samarbejdsudvalg eller en informations- og høringsprocedure i alle fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner, når der fremsættes anmodning herom efter proceduren i artikel 5, stk. 1, med det formål at informere og høre arbejdstagerne på de betingelser, på den måde og med de virkninger, som fremgår af dette direktiv.

3. Når en fællesskabskoncern som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), omfatter en eller flere virksomheder eller koncerner, der er fællesskabsvirksomheder som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a) eller c), skal der uanset stk. 2 nedsættes et europæisk samarbejdsudvalg på koncernniveau, medmindre andet er bestemt i de i artikel 6 omhandlede aftaler.

4. Medmindre der er fastsat et bredere anvendelsesområde i de i artikel 6 omhandlede aftaler, vedrører de europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser og kompetenceområder og omfanget af de procedurer med henblik på information og høring af arbejdstagerne, som indføres for at virkeliggøre det i stk. 1 omhandlede formål, hvis der er tale om en fællesskabsvirksomhed, alle bedrifterne i medlemsstaterne og, hvis der er tale om en fællesskabskoncern, alle koncernens virksomheder i medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at dette direktiv ikke gælder for besætningsmedlemmer i handelsflåden.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »en virksomhed, der omfatter bedrifter i flere medlemsstater« (»en fællesskabsvirksomhed«): en virksomhed

med mindst 1 000 ansatte i medlemsstaterne og med mindst 150 ansatte i hver af mindst to medlemsstater

b) »en koncern«: en gruppe omfattende en virksomhed, der udøver kontrol, og de af denne kontrollerede virksomheder

c) »en koncern, som omfatter virksomheder i flere medlemsstater« (»en fællesskabskoncern«): en koncern, der opfylder følgende betingelser:

— den beskæftiger mindst 1 000 arbejdstagere i medlemsstaterne

— den omfatter mindst to virksomheder i forskellige medlemsstater, og

— mindst én virksomhed beskæftiger mindst 150 arbejdstagere i en medlemsstat, og en anden virksomhed beskæftiger mindst 150 arbejdstagere i en anden medlemsstat

d) »arbejdstagerrepræsentanter«: repræsentanter for arbejdstagerne i henhold til national lovgivning og/eller praksis

e) »central ledelse«: den centrale ledelse for fællesskabsvirksomheden eller, hvis det drejer sig om en fællesskabskoncern, for den virksomhed, der udøver kontrol

f) »høring«: udveksling af synspunkter og etablering af en dialog mellem arbejdstagerrepræsentanterne og den centrale ledelse eller ethvert andet, mere passende ledelsesniveau

g) »europæisk samarbejdsudvalg«: det udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og bestemmelserne i bilaget, med det formål at informere og høre arbejdstagerne

h) »særligt forhandlingsorgan«: det organ, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, med henblik på at føre forhandlinger med den centrale ledelse om nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en informations- og høringsprocedure i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.

2. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv fastsættes tærsklerne for antallet af ansatte på basis af det gennemsnitlige antal ansatte, herunder ansatte på deltid, i de to foregående år beregnet i henhold til national lovgivning og/eller praksis.

Artikel 3

Definition af »virksomhed, der udøver kontrol«

1. I dette direktiv forstås ved »virksomhed, der udøver kontrol«: en virksomhed, der kan udøve bestemmende indflydelse på en anden virksomhed (»den kontrollerede virksomhed«), f.eks. i kraft af ejendomsret, finansiel deltagelse eller de regler, den er underlagt.

2. Medmindre det modsatte bevises, formodes bestemmende indflydelse godtgjort, når en virksomhed, direkte eller indirekte, i relation til en anden virksomhed:

- a) ejer størstedelen af virksomhedens tegnede kapital, eller
- b) besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er knyttet til de kapitalandele, som virksomheden har udstedt, eller
- c) har ret til at udnævne mere end halvdelen af medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

3. For så vidt angår stk. 2 omfatter de rettigheder med hensyn til afstemning og udnævnelse, der tilkommer den kontrollerende virksomhed, de rettigheder, der tilkommer enhver anden, kontrolleret, virksomhed eller enhver person eller ethvert organ, som optræder i eget navn, men på vegne af den kontrollerende virksomhed eller enhver anden, kontrolleret, virksomhed.

4. Uanset stk. 1 og 2 anses en virksomhed ikke for at være »en virksomhed der udøver kontrol« i relation til en anden virksomhed, som den har andele i, hvis der er tale om et selskab som omhandlet i artikel 3, stk. 5, litra a) eller c), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med virksomhedssammenslutninger⁽¹⁾.

5. Der udøves ikke bestemmende indflydelse, når der blot er tale om, at en person, der er befuldmægtiget i henhold til en medlemsstats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller anden lignende procedure, udfører sine opgaver.

6. Den lovgivning, der er afgørende for, om en virksomhed er en »virksomhed, der udøver kontrol« er lovgivningen i den medlemsstat, som virksomheden henhører under.

Hvis virksomheden ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, anvendes lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomhedens befuldmægtigede eller, i mangel af en sådan befuldmægtiget, den centrale ledelse for den af koncernens virksomheder, der har det største antal ansatte, befinder sig.

7. Hvis der i tilfælde af lovkonflikt ved anvendelsen af stk. 2 er to eller flere virksomheder i en koncern, der opfylder et eller flere af kriterierne i samme stk. 2, vil den virksomhed, der opfylder kriteriet i litra c), blive anset for den virksomhed, der udøver kontrol, medmindre det bevises, at en anden virksomhed kan have bestemmende indflydelse.

DEL II

INDFØRELSE AF ET EUROPÆISK SAMARBEJDSUDVALG ELLER EN PROCEDURE TIL INFORMATION OG HØRING AF ARBEJDTAGERNE

Artikel 4

Ansvar for nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en procedure til information og høring af arbejdstagerne

1. Den centrale ledelse har ansvaret for at skabe de vilkår og tilvejebringe de midler, der er nødvendige for nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en informations- og høringsprocedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner, som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

2. Hvis den centrale ledelse ikke er beliggende i en medlemsstat, har repræsentanten for den centrale ledelse i en af medlemsstaterne, som eventuelt udpeges det i stk. 1 nævnte ansvar.

Hvis en sådan repræsentant ikke findes, tilfalder dette ansvar ledelsen i den bedrift eller i den af koncernens virksomheder, der har det største antal ansatte i en medlemsstat.

3. I henhold til dette direktiv anses repræsentanten eller repræsentanterne eller i mangel af sådanne den i stk. 2, andet afsnit, nævnte ledelse for at være den centrale ledelse.

Artikel 5

Særligt forhandlingsorgan

1. Med henblik på at virkeliggøre det i artikel 1, stk. 1, omhandlede formål indleder den centrale ledelse forhandlinger om nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en informations- og høringsprocedure på eget initiativ eller på skriftlig anmodning fra mindst 100 arbejdstagere eller deres repræsentanter i mindst to bedrifter eller virksomheder beliggende i mindst to forskellige medlemsstater.

2. Med henblik herpå nedsættes der et særligt forhandlingsorgan efter følgende retningslinjer:

- a) Medlemsstaterne bestemmer, hvordan medlemmer af det særlige forhandlingsorgan skal vælges eller udpeges på deres område.

Medlemsstaterne fastsætter, at arbejdstagerne i virksomheder og/eller bedrifter, hvor der af årsager, der ikke skyldes arbejdstagerne, ikke findes arbejdstagerrepræsentanter, har ret til selv at udpege eller vælge medlemmer til det særlige forhandlingsorgan.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 1.

Andet afsnit berører ikke national lovgivning og/eller praksis, som fastsætter tærskler for oprettelse af et organ for arbejdstagerrepræsentation.

b) Det særlige forhandlingsorgan skal bestå af mindst tre og højst 17 medlemmer.

c) Ved valget eller udpegningen skal man sikre, at

— hver medlemsstat, hvor fællesskabsvirksomheden har en eller flere bedrifter, eller hvor fællesskabskoncernen har den kontrollerende virksomhed eller en eller flere kontrollerede virksomheder, er repræsenteret med et medlem

— yderligere medlemmer er repræsenteret i forhold til antallet af arbejdstagere, der er beskæftiget i bedrifterne, den kontrollerende virksomhed eller de kontrollerede virksomheder i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor den centrale ledelse befinder sig.

d) Den centrale ledelse og de lokale ledelser underrettes om sammensætningen af det særlige forhandlingsorgan.

3. Det særlige forhandlingsorgan har til opgave sammen med den centrale ledelse og ved skriftlig aftale at fastlægge det europæiske samarbejdsudvalgs virkefelt, sammensætning, beføjelser og mandatperiode eller retningslinjerne for en procedure til information og høring af arbejdstagerne.

4. Med henblik på indgåelse af en aftale, jf. artikel 6, skal den centrale ledelse indkalde til møde med det særlige forhandlingsorgan. Den underretter de lokale ledelser herom.

Ved forhandlingerne kan det særlige forhandlingsorgan bistås af eksperter efter eget valg.

5. Det særlige forhandlingsorgan kan med mindst to tredjedele af stemmerne beslutte ikke at indlede forhandlinger, jf. stk. 4, eller at afbryde forhandlinger, der allerede er påbegyndt.

En sådan beslutning standser proceduren med sigte på at indgå den aftale, der er omhandlet i artikel 6. Hvis der er taget en sådan beslutning, gælder bestemmelserne i bilaget ikke.

En ny anmodning om at indkalde det særlige forhandlingsorgan kan tidligst fremsættes to år efter, at ovennævnte beslutning er taget, medmindre de berørte parter fastsætter en kortere frist.

6. Den centrale ledelse afholder udgifterne i forbindelse med de forhandlinger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, i et sådant omfang, at det særlige forhandlingsorgan kan udføre sin opgave på passende måde.

I overensstemmelse med dette princip kan medlemsstaterne fastsætte budgetregler for det særlige forhandlingsorgans drift. De kan bl.a. fastsætte kun at dække udgifterne til én ekspert.

Artikel 6

Indholdet af aftalen

1. Den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan skal forhandle i en samarbejdsvillig ånd med henblik på at nå til enighed om de nærmere retningslinjer for gennemførelsen af den information og høring af arbejdstagerne, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

2. Uden at det i øvrigt berører parternes aftalefrihed, fastsætter den i stk. 1 omhandlede aftale, der indgås skriftligt mellem den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan, følgende:

a) hvilke virksomheder der indgår i den fællesskabskoncern eller hvilke bedrifter der indgår i den fællesskabsvirksomhed, der er omfattet af aftalen

b) det europæiske samarbejdsudvalgs sammensætning, antallet af medlemmer, fordelingen af pladser, og mandatets varighed

c) det europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser samt proceduren for information og høring heraf

d) stedet for samt hyppigheden og varigheden af det europæiske samarbejdsudvalgs møder

e) de finansielle og materielle midler, som stilles til rådighed for det europæiske samarbejdsudvalg

f) aftalens varighed og genforhandlingsproceduren.

3. Den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan kan skriftligt vedtage at indføre en eller flere informations- og høringsprocedurer i stedet for at nedsætte et europæiske samarbejdsudvalg.

I aftalen fastlægges retningslinjer for, hvorledes arbejdstagerrepræsentanterne har ret til at mødes for at udveksle synspunkter om de oplysninger, de modtager.

Disse oplysninger vedrører navnlig grænseoverskridende spørgsmål der påvirker arbejdstagernes interesser i væsentlig grad.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede aftaler er ikke — medmindre der træffes anden bestemmelse — omfattet af de subsidiære forskrifter i bilaget.

5. Når der indgås aftaler som omhandlet i stk. 2 og 3, træffer det særlige forhandlingsorgan afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Artikel 7

Subsidiære forskrifter

1. For at sikre virkeliggørelsen af formålet i artikel 1, stk. 1, gælder de subsidiære forskrifter, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den centrale ledelse har sæde

- når den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan beslutter det, eller
- hvis den centrale ledelse nægter at indlede forhandlinger inden for en frist på seks måneder at regne fra den i artikel 5, stk. 1, omhandlede anmodning, eller
- hvis den centrale ledelse nægter at indlede forhandlinger inden for en frist på seks måneder at regne fra den i artikel 5, stk. 1, omhandlede anmodning, eller
- hvis parterne ikke kan nå til enighed om den i artikel 6 omhandlede aftale i løbet af tre år fra tidspunktet for den oprindelige anmodning, og det særlige forhandlingsorgan ikke har truffet den beslutning, der er nævnt i artikel 5, stk. 5.

2. De i stk. 1 omhandlede subsidiære forskrifter, som er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, skal opfylde bestemmelserne i bilaget.

DEL III

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 8

Fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne bestemmer, at medlemmerne af det særlige forhandlingsorgan og af det europæiske samarbejdsudvalg samt de eksperter, som måtte bistå dem, ikke må videregive oplysninger, som de udtrykkeligt har modtaget som fortrolige oplysninger.

Det samme gælder for arbejdstagerrepræsentanter ved en informations- og høringsprocedure.

Tavshedspligten gælder også efter udløbet af deres mandat, uanset hvor de befinder sig.

2. Hver medlemsstat bestemmer, at den centrale ledelse, der befinder sig på medlemsstatens område, i bestemte tilfælde og på de betingelser og inden for de

grænser, der er fastsat i den nationale lovgivning, ikke er forpligtet til at videregive oplysninger, som er af en sådan art, at de ud fra objektive kriterier ville genere eller skade de pågældende virksomheder.

Den pågældende medlemsstat kan gøre denne fritagelse betinget af en forudgående administrativ eller retlig tilladelse.

3. Hver medlemsstat kan fastsætte særlige bestemmelser vedrørende den centrale ledelse for virksomheder, der er etableret på dens område, og som direkte og hovedsagelig arbejder med et ideologisk sigte vedrørende information og ytringsfrihed, på betingelse af at sådanne særlige bestemmelser allerede findes i den nationale lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 9

Det europæiske samarbejdsudvalgs virke samt informations- og høringsproceduren

Den centrale ledelse og det europæiske samarbejdsudvalg arbejder sammen i gensidig respekt for begge parter rettigheder og forpligtelser.

Det samme gælder for samarbejdet mellem den centrale ledelse og arbejdstagerrepræsentanterne ved en informations- og høringsprocedure.

Artikel 10

Beskyttelse af arbejdstagerrepræsentanterne

Medlemmerne af det særlige forhandlingsorgan, medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg og arbejdstagerrepræsentanterne nyder i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i henhold til artikel 6, stk. 3, samme beskyttelse og skal have lignende garantier, som arbejdstagerrepræsentanter har i henhold til national lovgivning og/eller praksis i beskæftigelseslandet.

Dette gælder især med hensyn til deltagelse i det særlige forhandlingsorgan eller det europæiske samarbejdsudvalgs møder eller ethvert andet møde, der gennemføres i forbindelse med den i artikel 6, stk. 3, omhandlede aftale, og hvad angår aflønning af de medlemmer, der er ansat i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen under nødvendigt fravær i forbindelse med deres opgaver.

Artikel 11

Overholdelse af direktivet

1. Hver medlemsstat sikrer, at ledelsen i fællesskabsvirksomheder og i virksomheder i en fællesskabskoncern beliggende på medlemsstatens område og repræsentanterne for disses arbejdstagere eller, hvor det er relevant, arbejdstagerne selv opfylder forpligtelserne i henhold til dette direktiv, uanset om den centrale ledelse befinder sig på medlemsstatens område.

2. Medlemsstaterne sørger for, at virksomhederne efter anmodning fra de parter, der berøres af dette direktiv, giver oplysninger om det gennemsnitlige antal ansatte, jf. artikel 2, stk. 1, litra a) og c).

3. Medlemsstaterne sørger for adgang til at træffe passende foranstaltninger, hvis direktivet ikke efterkommes; de sørger især for, at der findes administrative eller retlige procedurer, hvorved opfyldelsen af pligterne i henhold til dette direktiv kan håndhæves.

4. Når medlemsstaterne anvender artikel 8, skal de indføre administrative eller retlige klageprocedurer, som arbejdstagerrepræsentanterne kan anvende, når den centrale ledelse pålægger tavshedspligt eller ikke udleverer oplysninger i henhold til artikel 8.

Disse procedurer kan omfatte procedurer, der har til formål at sikre de pågældende oplysningers fortrolighed.

Artikel 12

Forbindelsen mellem dette direktiv og andre bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽¹⁾, og Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter⁽²⁾.

2. Dette direktiv begrænser ikke arbejdstagernes ret til information og høring i henhold til national ret.

Artikel 13

Gældende aftaler

1. Fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner er ikke underlagt de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, såfremt der allerede på den i artikel 14, stk. 1, fastsatte dato for gennemførelsen af dette direktiv i de nationale lovgivninger eller på en tidligere dato findes en aftale, der gælder for samtlige arbejdstagere, om information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne jf. dog stk. 2.

2. Når de i stk. 1 nævnte aftaler udløber, kan parterne i fællesskab træffe bestemmelse om at videreføre dem.

Hvis de ikke videreføres, gælder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 14

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 22. september 1996 eller sikrer sig senest på denne dato, at arbejdsmarkedets parter fastsætter de nødvendige bestemmelser ved overenskomst, idet medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til, at de til enhver tid kan garantere de med dette direktiv tilstræbte resultater. De underretter straks Kommission herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Revision foretaget af Kommissionen

Senest den 22. september 1999 foretager Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan en revision af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv og undersøger herved især, om tærsklerne for antallet af ansatte er passende, med henblik på om nødvendigt at forelægge Rådet ændringsforslag.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 1994.

På Rådets vegne

N. BLUM

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 48 af 22. 2. 1975, S. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/56/EØF (EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992, s. 3).

⁽²⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 26.

BILAG

SUBSIDIÆRE FORSKRIFTER

jf. direktivets artikel 7

1. For at virkeliggøre formålet i direktivets artikel 1, stk. 1, indføres der et europæisk samarbejdsudvalg, hvis sammensætning og beføjelser defineres således:

- a) Det europæiske samarbejdsudvalg har kun kompetence med hensyn til information og høring om spørgsmål, der vedrører hele fællesskabsvirksomheder eller hele fællesskabskoncernen eller mindst to bedrifter eller virksomheder i koncernen, der er beliggende i forskellige medlemsstater.

For de virksomheder eller koncerner, der er omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 2, har det europæiske samarbejdsudvalg kun kompetence i spørgsmål vedrørende alle de bedrifter eller alle de virksomheder i koncernen, der er beliggende i Fællesskabet, eller vedrørende mindst to af de bedrifter eller virksomheder i koncernen, der er beliggende i forskellige medlemsstater.

- b) Det europæiske samarbejdsudvalg består af arbejdstagere fra fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen, som vælges eller udpeges af deres midte af arbejdstagerrepræsentanterne eller i mangel heraf af alle arbejdstagerne.

Medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg vælges eller udpeges i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

- c) Det europæiske samarbejdsudvalg skal bestå af mindst tre og højst 30 medlemmer.

Hvis dets størrelse berettiger hertil, vælger det af sin midte et snævert udvalg, der højst må bestå af tre medlemmer.

Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

- d) Ved valget eller udpegningen af medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg gælder følgende:

- der skal være et medlem for hver medlemsstat, hvor fællesskabsvirksomheden har en eller flere bedrifter, eller hvor fællesskabskoncernen har enten den kontrollerende virksomhed eller en eller flere kontrollerede virksomheder
- derefter vælges eller udpeges yderligere medlemmer i forhold til antallet af arbejdstagere i bedrifterne, den kontrollerende virksomhed eller de kontrollerede virksomheder som fastsat i lovgivningen i den stat, på hvis område den centrale ledelse befinder sig.

- e) Den centrale ledelse eller ethvert andet, mere passende ledelsesniveau orienteres om sammensætningen af det europæiske samarbejdsudvalg.

- f) Fire år efter indførelsen af det europæiske samarbejdsudvalg skal dette overveje, hvorvidt der er behov for at indlede forhandlinger med henblik på indgåelsen af den i direktivets artikel 6 omhandlede aftale, eller om de subsidiære bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette bilag, skal opretholdes.

Direktivets artikel 6 og 7 finder tilsvarende anvendelse, hvis det beslutes at forhandle en aftale i overensstemmelse med artikel 6, og udtrykket »det særlige forhandlingsorgan« erstattes da med udtrykket »det europæiske samarbejdsudvalg«.

2. Det europæiske samarbejdsudvalg har krav på at mødes med den centrale ledelse én gang om året for på grundlag af en rapport udarbejdet af den centrale ledelse at blive informeret og hørt om udviklingen i fællesskabsvirksomhedens eller fællesskabskoncernens aktiviteter samt dennes fremtidsperspektiver. De lokale ledelser underrettes herom.

Mødet skal især vedrøre virksomhedens eller koncernens struktur, dens økonomiske og finansielle situation, den forventede udvikling for så vidt angår dens aktiviteter, produktion og salg, beskæftigelsessituation og dennes sandsynlige udvikling, investeringer, væsentlige ændringer i virksomhedens eller koncernens organisation, indførelsen af nye arbejdsmetoder eller produktionsprocesser, produktionsoverførsler, fusioner, størrelsesmæssig reduktion eller lukning af virksomheder, bedrifter eller væsentlige dele heraf og kollektive afskedigelser.

3. I tilfælde af helt usædvanlige omstændigheder, der påvirker arbejdstagernes interesser i væsentlig grad, navnlig flytning, lukning af virksomheder eller bedrifter eller kollektive afskedigelser, har det snævre udvalg, eller hvis et sådant ikke findes, det europæiske samarbejdsudvalg, krav på at blive orienteret. Det har efter anmodning krav på at mødes med den centrale ledelse eller ethvert andet, mere passende ledelsesniveau i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen, såfremt dette ledelsesniveau har kompetence til selvstændigt at træffe afgørelse med henblik på at blive informeret og hørt om foranstaltninger, der i væsentlig grad berører arbejdstagernes interesser.

I mødet med det snævre udvalg kan de medlemmer af det europæiske samarbejdsudvalg, der er valgt eller udpeget af de bedrifter og/eller virksomheder, der er direkte berørt af de planlagte foranstaltninger ligeledes deltage.

Dette informations- og høringsmøde skal finde sted så hurtigt som muligt på grundlag af en rapport fra den centrale ledelse eller ethvert andet passende ledelsesniveau i det europæiske samarbejdsudvalg eller fællesskabskoncernen; det europæiske samarbejdsudvalg kan fremsætte en udtalelse om rapporten efter mødet eller inden for en rimelig frist.

Afholdelsen af dette møde berører ikke den centrale ledelses beføjelser.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for formandskabet for informations- og høringsmøderne.

Forud for møder med den centrale ledelse har det europæiske samarbejdsudvalg eller det snævre udvalg, eventuelt i den i punkt 3, andet afsnit, nævnte udvidede sammensætning, lov til at holde møde, uden at den pågældende ledelse er til stede.

5. Med forbehold af direktivets artikel 8 informerer medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg arbejdstagerrepræsentanterne på bedrifts- eller virksomhedsniveau eller, i mangel af sådanne repræsentanter, samtlige arbejdstagere om indholdet og resultatet af den informations- og høringsprocedure, der er iværksat i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.
6. Det europæiske samarbejdsudvalg eller det snævre udvalg kan lade sig bistå af eksperter efter eget valg, hvis dette er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver.
7. Det europæiske samarbejdsudvalgs driftsudgifter afholdes af den centrale ledelse.

Den pågældende centrale ledelse skal stille tilstrækkelige økonomiske og materielle midler til rådighed for medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg, således at de kan varetage deres opgaver på passende måde.

Den centrale ledelse afholder specielt udgifterne til tilrettelæggelse af møderne og tolkning, opholds- og rejseudgifter for medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg og forretningsudvalget, medmindre andet er aftalt.

Medlemsstaterne kan, under overholdelse af disse principper, fastsætte budgetregler for det europæiske samarbejdsudvalgs drift. De kan bl.a. fastsætte, at kun udgifterne til én ekspert dækkes.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. juli 1994

om den anmeldte forøgelse af Air Frances kapital

(Kun den franske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(94/653/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a), og protokol 27,

efter i overensstemmelse med traktatens artikel 93 at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger :

I

Ved skrivelse af 18. marts 1994, registreret hos Kommissionen den 22. marts 1994, underrettede de franske myndigheder i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om, at de påtænkte at yde et kapitalindskud på 20 mia. ffr. til »Compagnie Nationale Air France«. De franske myndigheders underretning var ledsaget af en omstruktureringsplan benævnt »Projet pour l'Entreprise« (i det følgende benævnt »projektet«). Den 12. april 1994 holdt Kommissionens Generaldirektorat VII (transport) møde i Bruxelles med repræsentanter for Air France og den franske regering, der ved denne lejlighed gav Kommissionen yderligere oplysninger og en skrivelse som svar på Kommissionens skrivelse af 28. marts 1994.

Støtten blev med nummer N 258/94 registreret som anmeldt støtte i Kommissionens Generalsekretariat.

Kommissionen besluttede at indlede proceduren i artikel 93, stk. 2, med hensyn til denne støtte og meddelte de franske myndigheder denne beslutning ved skrivelse af 30. maj 1994. Denne skrivelse blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾, og tredjeparter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger inden en måned at regne fra offentliggørelsen.

De franske myndigheder besvarede Kommissionens skrivelse ved skrivelse af 14. juni 1994 og senere skrivelser. Der blev afgivet yderligere oplysninger og bemærkninger skriftligt og under flere møder i Bruxelles mellem Kommissionens Generaldirektorat VII (transport) og repræsentanter for Air France og den franske regering.

Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Irland, Norge, Sverige og et stort antal tredjeparter, navnlig europæiske luftfartsselskaber, heriblandt British Airways, TAT, AOM, British Midland og ACE (Association des compagnies aériennes de la CE) fremsatte bemærkninger vedrørende denne støttesag. Bemærkningerne blev forelagt de franske myndigheder, der besvarede dem ved skrivelse til de pågældende tjenestegrene i Kommissionen.

II

Air France-koncernens nuværende struktur går tilbage til den 12. januar 1990, da Air France overtog UTA og således erhvervede indirekte kontrol over Air Inter, det flyselskab, der beflyver størstedelen af de franske indenrigsruter, og af hvis kapital Air France allerede ejede

⁽¹⁾ EFT nr. C 152 af 3. 6. 1994, s. 2.

36,5 %. Air France og UTA blev sammensluttet den 29. december 1992, og det nye selskabs benævnelse blev »Compagnie Nationale Air France« (i det følgende benævnt »CNAF«). Som følge af sammenslutningen besidder CNAF nu 75,84 % af Air Inters kapital. Air France-koncernen udfører lufttransport og rejserelateret servicevirksomhed såsom hotelvirksomhed, fritidsrejser, catering, vedligeholdelse og pilotuddannelse; lufttransport er og forbliver langt den vigtigste del af Air France-koncernens virksomhed (lufttransportsektorens omsætning udgjorde i 1992 79,5 % af koncernens samlede omsætning).

Sammen med British Airways og Lufthansa er Air France-koncernen et af de tre største europæiske luftfartsselskaber. Pr. 31. december 1993 var Air France-koncernens samlede omsætning 55 156 mia. ffr. (til sammenligning havde Air France-koncernen en omsætning på 57 013 mia. ffr. i 1992, svarende til 8 664 mia. ECU, British Airways 7 323 mia. ECU, og Lufthansa 8 909 mia. ECU), den havde omkring 64 000 ansatte (pr. 31. december 1993 havde selve selskabet Air France 39 956 ansatte, der fordelte sig således: jordpersonale 30 606, teknisk flyvepersonale 2 925 og kommercielt flyvepersonale 6 425).

Siden begyndelsen af 1990'erne har Air France-koncernen fulgt en udvidelsesstrategi for at sikre selskabets indflydelse på det indre marked og for at forberede sig på den kommende liberalisering af Fællesskabets luftfartsmarked samt på konkurrencen på andre internationale ruter. Ud over erhvervelsen af UTA, og indirekte af Air Inter, overtog CNAF i april 1992 37,5 % af aktiebeholdningen i det belgiske selskab Sabena, og i marts 1992 erhvervede Air France-koncernen 20 % af aktierne i det tjekkiske selskab CSA, men sidstnævnte aktiepost er for nylig blevet opgivet. På det internationale plan begyndte Air France-koncernen at modernisere og udvide sin flåde. Erhvervelsen af nye luftfartøjer blev finansieret gennem lån, hvis finansielle byrder påvirkede Air France-koncernens slutesultat negativt. Selskabet registrerede i 1990 et første tab på 717,2 mio. ffr. For at klare denne situation og tilpasse sin finansielle struktur og sine omkostninger til det nye økonomiske miljø, der var kendetegnet ved en alvorlig nedgang efter Golfkrisen, øget konkurrence, navnlig på Nordatlanten, samt liberaliseringsprocessen inden for Fællesskabet, vedtog Air France-koncernen i september 1991 en omstrukturingsplan (Cap '93).

Denne plan indebar en reduktion på ca. 3 500 ansatte i perioden 1991-1993 og en første kapitaltilførsel til selskabet, der beløb sig til 5,8 mia. ffr. Kapitaltilførslen var tredelt og bestod i en kapitaludvidelse og to obligationsudstedelser. Kommissionen vurderede disse kapitaltilførsler efter traktatens statsstøtteregler i to beslutninger vedtaget i november 1991 og juli 1992 (sag N 653/91 og

N 291/91). I disse beslutninger konstaterede Kommissionen Air France-koncernens finansielle problemer og forværrelsen af luftfartsselskabets finansielle struktur i perioden 1988-1991. Kommissionen mente imidlertid på det tidspunkt, at selskabet stod over for en midlertidig krise, samt at perspektiverne på lang sigt og Air France-koncernens overordnede struktur forekom relativt god på trods af kortsigtede problemer. De finansielle tilførsler blev derfor betragtet som normale finansielle transaktioner og ikke som statsstøtte. Efter at have konstateret en yderligere forværring af selskabets finansielle struktur og driftsresultater vedtog Air France-koncernens bestyrelse i oktober 1992 endnu en omstrukturingsplan benævnt »Plan de retour à l'équilibre« (i det følgende benævnt PRE1). Sigtet med PRE1 var at øge Air France-koncernens cashflow med 3 mia. ffr. hvert år ved gennemførelse af en række omkostningsreducerende foranstaltninger, heriblandt en yderligere personalenedskæring på 1 500. PRE1 viste sig i de første måneder af 1993 ude af stand til at rette op på situationen inden for Air France-koncernen, der fortsat havde tab og tabte markedsandele. PRE1 blev så opgivet, og i september 1993 lancerede Air Frances bestyrelse en tredje omstrukturingsplan (PRE2), der omfattede en reduktion på 4 000 ansatte og opgivelse af en række ruter. PRE2 sigtede mod at forbedre koncernens cashflow med 3,4 mia. ffr. i 1994 og 5,1 mia. ffr. fra 1995. PRE2 blev afvist af fagforeningerne, der gik i strejke i slutningen af oktober 1993. Air Frances nye bestyrelse trak derfor PRE2 tilbage til fordel for projektet, som bestyrelsen udarbejdede efter at have hørt de ansatte gennem et spørgeskema.

Air France-koncernen står i øjeblikket over for en meget alvorlig finansiell og økonomisk krise. Efter et 3,2 mia. ffr.-tab i 1992, registrerede den i 1993 sit fjerde konsekutive årlige tab på 8,4 mia. ffr. (nettotabet for CNAF var på 6,7 mia. ffr.) i henhold til de den 17. juni offentliggjorte regnskaber. I de sidste tre år er koncernens situation blevet stadig værre og nåede i 1993 lavpunktet, da luftfartsselskabet registrerede et driftstab på 3,3 mia. ffr. efter et overskud på 213 mio. ffr. og et tab på 1,5 mia. ffr. i henholdsvis 1991 og 1992. I 1993 øgedes CNAF's driftstab (- 3,6 mia. ffr.) med 295 % i forhold til 1992-driftstab (- 918 mio. ffr.). Luftfartsselskabets cashflow er faldet støt, medens de finansielle nettoudgifter er steget betydeligt. Koncernens seneste finansielle resultater har været værre end selskabets vigtigste konkurrenters.

Air France-koncernens akkumulerede tab forårsaget af ringe driftsoverskud og tunge finansielle byrder har tæret på koncernens egenkapital. Koncernens gældsposition var på trods af den kapitaltilførsel, der blev foretaget ifølge omstrukturingsplanen, stadig utilfredsstillende i 1992. Forholdet mellem koncernens gæld og egenkapital (eksklusive hensættelser) var i 1992 en smule værre end

det tilsvarende forhold for dens vigtigste konkurrenter, der ikke var gået i gang med et lignende kapitaltilførselsprogram.

Afstanden mellem Air France-koncernen og dets konkurrenter er blevet øget på grund af de dårlige resultater i 1993, der har tæret stærkt på egenkapitalen.

Ud over de store finansielle udgifter skyldes koncernens dårlige resultater hovedsagelig den lave produktivitet og de høje driftsomkostninger.

Som følge af omstrukturingsbestræbelserne, og navnlig personalereduktionen (i alt reducerede koncernen personalet med ca. 4 000 ansatte i 1991-1993), har koncernen forbedret sin produktivitet; i 1993 var forholdet mellem ASK (available seat/km) og antal ansatte således 1 590 for flyselskabet og 1 617 for koncernen som helhed. Koncernen er imidlertid stadig overbemandet og synes at have behov for en større personalereduktion for at nå op på produktivitetsniveauerne hos konkurrenterne, der allerede har startet større omkostningsreducerende programmer (f.eks. Lufthansa).

Et andet handicap, som Air France-koncernen må overvinde, er flådens heterogene sammensætning. Flåden består af alt for mange forskellige flytyper (CNAF flyver med 24 forskellige slags luftfartøjer), og dette er en faktor, der bidrager til luftfartsselskabets høje driftsomkostninger (vedligeholdelsesomkostningerne er særligt høje på grund af det store antal forskellige reservedele og flyve- og jordpersonalets forskellige kvalifikationer). Pr. 31. december 1993 bestod koncernens flåde af 208 fly (CNAF's driftsflåde bestod af 145 fly), flådens gennemsnitsalder var på 8,6 år, og antallet af kapitel II-fly (47) er temmelig begrænset. Flådens lave alder skyldes hovedsagelig den investerings- og moderniseringsindsats, der er foretaget som led i omstrukturingsplanen Cap '93.

Projektet er et dokument, der er blevet udarbejdet af Air France på baggrund af et notat udarbejdet af Lazard Frères et Cie (i det følgende benævnt »konsulenterne«). Konsulenterne har vurderet de finansielle aspekter af antagelserne i scenariet for 1994-1996. På basis af de data (indtægts- og omkostningsprognoser), CNAF har forelagt for omstrukturingsperioden, har konsulenterne ligeledes fastsat det kapitaltilførselsbeløb, der er nødvendigt for at genetablere CNAF's finansielle struktur og rentabilitet.

Projektets mål er »de faire d'Air France une véritable entreprise« (at gøre Air France til en veritabel virksomhed). Dette mål skulle nås i perioden fra 1. januar 1994 til 31. december 1996. Ved udgangen af 1996 skulle CNAF's finansielle ligevægt og rentabilitet være retableret. Planen forudsiger, at Air Frances produktivitet øges med 30 % i omstrukturingsperioden. Planen vedrører kun CNAF og

beskæftiger sig ikke med følgerne af omstrukturingsforanstaltninger for koncernen som helhed. Ifølge meddelelsen vil kapitaltilførslen desuden kun komme Air France til gode og ikke de andre selskaber i koncernen.

Planen kan opdeles i følgende hovedelementer:

A) Nedsikring af omkostninger og finansielle udgifter

1. Nedsættelse af investeringerne

Antallet af nye fly, der skal leveres i omstrukturingsperioden, er sat ned fra 22 til 17; den tilsvarende investering i flåden bliver dermed på 11,5 mia. ffr., dvs. 21 % lavere end oprindeligt planlagt. 34 fly, der har nået aldersgrænsen (de anvendes ikke mere), vil i øvrigt blive solgt. Den samlede flåde vil derfor blive reduceret fra 166 fly i begyndelsen af 1994 til 149 ved udgangen af 1996. Selve driftsflåden (145 fly pr. 31. december 1993) vil kun blive forøget med et fly; pladsudbuddet vil blive reduceret en smule.

2. Nedbringelse af driftsomkostninger og gennemførelse af produktivitetsforøgende foranstaltninger

CNAF har til hensigt at reducere driftsindkøbene (undtagen brændstof), der i 1993 beløb sig til 13 mia. ffr., med 2 mia. ffr. i omstrukturingsperioden.

Personalet vil blive reduceret med næsten 5 000 ansatte (3 700 for jordpersonalets vedkommende og 1 300 for det flyvende personales vedkommende) gennem frivillig afgang (fra 39 956 ved udgangen af 1993 til 35 000 ved udgangen af 1996). Lønnin-gerne vil blive fastfrosset, men denne foranstaltning kan genovervejes, hvis inflationen bliver højere end forventet (2,2 % i 1994, 2,5 % i 1995, 2,9 % i 1996) eller i tilfælde af positive finansielle resultater. Forfremmelser vil blive blokeret i 1994 og vil for de næste to år afhænge af virksomhedens situation. Selskabet forventer med disse foranstaltninger årlige besparelser på 3 mia. ffr. Selskabet vil desuden indføre foranstaltninger med henblik på en bedre udnyttelse af arbejdstiden (omorganisering af selskabet til uafhængige profitcentre, se nedenfor, og decentralisering af beslutningsprocessen) og vil øge arbejdstiden indtil det lovlige maksimale niveau. Produktiviteten forventes som følge af disse foranstaltninger at stige med ca. 12 %.

3. Nedsættelse af de finansielle udgifter

Som følge af tidsplanen for kapitaludvidelsen og dennes omfang vil de finansielle udgifter blive kraftigt reduceret (fra 3,2 mia. ffr. i 1993 til 1,8 mia. ffr. i 1996).

B) Nyt produktkoncept og bedre udnyttelse af midlerne**1. Markedsføringstiltag**

Kunderne er blevet mere prisbevidste, og for at tilpasse sig deres behov vil CNAF forenkle ydelserne og bl.a. gøre dem mere fleksible. Navnlig vil CNAF tilbyde nye produkter (Euroconcept og Première Club) på henholdsvis nær- og fjernruter.

2. Flåde, program og resultatorienteret management

CNAF vil rationalisere sin flåde ved at reducere flytyperne (6 flytyper eller modeller vil udgå af driftsflåden).

CNAF vil gøre sit program mere stabilt; kun én type fly vil blive anvendt på hver fjernrute, og den flåde, hvert regionalt profitcenter får tildelt (se nedenfor), vil blive mere homogen; ruterne skal have et minimum af afgang, og antallet af multistopruter vil blive reduceret. Disse foranstaltninger skulle medføre en reduktion af driftsomkostningerne og en forøgelse af den gennemsnitlige daglige udnyttelse af flåden og personalet.

CNAF vil forenkle sit net. CNAF forudser en relativt ringe vækst på sit europæiske net. CNAF vil øge afgangene på overskudsrunder, bygge videre på fjernruter (navnlig Østeuropa, hvor CNAF vil føre en politik med et minimum af daglige afgang), opgive marginale ruter og koncentrere sig om ruter, hvor vækstudsigterne er gode.

Selskabet vil anvende et resultatorienteret managementsystem for at øge indtægterne og belægningsgraderne og således øge overskuddet.

C) Omorganisering af selskabet

CNAF vil blive omstruktureret til elleve driftscentre, som vil være ansvarlige for deres egne finansielle resultater. Lufttransportaktiviteten vil blive ledet fra seks driftscentre fra efteråret 1994: der vil blive oprettet et center for fragt og fem, med geografiske ansvarsområder, for passagertrafik: Europa og mellem-distancer, Afrika og Nærøsten, Nord- og Sydamerika, Asien og Stillehavet, Caribien og Det Indiske Ocean. Hvert center skal have sine egne aktiver og være ansvarligt for sin egen produktion og sine kommercielle og organisatoriske aktiviteter. De andre centre vil få overdraget ledsageaktiviteter: salg, vedligeholdelse (to centre), edb og telekommunikation, lufthavnene i Paris (CDG og Orly). De finansielle transaktioner

mellem centrene vil blive udført på basis af interne priser, der vil blive forhandlet en gang om året.

D) De ansattes andel i Air Frances kapital

CNAF vil uddele aktier til de ansatte, som således vil kunne øge deres aktiebeholdning til gengæld for en frivillig lønnedgang.

Planen vil blive finansieret gennem kapitaludvidelse og salg af sideaktiver. CNAF forventer at opnå omkring 7 mia. ffr. fra disse salg. Med hensyn til materielle aktiver vil CNAF hovedsagelig afhænde et vist antal fly; flådenedskæringen på 17 fly vil blive gennemført ved køb, salg og leasingkontrakters ophør. Salg af fly skulle give ca. 4,1 mia. ffr. i indtægt. Ud over fly vil CNAF bl.a. sælge reservedele (1,2 mia. ffr.), en bygning (0,4 mia. ffr.) samt hotelkoncernen Méri-dien.

Den franske regering har meddelt Kommissionen, at den i sin egenskab af luftfartsselskabets hovedaktionær har til hensigt at udvide CNAF's aktiekapital med 20 mia. ffr. Ifølge de franske myndigheder:

- vil kapitaludvidelsen blive foretaget i tre rater: 10 mia. ffr. i 1994, 5 mia. ffr. i 1995 og 5 mia. ffr. i 1996. Den første kapitaludvidelse vil blive tegnet efter projektets vedtagelse, dvs. efter aftale mellem fagforeningerne og selskabet. Betaling af de andre to rater er betinget af omstruktureringsforanstaltningernes faktiske gennemførelse
- vil kapitaludvidelsen kun komme CNAF til gode og ingen af de andre selskaber i koncernen
- vil denne kapitalindsprøjtning være den sidste i forsøget på at genoprette luftfartsselskabets situation. Kapitalindsprøjtningen vil blive udført som led i den eventuelle åbning af CNAF's kapital (som er på listen over de franske virksomheder, der skal privatiseres) for private investorer

- kunne støtten, for det tilfælde Kommissionen betragter kapitaltilførslen som støtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, falde ind under undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner. Den franske regering hævder, at støtten er knyttet til projektet, som sigter mod at genoprette luftfartsselskabets økonomiske og finansielle ligevægt i omstruktureringsperioden. Støtten ændrer ikke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Beløbet og tidspunktet for kapitaltilførslen er blevet besluttet af den franske regering på grundlag af konsulenternes konklusioner. Kapitaltilførslen vil ved at reducere selskabets gæld bidrage til at genoprette dets finansielle ligevægt. Støtten vil ikke blive anvendt af CNAF

til at øge selskabets kapacitet til skade for konkurrenterne. Under omstrukturingsperioden vil driftsflåden kun blive forøget med ét fly, og det samlede antal udbudte sæder vil falde en smule. Kapacitetsudvidelsen på 8,3 % (målt i ASK) i omstrukturingsperioden vil være en følge af en bedre udnyttelse af flåden. Udbuddet på mellemdistanceruterne (som bl.a. omfatter fællesmarkedet) vil kun blive forøget med 2,8 %, og den væsentligste udbudsforøgelse vil vedrøre fjerndistancetrafikken (10,2 %). I betragtning af den forventede forøgelse af trafikken (omkring 5,5 % om året på verdensplan og 5 % om året i Europa) vil CNAF's markedsandel falde. På den anden side ville en opløsning af CNAF få virkninger, der strider imod den fælles interesse, fordi det ville svække konkurrencen på det europæiske lufttransportmarked og den europæiske civilluftfarts position i forhold til den amerikanske og asiatiske. CNAF's opløsning ville desuden få katastrofale følger for beskæftigelsen i en periode, hvor Den Europæiske Union er alvorligt ramt af arbejdsløshed.

III

Kommissionen indledte proceduren i artikel 93, stk. 2, fordi den har sin tvivl vedrørende følgende punkter:

- 1) Støtten og projektet er udelukkende koncentreret om selskabet CNAF, medens den økonomiske virkelighed kræver, at en omstrukturingsplan tager hensyn til hele koncernens økonomiske situation og udsigter. Kommissionen må undersøge støttens og projektets virkninger for resultaterne i CNAF-selskabet og koncernen som helhed for at efterprøve, om projektet er tilstrækkeligt til at genoprette levedygtigheden.
- 2) At projektet og dets sektormæssige afsnit, herunder de sociale foranstaltninger, gennemføres effektivt.
- 3) At støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene på de ruter, hvor Air France-koncernens luftfartsselskaber konkurrerer med andre europæiske luftfartsselskaber.
- 4) At støtten står i et rimeligt forhold til omstrukturingsbehovene og ikke fører til overkapitalisering. Kommissionen har i denne forbindelse måttet analysere og vurdere arten (egenkapital eller gæld) af nogle obligationer, der er udstedt af koncernen (TDSI, ORA og TSIP).

- 5) At støtten er den sidste til koncernen, og at den ikke anvendes til at erhverve yderligere aktiebeholdninger i andre luftfartsselskaber inden for EF.
- 6) At de franske myndigheder afholder sig fra at blande sig i forvaltningen af koncernen af andre grunde end kommercielle.

IV

Med hensyn til de bemærkninger, tredjeparter har fremsendt, er det værd at nævne, at ingen af dem har anfægtet den planlagte kapitaltilførsels karakter af støtte til fordel for Air France-koncernen. De fleste parter deler Kommissionens tvivl med hensyn til anvendelsen af traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), på den pågældende støtte. De vigtigste indvendinger og bemærkninger, tredjeparterne har fremsat, kan resumeres som følger:

- Støtten kommer ikke blot CNAF til gode; den er til fordel for hele koncernen, som således vil kunne overføre støtten til datterselskaberne. Oprettelsen af særskilte enheder (eventuel adskillelse af CNAF fra Air Inter og Air Charter) ville være kunstig, fordi en koordineret kommerciel strategi for alle koncernens selskaber stadig ville være mulig.
- De franske myndigheder har ikke givet tilstrækkelige oplysninger om projektet, navnlig med hensyn til det kommende net.
- Projektet er ikke tilstrækkeligt til at genoprette levedygtigheden inden for tre år i betragtning af den påtænkte reduktion af omkostningerne (navnlig med hensyn til personale) og investeringerne set på baggrund af Air Frances konkurrenters fortsatte omstrukturingsbestræbelser. I alle tilfælde vil koncernen ikke få lov til at omstrukturere på grund af de franske myndigheders konstante indblanding i forvaltningen af selskabet.
- Støtten står ikke i et rimeligt forhold til omstrukturingsbehovene og vil føre til en overkapitalisering af koncernen, som således vil blive stærkt begunstiget i forhold til konkurrenterne. Desuden behøver koncernen ikke et så stort støttebeløb, eftersom det selv kunne finansiere sin omstrukturering ved en række foranstaltninger, f.eks. ved at sælge sideaktiviteter (f.eks. Mériadien og Servair) eller ved at reducere investeringerne i andre selskaber (f.eks. Sabena), udsætte flådeinvestering eller opgive tabsgivende ruter.

- Betingelserne for at anvende undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), er ikke opfyldt, fordi vurderingen af støttens forenelighed med fællesmarkedet skal ske ud fra Fællesskabets synspunkt. Kommissionen skal tage hensyn til en sektors udvikling som helhed og ikke blot til støttemodtagerens udvikling.
- Støtten vil medføre en alvorlig forbrejning af konkurrencevilkårene og ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, ved at overføre Air France-koncernens vanskeligheder til dens konkurrenter. Den franske regering må ikke give Air France-koncernen fortrinsbehandling og burde afholde sig fra at diskriminere mod Air France-koncernens konkurrenter, navnlig med hensyn til udpegning af flere selskaber, og adgang til lufthavnsfaciliteter (f.eks. adgang til Orly Vest). Air France-koncernen bør afholde sig fra at øge kapaciteten eller fastsætte priser under omkostningsniveauet, og på nogle ruter i Europa, der er karakteriseret ved intensiv konkurrence, og på visse ikke-europæiske ruter (f.eks. til det franske Vestindien) bør Air France-koncernen finde sig i en kapacitetsbegrænsning, og Air France-koncernen bør ikke kunne være førende prisangiver. Endelig bør det franske hjemmemarked åbnes for konkurrence, navnlig efter Kommissionens to beslutninger af 27. april 1994 om adgang til Paris-Orly-luft-havnen.
- Skulle Kommissionen betragte støtten som forenelig med fællesmarkedet, bør Air France-koncernen ikke have tilladelse til at erhverve aktiebeholdninger i andre luftfartsselskaber, og støtten bør være den sidste til koncernen.
- Kommissionen bør definere de »kommercielle grunde«, der kan berettigge de franske myndigheder til at blande sig i forvaltningen af koncernen.
- Der bør indføres en streng kontrol, og betalingen af de efterfølgende rater af støtten bør være betinget af, at de specifikke mål nås.

V

De franske myndigheders bemærkninger som svar på Kommissionens skrivelse til dem om indledning af proceduren i artikel 93, stk. 2, vedrører hovedsagelig projektet og den påtænkte kapitaludvidelse af CNAF. Den franske regering gav desuden ved skrivelse af 14. juli 1994 følgende tydeliggørelser og påtog sig følgende forpligtelser:

De forpligtelser, de franske myndigheder påtog sig i denne skrivelse, vedrører Air France.

• Ved Air France forstås det nationale selskab Air France samt de selskaber, det kontrollerer med over 50 %, med undtagelse af Air Inter.

- 1) De franske myndigheder forpligter sig til, at den samlede støtte udelukkende kommer Air France til gode. For at undgå enhver overførsel af støtte til selskabet Air Inter vil der inden den 31. december 1994 blive oprettet et holdingselskab, der vil besidde en majoritetsandel i selskaberne Air France og Air Inter. Regeringen forpligter sig ligeledes til, at der mellem koncernens selskaber, hverken før eller efter den faktiske oprettelse af holdingselskabet, vil blive foretaget nogen som helst finansiell overførsel, der ikke indgår i en normal handelsforbindelse. Således foretages alle tjenesteydelser og overdragelser af goder selskaberne imellem til markedspriser (f.eks. vedligeholdelse, lufthavnsassistance, edb-reserveringssystemer og andre edb-tjenester, programetablering, repræsentation i andre lande osv.); Air France vil under ingen omstændigheder anvende præferencepriser til fordel for Air Inter.
- 2) Den franske regering bekræfter, at den har til hensigt at privatisere Air France. Privatiseringsprocessen vil blive iværksat, når virksomhedens økonomiske og finansielle situation er blevet genoprettet i overensstemmelse med planen. Afgørelsen om den faktiske overgang af Air France fra den offentlige sektor til den private vil ligeledes blive truffet under hensyntagen til situationen på de finansielle markeder, således at det pågældende salg af aktiver ikke er til skade for den offentlige sektor.
- 3) Den franske regering meddelte Kommissionen, at det arbejde, der har fundet sted siden 11. april 1994 for at fastlægge de nærmere detaljer vedrørende projektets gennemførelse og resultatet af de forhandlinger, der er ført med personalets repræsentative organisationer (jordpersonale og flyvepersonale), muliggør en fuldstændig iværksættelse af foranstaltningerne i omstrukturierungsplanen.

Det bør navnlig bemærkes, at den aftale, der blev undertegnet den 31. marts 1994 af seks fagforeninger og hvortil en syvende gav sin tilslutning den 6. april 1994, den 9. juni 1994 ligeledes har fået tilslutning fra tre faglige organisationer, der repræsenterer det tekniske luftpersonale.

I denne forbindelse bekræfter den franske regering, at Air France vil fortsætte projektets fuldstændige gennemførelse, således som det blev meddelt Kommissionen den 18. marts 1994, navnlig for så vidt angår følgende produktivitetsmål udtrykt ved forholdet EPKT/ansat for hele omstrukturierungsplanens varighed:

— 1994: 1 556 200 EPKT/ansat

— 1995: 1 725 500 EPKT/ansat

— 1996: 1 829 200 EPKT/ansat.

De franske myndigheder forpligter sig ligeledes til :

- 4) over for Air France at have en normal aktionæradfærd, tillade selskabet at blive forvaltet udelukkende efter kommercielle principper og ikke at blande sig i dets forvaltning af andre grunde end dem, der er knyttet til deres status som aktionær
 - 5) ikke mere under omstruktureringsplanens varighed at give Air France hverken nye midler eller anden støtte i nogen som helst form (med forbehold af anvendelsen af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2408/92 om eventuel kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste)
 - 6) at støtten under planens varighed udelukkende vil blive anvendt af Air France til selskabets omstrukturering og ikke til at erhverve nye aktiebeholdninger i andre luftfartsselskaber
 - 7) at gøre udbetalingen af anden og tredje rate i kapitaludvidelsen betinget af den faktiske gennemførelse af projektet og de fastsatte resultater (navnlig for så vidt angår driftsresultater og produktivitet udtrykt i EPKT/ansat)
 - 8) at forelægge Kommissionen en rapport om omstruktureringsplanens gennemførelse og Air Frances økonomiske og finansielle situation. Disse rapporter vil blive forelagt mindst otte uger inden udbetalingen af den anden og tredje støttrate i 1995 og 1996
 - 9) at godtage, at Kommissionen, hvis den finder det nødvendigt, i betragtning af bl.a. miljøets og markedets udvikling, lader planens iværksættelse samt opfyldelsen af de betingelser, der er knyttet til støttens godkendelse, efterprøve af uafhængige konsulenter, udvalgt af Kommissionen sammen med den franske regering
 - 10) under planens varighed ikke at øge det antal af fly i det nationale selskab Air Frances flåde, der benyttes af selskabet, ud over 146
 - 11) under planens varighed ikke at øge det nationale selskab Air Frances udbud ud over det i 1993 opnåede niveau, på følgende ruter :
 - fra Paris til alle destinationer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (7 045 mio. ASK)
 - fra provinsen til alle destinationer i EØS (1 413,4 mio. ASK).
- Dette udbud ville kunne øges med 2,7 % om året, medmindre væksten på hver af de tilsvarende markeder er mindre. Hvis den årlige vækst på disse markeder imidlertid overstiger 5 %, vil udbuddet kunne øges ud over de 2,7 % med den vækst, der ligger ud over de 5 %
- 12) at sikre sig, at Air France under planens varighed ikke iværksætter en prispolitik, der består i at tilbyde priser, der ligger under konkurrenternes for et tilsvarende udbud på de ruter, selskabet beflyver inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
 - 13) ikke at give Air France fortrinsbehandling for så vidt angår trafikrettigheder
 - 14) at Air France under planens varighed ikke beflyver flere ruter i linjefart end i 1993 (89 ruter) mellem Frankrig og de andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
 - 15) under planens varighed at begrænse Air Charters udbud til 1993-niveauet (3 047 sæder og 17 fly) med en mulig årlig forøgelse svarende til markedets vækstprocent
 - 16) at garantere, at enhver afhændelse af goder og tjenesteydelser fra Air France til fordel for Air Charter afspejler markedspriserne, og
 - 17) at Air France afhænder sin andel i Méri-dien-hotelselskabet før årets udgang på de mest fordelagtige, finansielle, kommercielle og retlige betingelser.
- Den franske regering påtog sig desuden ved skrivelse af 18. juli 1994 følgende to forpligtelser :
- 18) »Den franske regering vil hurtigst muligt og sammen med virksomheden Aéroports de Paris fortsætte ændringen af reglerne for trafikfordeling for det parisiske lufthavnssystem i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 27. april 1994 om åbning af forbindelsen Orly-London.

- 19) Den franske regering vil sørge for, at det arbejde, der er nødvendigt med henblik på ændring af indretningen af de to Orly-lufthavne, og som udføres af virksomheden Aéroports de Paris, samt en eventuel mætning af den ene eller den anden af disse lufthavne, ikke forstyrrer konkurrencevilkårene til skade for de selskaber, der beflyver disse lufthavne.

VI

I traktatens artikel 92, stk. 1, og i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, (i det følgende benævnt aftalen) er det fastsat, at statsstøtte eller støtte ydet ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet og aftalen, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og de kontraherende parter.

Rom-traktaten og EØS-aftalen fastlægger neutralitetsprincippet med hensyn til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne (artikel 222 i traktaten og 125 i EØS-aftalen) og lighedsprincippet med hensyn til offentlige og private virksomheder. Som følge af disse principper må Kommissionens virke hverken være til skade eller til fordel for offentlige organer, der tilfører kapital til virksomheder. Kommissionen skal imidlertid undersøge kapitaltilførslerne til virksomhederne for at undgå, at medlemsstaterne overtræder traktatens bestemmelser vedrørende statsstøtte.

For at afgøre, hvorvidt der er tale om statsstøtte, baserer Kommissionen sin vurdering på det »markedsøkonomiske investorprincip«. I henhold til dette princip er der ikke tale om statsstøtte, når der bidrages med ny kapital under omstændigheder, som ville være acceptable for en privat investor, der handler under normale markedsøkonomiske vilkår (¹).

Kommissionen er af den mening, at i tilfælde af kapitaltilførsel til offentlige selskaber er der tale om statsstøtte, »når virksomhedernes finansielle situation, navnlig gældens struktur og størrelse, er af en sådan art, at det ikke synes berettiget at forvente et normalt afkast (i form af udbytte eller værdistigninger) af den investerede kapital inden for en rimelig frist« (²). For så vidt angår det markedsøkonomiske investorprincip, har Domstolen understreget, at en privat investors adfærd, som den offentlige investors handling skal sammenlignes med,

mindst skal være samme adfærd som et privat holdingselskabs eller en privat concerns, der følger en strukturel, global eller sektorbestemt politik, og som styres af udsigterne til gevinst på længere sigt (³). I tilfælde af tabsgivende selskaber ville en sådan langtidsinvestor basere sin afgørelse på en sammenhængende omstruktureringsplan. Kommissionen har anmodet de franske myndigheder om oplysninger om investeringens forventede afkast. De franske myndigheder hævder, at beslutningen om at øge CNAF's kapital afspejler majoritetsaktionærens rationelle strategi. Set fra et finansielt synspunkt er det bedre at udvide kapitalen end slet og ret at afvikle CNAF. I betragtning af de tyngende sociale forpligtelser, de omfattende lån og selskabsaktivernes lave likvidationsværdi anslår de franske myndigheder, at omkostningerne ved selskabets afvikling ville blive på omkring 30 mia. ffr., dvs. mere end kapitaltilførslen på 20 mia. ffr.

De franske myndigheder har ikke givet oplysninger om de grundlæggende data eller den metode, der er anvendt til at beregne beløbet på de 30 mia. ffr. De har heller ikke givet oplysninger om, at selskabets likvidationsværdi (dvs. den øjeblikkelig realiserbare værdi af aktiver minus alle de retlige forpligtelser) virkelig er negativ eller endog lig med - 30 mia. ffr. I den forbindelse bør det bemærkes, at under normale kommercielle betingelser er ingen aktionær forpligtet til at betale mere end aktiverens værdi i tilfælde af likvidation af et offentligt aktieselskab. I alle tilfælde mener Kommissionen, at i betragtning af CNAF's enormt høje gæld, negative cashflow, vedvarende store tab, samt i betragtning af industriens særlige karakter — der er tale om en lavafkastindustri — kunne en rationel privat investor, der baserer sin beslutning på rationelle kriterier, selv på lang sigt ikke forvente et rimeligt afkast af den pågældende investering. Det er yderst usandsynligt, at CNAF, der ifølge konsulenternes finansielle projektioner først vil opnå et positivt nettoresultat (400 mio. ffr.) i 1996, kan give et overskud, der på tilfredsstillende vis kan belønne regeringens finansielle indsat.

Kommissionen mener derfor, at den anmeldte kapitaltilførsel udgør en statsstøtte.

I betragtning af CNAF's store europæiske net og den intense konkurrence på de fleste af CNAF's ruter fordrejer støtten konkurrencevilkårene inden for EØS. Da den civile luftfartssektor har en international karakter, påvirker støtten desuden samhandelen mellem EØS-landene.

I betragtning af det foregående er Kommissionen af den opfattelse, at den planlagte kapitaltilførsel udgør en støtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, og aftalens artikel 61, stk. 1.

På baggrund af Air France-koncernens nuværende struktur burde en forøgelse af moderselskabets (CNAF) kapital betragtes som støtte til fordel for hele koncernen. Ifølge de af de franske myndigheder givne oplysninger

(¹) Jf. »Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder« af 17. september 1984, EF-Bull. nr. 9/1984; Domstolen, de forenede sager 296 og 318/82, Nederlandene og Leeuwarder Papierwarenfabriek BV mod Kommissionen (Sml. 1985, 809, præmis 17, s. 823).

(²) Meddelelse til medlemsstaterne om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomhederne, EF-Bull. nr. 9/1984.

(³) Jf. sag 305/89, Italien mod Kommissionen, Sml. 1991, s. 1603, præmis 24, s. 1641.

om koncernens fremtidige struktur og de forpligtelser, der er påtaget for at undgå enhver overførsel af støtten til Air Inter (forpligtelse nr. 1), mener Kommissionen imidlertid, at støttemodtageren er CNAF og selskabets datterselskaber, herunder Air Charter (jf. punkt 4 nedenfor).

Støtten til CNAF kan ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 92, stk. 1, eller EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, eftersom støtten ikke svarer til nogen af de støtteformer, der er anført i disse bestemmelser.

Traktatens artikel 92, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, anfører de former for støtte, der kan betragtes som værende forenelige med fællesmarkedet.

Traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a) og c), indeholder bestemmelser om undtagelser med hensyn til støtte til fremme af udviklingen i visse områder og regioner. Støtten til CNAF synes ikke at opfylde de kriterier for undtagelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra a) eller c), i den del, der omhandler regionalstøtte, og de franske myndigheder har da heller ikke fremført noget argument af regional karakter til støtte for den foreslåede støtte.

For så vidt angår traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra b), bør det bemærkes, at den pågældende støtte hverken har til formål at fremme gennemførelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Frankrigs økonomi. De franske myndigheder har da heller ikke påberåbt sig denne bestemmelse.

Med hensyn til undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene kan Kommissionen blive foranlediget til at betragte nogle former for omstrukturingsstøtte som forenelige med fællesmarkedet, hvis de opfylder en række betingelser⁽¹⁾.

Disse betingelser skal ses på baggrund af de to principper, der er anført i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c): Støtten skal være nødvendig til udvikling af erhvervsgrenen, set fra Fællesskabets synspunkt, og støtten må ikke ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse⁽²⁾.

Disse kriterier er blevet fortolket i en sektorbestemt sammenhæng (luftfart) i memorandum nr. 2, ifølge hvilket Kommissionen i visse tilfælde i overensstemmelse med artikel 92 kan godkende, at der ydes støtte til individuelle luftfartsselskaber, som er i alvorlige finansielle

vanskeligheder under forudsætning af, at visse betingelser er opfyldt:

- a) Støtten skal udgøre en del af et program, der er godkendt af Kommissionen, til genoprettelse af flyselskabets levedygtighed, således at det inden for en rimelig periode kan fortsætte sine aktiviteter uden yderligere støtte.
- b) Den pågældende støtte må ikke have til følge, at vanskelighederne overføres fra den pågældende medlemsstat til resten af Fællesskabet.
- c) Støtten skal være udformet på en sådan måde, at den er gennemsigtig og kan efterprøves.

Kommissionen har efterprøvet, om betingelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), er opfyldt for at vurdere, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet:

1. Kommissionen har undersøgt den civile luftfarts nuværende situation

I første halvdel af 1994 ser det ud til, at den civile luftfart rent faktisk har rejst sig efter den økonomiske krise, der startede med Golf-krigen i anden halvdel af 1990. Passagertrafikken steg med henholdsvis 14 % og 9 % i 1992 og 1993 (kilde: Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber, AEA). Denne vækst er blevet bekræftet af de resultater, der er registreret i de første måneder af 1994 (fra januar til maj), da passagertrafikken steg med 9,1 %, 9,9 %, 14,1 %, 5,9 % og 6,1 % i forhold til samme periode sidste år. Selv om april- og majvæksten i passagertrafikken lå under den kraftige vækst, der blev registreret i de første tre måneder af 1994, var Europa et af de områder, hvor væksten blev opretholdt (i maj steg trafikken i Europa med 8,8 % i forhold til samme periode i 1993). På trods af disse positive resultater er nogle af de europæiske luftfartsselskaber stadig tabsgivende.

En af hovedgrundene til disse tab er den verdensomspændende økonomiske nedgang, der har forstærket virkningerne af Golf-krisen, og som har haft katastrofale virkninger for lufttransportsektoren, der er særlig sårbar over for ændringer i det økonomiske aktivitetsniveau. Mange passagerer, der rejser på business class, som traditionelt er en højafkastssektor, søger lavere priser, hvilket bidrager til luftfartsselskabernes ringe finansielle resultater. Hertil kommer, at selskaberne i slutningen af 80'erne har investeret i fly på basis af optimistiske kommercielle prognoser. Leveringen af disse fly har forårsaget overkapacitet, fordi den store udbudsstigning ikke er blevet fulgt op af en tilsvarende stigning i efterspørgslen. For mange luftfartsselskaber er belægningsgraderne stadig ikke tilstrækkelige til at opnå en kommercielt rentabel drift, og de er for at fylde flyene nødt til at tilbyde lavpriser, selv i vintersæsonen.

⁽¹⁾ Ottende beretning om konkurrencepolitik, punkt 176.

⁽²⁾ Jf. Domstolens afgørelse af 17. september 1980 i sag 730/79 — Philip Morris — Sml. 1980, s. 2671.

Udsigterne for den europæiske luftfart er imidlertid ret positive på mellemlang sigt (1994-1997). (Ifølge IATA-årsrapporten fra 1993 skulle trafikken stige med 6 % om året). Overkapacitet synes på baggrund af disse prognoser at være et midlertidigt fænomen, som kan være ophørt i 1995. (Jf. Kommissionens meddelelse, Vejen frem for den civile luftfart i Europa, KOM (94) 218 endelig udg. s. 7). Denne udvikling bekræftes af den støtte stigning i belægningsgraderne i de første måneder af 1994 (i april og maj 1994 var belægningsgraderne henholdsvis 65,2 % og 65,7 %).

Det er derfor Kommissionens opfattelse, at det europæiske luftfartsmarked ikke befinder sig i en strukturel overkapacitetskrise, samt af luftfartssektorens tilstand ikke kræver en generel kapacitetsnedskæring.

2. Kommissionen har vurderet projektets levedygtighed

Den pågældende støtte tilsigter at finansiere projektets gennemførelse og at omstrukturere CNAF's finanser. Da den indledte proceduren efter artikel 93, stk. 2, mente Kommissionen, at i betragtning af Air France-koncernens nuværende struktur består et af projektets svage punkter i den omstændighed, at det udelukkende er koncentreret om selskabet CNAF uden hensyntagen til hele koncernens, eller i det mindste de vigtigste datterselskabers økonomiske situation og udsigter, Kommissionen behøvede derfor yderligere oplysninger om strategier og planer for de vigtigste datterselskaber.

Under procedurens forløb har de franske myndigheder meddelt Kommissionen, at de inden den 31. december 1994 vil oprette et holdingselskab, som vil eje aktiemajoriteten i Compagnie Nationale Air France (herunder dets datterselskaber) på den ene side, og Air Inter på den anden side⁽¹⁾. Desuden vil alle transaktioner mellem de to selskaber ske på markedsvilkår. Kommissionen understreger, at denne omorganisering ikke må give anledning til nogen overførsel af statsmidler til gengæld for overførsel af Air Inter-aktier fra CNAF til holdingselskabet.

De franske myndigheder har desuden gjort klart, at Air France om kort tid vil afhænde de vigtigste datterselskaber (f.eks. hotelkæden Mériadien) for at bidrage til finansiering af omstrukturierungsplanen og koncentrere sig om sin luftfartsvirksomhed. Efter bemærkningerne vedrørende dette punkt glæder det Kommissionen, at de franske myndigheder har meddelt den, at Air France vil sælge sin aktiebeholdning i Mériadien inden

31. december 1994 på de for Air France mest gunstige finansielle, kommercielle og retlige betingelser (forpligtelse nr. 17). Det forhold, at den franske regering har besluttet, at Air France vil sælge Mériadien til den højst mulige værdi, mindsker behovet for, at staten tilfører kapital til Air France.

I denne forbindelse er Kommissionen nu overbevist om, at der efter det planlagte salg ikke er andre »sideaktiviteter« tilbage, hvis salg kunne indbringe betydelige pengesummer.

For så vidt angår den kapital, der er nødvendig til investeringer i flåden, tager Kommissionen udsættelsen af ordrerne til efterretning. Da disse ordrer allerede er blevet reduceret med 21 %, og der er foretaget andre bestræbelser for at reducere dem yderligere, vil flådens gennemsnitlige alder stige, og ved udgangen af omstrukturingsperioden vil den således være steget fra ca. 7,9 til ca. 9,3 år. En yderligere udsættelse af fornyelsen af flåden ville blot gøre dette tal endnu større og således bringe Air Frances konkurrencedygtighed og omstruktureringens levedygtighed i fare.

Oplysningerne fra de franske myndigheder imødekommer de bekymringer, Kommissionen udtrykte ved procedurens indledning. Air Frances ny struktur og de præciseringer, der er givet vedrørende afhændelsen af de vigtigste »sideaktiviteter«, viser projektets kohærens. Dette berettiger selskabets fremtidige strategi, der vil være rettet mod at løse selskabets problemer.

For så vidt angår projektets gennemførlighed er det Kommissionens opfattelse, at projektet forener en række foranstaltninger, der viser en reel vilje til at omstrukturere selskabet.

Kommissionen anerkender navnlig de store bestræbelser, Air Frances ledelse har foretaget for at udvikle et levedygtigt program, navnlig på det sociale område. Lønninger vil blive fastfrosne under omstrukturingsperioden, og forfremmelser vil være blokeret i 1994 og forblive blokerede i 1995 og 1996, hvis Air Frances situation kræver det. Arbejdstiden vil blive bedre udnyttet og øget til det lovlige maksimale niveau. Air France vil uddele friaktier til de ansatte, der således vil kunne øge deres aktiebeholdning som kompensation for nedgangen i deres løn. Det berørte personale har godkendt programmet ved afstemning. På baggrund af de oplysninger de franske myndigheder har givet om fagforeningernes godkendelse af projektet, er Kommissionen nu overbevist om, at de i projektet fastsatte sociale foranstaltninger kan vedtages fuldt ud, samt at den overordnede omstrukturierungsplan kan gennemføres med godt resultat.

⁽¹⁾ I det følgende vil Compagnie Nationale Air France og dets datterselskaber blive benævnt som »Air France«.

Den planlagte omstrukturering af luftfartsselskabet (driftscentre, strømlining af den hierarkiske struktur osv.), der tilsigter en fuldstændig rationalisering af selskabets drift, er afgjort en af projektets stærke sider.

De produktivetsforbedringer, der påregnes ifølge planen, vil føre Air France frem til en position »over middel« sammenlignet med andre europæiske luftfartsselskaber. Kommissionen baserer sin analyse på en sammenligning af effektivitetsindikatoren ERPK/ansat (Equivalent Revenue Passenger Kilometer/employee). ERPK er et sammensat tal, der repræsenterer indtægten pr. passager pr. kilometer og indtægten pr. ton pr. kilometer (med henblik på sammenligning anses en ton/kilometer for at svare til 3,5 passager/kilometer. Denne indikator er et udtryk for det samlede efterspørgselsniveau for transport af såvel passagerer som fragt, navnlig for et selskab som Air France, for hvilket fragten er meget vigtig. Det gør det ligeledes muligt at følge bestræbelserne på at korrigere Air Frances svage punkter, dvs. den lave belægningsgrad og nettets utilstrækkelige tæthed. (Dette ville ikke være tilfældet, hvis effektivitetsmålet var baseret på udbuddet, udtrykt i »available seat/kilometer« ASK).

Air Frances produktivitet vil blive forbedret med 33,3 % i løbet af omstrukturingsperioden (fra 1,372 mio. i 1993 til 1,829 mio. i 1996). Det af Air France opnåede resultat i 1996 vil blive højere end det anslåede gennemsnit for de syv øvrige store europæiske luftfartsselskaber (Lufthansa, British Airways, KLM, Alitalia, Iberia, SAS og Swissair, som gennemsnitligt vil nå 1,807 mio.). Denne forbedring er så meget desto mere bemærkelsesværdig, eftersom disse luftfartsselskabers gennemsnit (1,547 mio.) i 1993 var højere end det af Air France opnåede (1,372 mio.).

Kommissionen mener, at projektet er af en sådan art, at Air France, det største franske luftfartsselskab og et af de tre største europæiske luftfartsselskaber, kan få sin økonomiske og finansielle levedygtighed genoprettet. I denne henseende er det værd at minde om, at Air France allerede har startet projektets gennemførelse med gode resultater. Ved udgangen af maj 1994 opnåede Air France et bruttodriftsoverskud, der lå 10 mio. ffr. højere end prognoserne, selv om indtægterne stadig var relativt lave.

Kommissionen har med tilfredshed noteret sig den omstændighed, at den franske regering har forpligtet sig til, at Air France vil blive forvaltet efter kommercielle principper (forpligtelse nr. 4). Dette indebærer, at den franske regering, som har aktiemajoriteten i Air France, vil tilpasse sin adfærd, således at den tjener Air Frances kommercielle interesser bedst muligt, lige som den franske regering ikke vil blande sig i selskabets forvaltning af andre grunde end dem, der har forbindelse med dens rolle som aktionær.

Det følger af denne forpligtelse, at den franske regering skal behandle Air France som en normal virksomhed for så vidt angår tildeling af trafikrettigheder eller benyttelse af lufthavnsarealer (jf. forpligtelse nr. 13).

En egentlig omstrukturering af Air France vil bidrage til udvikling af den europæiske lufttransport ved at forbedre dens konkurrencedygtighed. Den er derfor i overensstemmelse med den fælles interesse⁽¹⁾.

3. Kommissionen har efterprøvet, hvorvidt støtten står i et rimeligt forhold til omstrukturingsbehovene

I det foreliggende tilfælde meddelte den franske regering Kommissionen sin plan om at tilføre Air France 20 mia. ffr. i tre rater (10 mio. i 1994 og 5 mia. 1995 og 1996).

I beslutningen om at indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2, mente Kommissionen, at der var risiko for, at støtten ville føre til en overkapitalisering af selskabet. I tilfældet Air France er gældsætnings størrelse stærkt afhængig af klassificeringen af flere værdipapirer, som selskabet udstedte i perioden 1991 til 1993. Air Frances gearingskvote varierer betydeligt alt efter, om disse obligationer ud fra et regnskabssynspunkt klassificeres som egenkapital eller gæld.

Air France har udstedt følgende værdipapier i de sidste fem år:

- 1) ORA (obligations remboursables en actions)

december 1991 1 250 000 000 ffr.

april 1993 749 996 536 ffr.

Renten består af et fast element og et variabelt element indeksreguleret efter selskabets overskud. Indehaverne af obligationerne har ret til at kræve deres lån konverteret til aktier fra 1. juni 1993. Konverteringen til aktier vil ske i forholdet 1 : 1 senest 1. januar 2000.

- 2) TSDI (titres subordonnés à durée indéterminée reconditionnés)

juni 1989 2 500 000 000 ffr.

maj 1992 2 600 000 000 ffr.

En del af låneværdien er placeret hos en tredjepart (»trust«), der besidder en nulrenteobligation, som efter 15 år vil have samme værdi som det nominelle beløb af de udestående lån. Investorerne forpligter sig til efter femtenårsperiodens udløb at sælge TSDI til trusten. Betaling af rente på TSDI ophører efter femtenårsperioden.

⁽¹⁾ Jf. Kommissionens handlingsprogram — Vejen frem for den civile luftfart i Europa, KOM(94) 218.

- 3) TSIP-BSP (titre subordonnés à intérêts progressifs assortis de bons de souscription d'actions (TSIP-BSA))

april 1993

749 355 800 ffr.

Til hvert lån hører en obligation, som långiveren kan konvertere til aktier på et hvilket som helst tidspunkt inden 1. januar 2000. Fra 1. januar 2000 kan Air France betale lånene tilbage. Rentesaften er progressiv og fungerer som et incitament til at tilbagebetale lånet efter år 2000 Air France kan suspendere rentebetalingen, såfremt koncernen lider konsoliderede tab på over 30 % af egen- og kvasi-egenkapitalen. I så fald suspenderes rentebetalingen, og der påløber renter som følge af udsættelsen.

Med hensyn til en mulig overkapitalisering af Air France og den finansielle art af de af Air France udstedte værdipapirer har Kommissionen undersøgt to rapporter udarbejdet af Lazard Frères og en rapport udarbejdet af Cabinet Constantin. Rapporterne fra Lazard Frères, der analyserer støttens virkninger for Air Frances finansielle forhold, understreger behovet for at tage hensyn til ikke blot kapitalstrukturforholdene (ratio de structure financière), men ligeledes evnen til at betale renter og afdrag på gæld (ratio de couverture des frais financières) og afkast på investering (ratio de rentabilité des fonds propres). Kapitalstrukturkvoterne viser, at Air Frances position i 1996 vil være mere end tilfredsstillende i sammenligning med mere effektive luftfartsselskaber såsom British Airways. Billedet er mindre positivt med hensyn til afkast af egenkapital og rentedækningskvoter, hvor Air Frances situation ikke er så god som British Airways'.

Notatet fra Cabinet Constantin vedrører den finansielle art og indplacering af ORA, TSDI og TSPI-BSA udstedt af Air France. I henhold til disse konsullenter er en af de grundlæggende betingelser, der skal være opfyldt for at klassificere et værdipapir som egenkapital, at der ikke er noget obligatorisk afkast i tilfælde af manglende eller utilstrækkeligt overskud. Ingen af de værdipapirer, Air France har udstedt, opfylder denne betingelse, før de udløber. Desuden er TSDI blevet »reconditionnés» (dvs. Air France tilbagebetaler TSDI i det femtende år efter udstedelsen med en nulrenteobligation erhvervet med en del af de midler, der er fremskaffet med TSDI. Efter femten års kapitalisering vil værdien af nulrente obligationen være lig med det nominelle beløb for TSDI). I regnskabsmæssig henseende nedskrives TSDI årligt, og der vil ikke være noget tilbage i henhold til disse værdipapirer i Air Frances konsoliderede regnskaber efter udløbet af disse femten år. TSDI må derfor betragtes som et lån, der tilbagebetales over 15 år. Til gengæld vil TSPI-BSA (forudsat at markedsvilkårene gør det muligt for deres

indehavere at udnytte BSA) og ORA blive konverteret til aktier, når de udløber.

For så vidt angår de karakteristika, der adskiller egenkapital fra lån, er der en række grundlæggende forskelle mellem de rettigheder, der er tilknyttet egenkapitalen, og dem, der er tilknyttet lån. Indehavere af egenkapital kan få del i selskabets resterende overskud, efter at alle udgifter (herunder rente på lånekapitalen) er blevet betalt. De har ligeledes ret til en andel i selskabets overskydende aktiver i tilfælde af likvidation, efter at alle andre kreditorer er blevet betalt. De har ligeledes stemmeret i afgørelser, der vedrører selskabets forvaltning.

Indehavere af lånekapital er sikret en forud fastsat forrentning af deres investeringer (eventuelt indeksreguleret efter selskabets rentabilitet). De har ret til rentebetaling, uanset om selskabet giver tilstrækkeligt overskud. De har endelig ret til tilbagebetaling forud for indehavere af egenkapital i tilfælde af selskabets likvidation.

Kriterierne for klassificering af lånekapital er anført i artikel 248-8h i det franske dekret af 23. marts 1967, hvori principperne for anførsel af kapital i koncernregnskaber er anført. Det er ved denne artikel fastsat, at »kapital, der er skaffet ved udstedelse af værdipapirer, som hverken giver ret til tilbagebetaling på långiverens initiativ eller obligatorisk afkast i tilfælde af manglende eller utilstrækkeligt overskud, kan anføres i koncernregnskabet under en af posterne for egenkapital». Det fremgår af sidste del af denne artikel, at kapital, der giver ret til et obligatorisk afkast i tilfælde af manglende overskud, ikke bør betragtes som egenkapital.

I henhold til artikel 9 i det fjerde direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer skal konvertible lån desuden anføres adskilt fra selskabets egenkapital på årsregnskabet. Konvertible lån skal angives særskilt under posten »Gæld», under nr. 1, »Obligationslån».

Under disse omstændigheder kunne det synes berettiget at anføre alle de af Air France udstedte papirer sammen med gælden snarere end sammen med egenkapitalen. Skønt anvendelsen af strenge regnskabskriterier for klassificering af værdipapirer er nødvendige for gennemsigtigheden af selskabernes årsregnskaber, afspejler disse kriterier imidlertid ikke fuldt ud selve værdipapirernes undertiden tvetydige finansielle karakter.

Nævnte artikel 248-8h i det franske dekret definerer de kriterier, som forhindrer en klassificering af visse værdipapirer som egenkapital, men siger intet om deres mulige behandling som kvasi-egenkapital. Denne mellemliggende kapitalform er omhandlet i artikel 13 i det franske dekret af 29. november 1983.

For at undgå enhver forvirring med hensyn til forholdet mellem disse værdipapirer og egenkapital har »Comité professionnel de doctrine comptable« foreslået, at de klassificeres som »Anden gæld med særlige karakteristika« (»autres dettes à caractéristiques particulières«) eller med »Ikke-tilbagebetalelige værdipapirer og lignende værdipapirer« (»titres non remboursables et assimilés«).

Det forhold, at både ORA og TSIP-BSA er konvertible, kunne ikke desto mindre berettige en klassificering af disse værdipapirer som kvasi-egenkapital, eftersom der er implicit forståelse af, at investoren vil konvertere sine værdipapirer til aktier engang i fremtiden. For så vidt angår ORA er investoren forpligtet til at konvertere dem i forholdet en aktie for hver ORA. For så vidt angår TSIP-BSA har investoren accepteret en lavere rentesats i forventning om, at kuponen, der giver ret til køb af Air France-koncernens aktier til en forud fastsat pris, vil give ham et kompenserende afkast.

Hvis investoren ikke havde til hensigt at drage fordel af konverteringsmuligheden, ville han aldrig have overvejet at acceptere denne lavere rentesats for sin investering.

Der er ingen tvivl om, at købere af ORA fuldt ud var klar over, at deres obligationer i sidste end ville blive konverteret til aktier, og at de ikke under nogen omstændigheder kunne opnå tilbagebetaling under en anden form. Ved beregning af finansielle nøgletal, navnlig for gældsætning (egenkapital/lån), er det derfor mere hensigtsmæssigt at klassificere ORA som kvasi-egenkapital. Med hensyn til TSIP-BSA har investoren imidlertid ingen pligt til at konvertere, og konverteringshensigten er derfor mindre klar. Under disse omstændigheder ville det være mere naturligt, såfremt det var nødvendigt at klassificere denne type gældspapir i den ene eller anden kategori, at anse TSIP-BSA som gæld.

Med hensyn til TSDI er der ingen konverteringsmulighed, og der er derfor ingen tvivl om, at de udgør en gæld.

Der skal mindes om, at Kommissionen i november 1993 indledte proceduren efter artikel 93, stk. 2, med hensyn til CDC-P's tegning af ORA og TSIP-BSA udstedt af Air France i 1993 (EFT nr. C 334 af 9. 12. 1993). Kommissionen har i dag besluttet, at denne operation, der ikke var retmæssigt meddelt Kommissionen, er støtte til fordel for Air France. Støtten er ulovlig og ikke forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen, og skal således betales tilbage.

Dersom man går ud fra at:

— kapitalførslen fra CDC-P, dvs. 748 mio. ffr. i ORA og 749 mio. ffr. i TSIP-BSA betales tilbage til

CDC-P, og det tilsvarende beløb således erstattes af konventionel gæld

— de resterende ORA på 1 250 mio. ffr. anses for kvasi-egenkapital

er strukturen af Air France-koncernens årsregnskab derfor ved udgangen af 1996 følgende:

Egenkapital 17,4 + 1,25 ORA = 18,65 mia. ffr.

Gæld 22,1 - 1,25 ORA = 20,85 mia. ffr.

Gældsætning (gæld/egenkapital) = 1,12.

Dette tal ligger over gennemsnittet for den civile luftfartsindustri, hvor 1,5 anses for at være acceptabelt (jf. »Accounting policies, disclosure and financial trends in the international airline industry«, en undersøgelse foretaget af KPMG i samarbejde med IATA, s. 26, august 1992).

Air France har i princippet, hvis man ser bort fra støtten tre muligheder for selv at forbedre sin finansielle status: for det første en effektivitetsforbedring, der fører til større cashflow, udsættelse af flyordrer og salg af aktiver. Som nævnt ovenfor anerkender Kommissionen den indsats, der er gjort for at forbedre personaleproduktiviteten, der vil bringe Air France op på et tilstrækkeligt effektivitetsniveau ved omstrukturerings afslutning. For det andet er flyordrer allerede blevet udsat; yderligere udsættelse ville bringe flådens gennemsnitsalder op på over ti år, som synes at være for høj for et luftfartsselskab, der søger at genvinde sin konkurrenceevne.

For det tredje, for så vidt angår salg af aktiver, er der kun et begrænset antal aktiver, såsom Méridien, Sabena og Air Inter, hvis salg kunne indbringe betydelige beløb. Méridien og Sabena er vigtige kerneaktiver i Air Frances luftfartsvirksomhed. Salg af de øvrige aktiver indgår allerede i projektet. Disse øvrige aktiver er generelt af mindre betydning; salget heraf ville ikke føre til nogen betydelig nedbringelse af støttebeløbet. Støttebeløbet forekommer derfor ikke overdrevet i forhold til det, der er nødvendigt for at rette op på Air Frances finansielle status og gengive det er sundt grundlag i finanshenseende. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at civil luftfart er en lavmarginal og kapitalintensiv branche. Under disse omstændigheder forekommer et gældsætningstal på 1,12 ikke at være overforsigtigt. Dette bekræftes af det forhold, at Air France i 1996 vil nå op på et rentedækningstal (bruttogevinst før afskrivninger og leases/renter + driftsleases) på 2,44, der er meget tæt på gennemsnitsstallet 2,42, som blev nået af selskabets konkurrenter i 1993 (SAS, American Airlines, Swissair, Lufthansa, British Airways, KLM og Finnair). Som følge af kapitaltilførslen vil Air France genopnå en sund finansiell struktur, der vil gøre det muligt for selskabet at betale renter og afdrag med en vis sikkerhedsmargin og at låne i selskabets eget navn uden regeringens støtte.

På basis af ovenstående er Kommissionen overbevist om, at støtten til Air France både er passende og nødvendig for at gøre det muligt for selskabet at gennemføre sin omstrukturingsplan med gode resultater og igen blive en levedygtig virksomhed. I betragtning af at støtten vil blive betalt i tre rater, har Kommissionen til hensigt at overvåge projektets gennemførelse nøje fra år til år, navnlig udviklingen i Air Frances finansielle situation efter salget af aktiver, og den kan i givet fald tilpasse de beløb, der skal betales, således at støtteniveauet stadig står i et rimeligt forhold til projektets mål.

4. Kommissionen har undersøgt om støtten ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse

Ved indledning af proceduren erklærede Kommissionen, at den måtte undersøge støttens virkninger for Air Frances konkurrencesituation såvel på internationale som interne ruter, hvor selskabet konkurrerer med andre europæiske selskaber. Kommissionen mente, at i betragtning af koncernens nuværende struktur kunne støtte til den få følgevirkninger til fordel for dets datterselskaber (navnlig Air Inter og Air Charter).

Den franske regering har forpligtet sig til (forpligtelse nr. 1) at sørge for, at støtten kun kommer Air France til gode, samt til med henblik herpå at oprette et holdingselskab, som skal kontrollere både Air Inter og Air France. Den har ligeledes forpligtet sig til at sørge for, at enhver finansiell transaktion samt enhver overførsel af varer og tjenester mellem de to datterselskaber både før og efter holdingsselskabets oprettelse sker på markedsbetingelser, samt at der ikke anvendes nogen præferencepris til fordel for Air Inter.

Kommissionen mener, at denne forpligtelse formindsker dens bekymring med hensyn til støttens sekundære virkninger derved, at det i realiteten forhindrer Air France i at anvende støtten til at støtte Air Inters aktiviteter.

I betragtning af oplysningerne om holdingselskabets fremtidige struktur samt de franske myndigheders tilsvarende forpligtelse har Kommissionen begrænset analysen af støttens virkninger for samhandelen til Air France, som er den faktiske støttemodtager. For at sikre sig at støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der er uforenelig med fællesmarkedet, skal Kommissionen være overbevist om, at støtten ikke anvendes til at underbyde markedspriserne og således

dumpe overskydende kapacitet, samt at kapaciteten under ingen omstændigheder øges i en grad, der overstiger markedets vækst.

Under proceduren efter artikel 93, stk. 2, har den franske regering forpligtet sig til:

- ikke at øge Compagnie Nationale Air Frances driftsflåde ud over 146 fly (forpligtelse nr. 10)
- ikke at øge Compagnie Nationale Air Frances udbud på ruterne mellem Paris og alle destinationer i EØS, bortset fra Frankrig, og på ruterne mellem franske provinslufthavne og alle destinationer i EØS ud over det niveau, der blev nået i 1993. Air France vil dog kunne øge sit årlige udbud proportionalt med trafikudvidelsen, men altid i mindre omfang end markedets vækst (forpligtelse nr. 11)
- at Air France ikke vil være prisangivende på ruterne inden for EØS (forpligtelse nr. 12). Kommissionen er af den mening, at denne forpligtelse (dvs. Air France ikke vil tilbyde priser, der er lavere end konkurrenternes for et tilsvarende produkt inden for EØS) ikke vil gøre det muligt for Air France inden for EØS at udvise en adfærd, der normalt associeres med at være prisangivende. Det betyder, at Air France i omstrukturingsperioden vil være hæmmet i sin kommercielle strategi og ikke være i stand til at tilbyde lavere priser end dem, konkurrenterne generelt tilbyder. I denne forbindelse skal »tilsvarende tilbud« fra Air Frances konkurrenter fortolkes bredt med hensyn til de enkelte produkters art, betingelser og restriktioner osv.
- at Air France ikke vil øge antallet af ruteflyvninger mellem Frankrig og andre EØS-lande i forhold til 1993 (forpligtelse nr. 14)
- at begrænse Air Charters udbud til niveauet i 1993, dog med en mulig årlig stigning svarende til markedets vækste (forpligtelse nr. 15)
- at alle overførsler af varer og tjenesteydelser fra Compagnie Nationale Air France til Air Charter afspejler markedspriserne (forpligtelse nr. 16).

Kommissionen finder, at disse forpligtelser indebærer alvorlige begrænsninger med hensyn til kapacitet, udbud og prisfastsættelsesfrihed for Air France, som er nødvendige for at forhindre, at støtten anvendes til at overføre selskabets vanskeligheder til dets konkurrenter. Forpligtelserne vil bevirke, at Air France forhindres i at føre en aggressiv prispolitik på alle de ruter, det

franske selskab beflyver inden for EØS. I denne forbindelse er det værd at nævne, at i de første fire måneder af 1994 har Air France i overensstemmelse med projektet reduceret sit udbud på det europæiske marked (Air Frances udbud er faldet med 6,4 % i forhold til den tilsvarende periode i 1993, medens alle de europæiske luftfartsselskaber gennemsnitligt har øget deres med 3,8 %; til eksempel kan nævnes, at British Airways og KLM har øget deres med henholdsvis 5,7 % og 7,3 %).

Ved at begrænse Air Frances udbud endog under markedets vækst vil dets markedsandel inden for EØS blive mindre til fordel for konkurrenterne. Støtten vil således ikke påvirke samhandelen på en måde, der strider imod den fælles interesse.

Ovennævnte konklusioner gælder ligeledes for Air Frances charteraktivitet. Den franske regerings forpligtelser med hensyn til Air Charter vil forhindre, at Compagnie Nationale Air France gennem overførselspriser kan støtte ikke planmæssig lufttrafik, som dets datterselskab Air Charter udfører. I alle tilfælde vil den forpligtelse, den franske regering har påtaget sig til ikke at øge Air Charters udbud ud over markedets vækst, kompensere for de konkurrencefordrejende virkninger på det europæiske chartermarked.

For at analysere støttens virkninger inden for EØS skal Kommissionen tage hensyn til den nuværende situation inden for lufttransportsektoren, der er præget af en øget liberalisering som følge af vedtagelsen af den tredje pakke⁽¹⁾.

Kommissionen mener, at ophævelse af de særlige bestemmelser, der beskyttede Air France mod konkurrence, udgør en passende kompensation, der berettiger ydelse af en støtte, der er forenelig med den fælles interesse efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c)⁽²⁾.

Kommissionen skal efterprøve, om statsstøttens negative virkninger øges gennem udnyttelse af enerettigheder, eller fortrinsbehandling til fordel for støttemodtageren. Der er i denne forbindelse flere problemer, der må tages stilling til:

- a) Den 27. april 1994 vedtog Kommissionen en beslutning, som erklærer de nuværende trafikfordelingsregler for det parisiske lufthavnssystem uforenelige med den tredje luftfartspakke⁽³⁾. Udelukkelsen af de fleste EF-luftfartsselskaber fra Orly-lufthavnen, der var resultatet af disse trafikfordelings-

regler, sikrede Air France en konkurrencemæssig fortrinsstilling. Disse trafikfordelingsregler skal være ændret før vintersæsonen 1994/95 for at fjerne dette konkurrencemæssige fortrin til fordel for Air France, der styrker støttens konkurrenceforvridende virkninger til skade for den fælles interesse. I denne sammenhæng har Kommissionen noteret sig, at de franske myndigheder har forpligtet sig til at ændre trafikfordelingsreglerne for det parisiske lufthavnssystem i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 27. april 1994 for at gøre disse regler ikke-diskriminerende, objektive og konsekvente (forpligtelse nr. 18).

- b) Paris' Orly-lufthavn består af to terminaler: Orly Syd, der er reserveret internationale ruter, og Orly Vest, der er reserveret indenrigstrafik. Orly Vest har en infrastruktur, der er mere egnet til at modtage fransk indenrigstrafik end Orly Syd.

I maj 1994 besluttede den franske regering at ændre reglerne for trafikfordeling mellem de to lufthavns-terminaler. I denne forbindelse besluttede den franske regering, at Orly Vest i princippet udelukkende skulle være reserveret til Air France-koncernen fra 1. november 1995, og de andre luftfartsselskaber skulle overføres til Orly Syd. Dette indebærer arbejde med henblik på at tilpasse en del af Orly Vest til international trafik og en del af Orly Syd til indenrigstrafik. Denne fortrinsbehandling forbeholdt Air France udgør en konkurrencemæssig fordel for dette luftfartsselskab i forhold til konkurrenterne og medfører betydelige ulemper for deres kunder. Kommissionen frygter, at den pågældende overførsel vil ske, før Orly Syd er tilstrækkelig tilpasset til den nye trafik. Desuden er mulighederne for udvidelse af Orly Syd meget mere begrænsede end for Orly Vest (Orly Syds og Orly Vests nuværende kapacitet er på henholdsvis 10 mio. og 20 mio. passagerer, medens trafikken på disse to terminaler var på henholdsvis 9,5 mio. og 15,1 mio. passagerer i 1993). De franske myndigheder bør derfor tage fordelingen af luftfartsselskaber mellem de to terminaler op til fornyet overvejelse, inden det er for sent, dvs. før Orly Syd rent faktisk bliver mættet.

Denne bekymring imødekommes med den franske regerings forpligtelse til at sørge for, at den nødvendige tilpasning af de to terminaler i Paris Orly-lufthavnen samt den mulige mætning af Orly Syd ikke ændrer konkurrencevilkårene til skade for de luftfartsselskaber, der beflyver Orly. Kommissionen har forstået det således, at denne forpligtelse navnlig vil betyde, at de luftfartsselskaber, der beflyver Orly Syd, såvel som de EØS-luftfartsselskaber, der har til hensigt at indlede beflyvning af Orly i overensstemmelse med de ændrede trafikfordelingsregler for det parisiske lufthavnssystem, ikke bliver dårligere stillet i udviklingen af deres aktiviteter, navnlig hvis der stadig er disponibel overskudskapacitet på Orly Vest.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92, (EØF) nr. 2408/92 og (EØF) nr. 2409/92, EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 1, 8 og 15.

⁽²⁾ Jf. Kommissionens beslutning, sag C-15/94, TAP, endnu ikke offentliggjort.

⁽³⁾ Jf. Kommissionens beslutning 94/290/EF, sag VII/AMA/11/93 — TAT-Paris (Orly) — London, EFT nr. L 127 af 19. 5. 1994, s. 22.

- c) De fleste af de parter, der har deltaget i proceduren, har rejst spørgsmålet om forstærkning af støttens konkurrencefordrejende virkninger i betragtning af, at det franske indenrigsmarked forbliver lukket for konkurrence, navnlig på ruterne Orly-Toulouse/Orly-Marseille.

Kommissionen skal i denne forbindelse minde om, at den den 27. april 1994 vedtog en beslutning⁽¹⁾, hvorefter Frankrig skulle tillade EF-selskaber at udøve deres trafikrettigheder på ruterne fra Paris (Orly) til Toulouse og Marseille senest den 27. oktober 1994. Skønt den franske regering har indbragt denne beslutning for Domstolen, har dette sagsanlæg imidlertid ikke opsættende virkning i henhold til EF-traktaten. Frankrig er derfor forpligtet til at efterkomme beslutningen senest den 27. oktober 1994 og skal således tildele trafikrettigheder til alle interesserede luftfartsselskaber i Fællesskabet på basis af forordning EØF nr. 2408/92. Skulle ruterne ikke være åbne fra denne dag, kan alle interesserede parter påberåbe sig fællesskabsrettens direkte virkning over for de relevante nationale myndigheder for at gøre deres rettigheder gældende på disse ruter. I betragtning af princippet om fællesskabsrettens forrang finder nationale regler, der forhindrer udøvelsen af disse grundlæggende friheder, ikke anvendelse. Enhver myndighed i en medlemsstat, herunder administrative organer, er forpligtet til at overholde disse fundamentale principper i fællesskabsretten, og Kommissionen er som vogter af traktaterne forpligtet til at påse, at de overholdes.

Det skal til sidst bemærkes, at den omstændighed, at de franske myndigheder har forpligtet sig til

- ikke at blande sig i Air Frances forvaltning af andre end kommercielle grunde (forpligtelse nr. 4), og
- at støtten vil være den sidste til fordel for Air France (forpligtelse nr. 5), samt at den ikke vil blive anvendt til at erhverve yderligere aktiebeholdninger i andre luftfartsselskaber (forpligtelse nr. 6)

imødekommer de øvrige bekymringer, Kommissionen gav udtryk for ved indledning af proceduren efter artikel 93, stk. 2.

Kommissionen er af den mening, at de ovenfor anførte omstændigheder imødekommer de berørte parter legitime bekymringer med hensyn til denne vigtige sag.

I betragtning af det foregående kan der for den støtte, de franske myndigheder agter at yde Air France i form af en kapitaltilførsel på 20 mia. ffr., indrømmes en

undtagelse efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at visse forpligtelser overholdes, og en række betingelser opfyldes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, der i perioden 1994-1996 skal ydes Air France i form af en kapitaludvidelse på 20 mia. ffr. udbetalt i tre rater med henblik på selskabets omstrukturering i overensstemmelse med projektet, er forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), på betingelse, af at de franske myndigheder overholder følgende forpligtelser:

- 1) Den samlede støtte må udelukkende komme Air France til gode. Ved Air France forstås Compagnie Nationale Air France samt alle selskaber, som Air France har aktiemajoritet i, med undtagelse af Air Inter. For at undgå enhver overførsel af støtten til selskabet Air Inter oprettes der inden 31. december 1994 et holdingselskab, der skal besidde en aktiemajoritet i selskaberne Air France og Air Inter. Der må ikke finde nogen finansiell overførsel sted, der ikke indgår som led i en normal kommerciel forbindelse mellem selskaberne i koncernen hverken før eller efter den faktiske oprettelse af holdingselskabet. Således skal alle tjenesteydelser og overdragelse af goder mellem selskaberne foretages til markedsprisen; Air France kan ikke i noget tilfælde anvende præferencepriser til fordel for Air Inter.
- 2) Privatiseringsprocessen af Air France skal iværksættes, når virksomhedens økonomiske og finansielle situation er genoprettet i overensstemmelse med planen, ligeledes under hensyntagen til forholdene på de finansielle markeder.
- 3) Air France skal gennemføre projektet fuldt ud, således som det blev meddelt Europa-Kommissionen den 18. marts 1994, navnlig for så vidt angår følgende produktivitetsmål udtrykt i EPKT/ansat for omstrukturingsplanens varighed:
 - 1994: 1 556 200 EPKT/ansat
 - 1995: 1 725 500 EPKT/ansat
 - 1996: 1 829 200 EPKT/ansat.
- 4) De franske myndigheder skal udvise en normal aktionæradfærd over for Air France, tillade selskabet at blive forvaltet udelukkende efter kommercielle principper og afholde sig fra at blande sig i selskabets forvaltning af andre grund end dem, der er tilknyttet deres aktionærstatus.

⁽¹⁾ EFT nr. L 127 af 19. 5. 1994, s. 22.

- 5) De franske myndigheder må ikke give Air France, i overensstemmelse med fællesskabsretten, hverken nye midler eller anden støtte i nogen som helst form.
 - 6) Under planens varighed må støtten udelukkende anvendes af Air France til selskabets omstrukturering og ikke til at erhverve nye aktiebeholdninger i andre luftfartselskaber.
 - 7) Under planens varighed må antallet af fly ikke øges ud over 146 i Air Frances driftsflåde.
 - 8) Under planens varighed må det nationale selskab Air Frances udbud ikke øges ud over det i 1993 opnåede niveau på følgende ruter:
 - fra Paris til alle destinationer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (7 045 mio. ASK)
 - fra provinsen til alle destinationer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (1 413,4 mio. ASK).
- Dette udbud kan øges med 2,7 % om året, medmindre vækstraten på hver af de tilsvarende markeder er mindre.
- Hvis den årlige vækstrate på disse markeder imidlertid overstiger 5 %, kan udbuddet øges ud over de 2,7 % med den vækst, der ligger ud over de 5 %.
- 9) De franske myndigheder skal sikre sig, at Air France under planens varighed ikke fører en prispolitik bestående i at tilbyde priser, der ligger under konkurrenternes for et tilsvarende udbud på de ruter, selskabet beflyver inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
 - 10) De franske myndigheder må ikke give Air France fortrinsbehandling for så vidt angår trafikrettigheder.
 - 11) Air France må under planens varighed ikke beflyve flere ruter end i 1993 (89 ruter) mellem Frankrig og de andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
 - 12) De franske myndigheder skal under planens varighed begrænse Air Charters udbud til 1993-niveauet (3 047 sæder og 17 fly) med en mulig årlig forøgelse svarende til markedets vækstrate.
 - 13) De franske myndigheder skal garantere, at enhver afhændelse af goder og tjenesteydelser fra Air France til fordel for Air Charter afpejler markedspriserne.

- 14) Air France skal afhænde sin andel i Méridien-hotelselskabet før årets udgang på de for Air France mest fordelagtige, finansielle, kommercielle og retlige betingelser.
- 15) De franske myndigheder skal hurtigst muligt og sammen med virksomheden Aéroports de Paris fortsætte ændringen af reglerne for trafikfordeling for det parisiske lufthavnsystem i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 27. april 1994 om åbning af forbindelsen Orly-London.
- 16) De franske myndigheder skal sørge for, at de nødvendige arbejder med henblik på tilpasning af de to Orly-terminaler, der foretages af virksomheden Aéroports de Paris, samt en eventuel mætning af den ene eller den anden af disse terminaler, ikke fordrejer konkurrencevilkårene til skade for de selskaber, der beflyver dem.

Artikel 2

For at sikre sig at støttebeløbet forbliver foreneligt med fællesmarkedet, er udbetaling af anden og tredje rate af kapitaludvidelsen betinget af, at de ovenfor anførte forpligtelser overholdes, samt at projektet rent faktisk gennemføres med de påregnede resultater (navnlig for så vidt angår driftsresultaterne og produktivitetstallene udtrykt i EPKT/ansat samt salg af aktiver).

Den franske regering forelægger Kommissionen en rapport om udviklingen i omstruktureringsprogrammet og om Air Frances økonomiske og finansielle situation. Disse rapporter skal forelægges mindst otte uger før frigørelsen af anden og tredje støttrate i 1995 og 1996.

Under hensyntagen til miljø- og markedsudviklingen lader Kommissionen planens korrekte gennemførelse samt overholdelsen af de betingelser, der er tilknyttet støttens godkendelse, efterprøve af uafhængige konsulenter, der er udvalgt af Kommissionen sammen med den franske regering.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1994.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. september 1994

om prognosen for produktionen og forbruget af bananer i Fællesskabet samt for ind- og udførsel for 1994

(94/654/EF)

**KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3518/93⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 16 i forordning (EØF) nr. 404/93 skal der hvert år udarbejdes en prognose på grundlag af en række markedsparametre; hovedformålet med prognosen er at foretage et skøn over produktionen og forbruget i EF samt af importen af traditionelle AVS-bananer og dermed få et overslag over EF-markedets forsyningsbehov og den passende størrelse af toldkontingentet;

prognosen skal tages op til ny behandling så hurtigt som muligt ifølge artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 404/93, for at der kan tages hensyn til de følger, som den tropiske storm Debbie, der ramte Martinique og Guadeloupe og visse AVS-lande den 10. september 1994, havde for produktionen i disse områder; den ny behandling kan dog kun finde sted på grundlag af en definitiv situationsopgørelse, som endnu ikke foreligger;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:*Artikel 1*

Prognosen for 1994 for produktionen og forbruget af bananer i Fællesskabet samt for ind- og udførsel er anført i bilaget.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15.

*BILAG***PROGNOSE FOR BANANER I 1994***(mængder i ton til nærmeste 1 000)*

EF-produktion	643 000
Indførsel : Traditionelle AVS-lande	666 000
Toldtarifkvote	2 118 000
Bruttoforbrug	3 427 000
Udførsel	26 000
Nettoforbrug	3 401 000

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1617/94 af 4. juli 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 3652/81 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med forudfastsættelsesattester i forbindelse med restitutioner for fjerkrækød og æg

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. 170 af 5. juli 1994)

Side 12, artikel 1 :

i stedet for : *... rubrik 13 ...*

læses : *... rubrik 7 ...*.
